

V^{S L U Ž B E N I}ESNIK

VOJNOG ORDINARIJATA

GODINA: XX • BROJ: 1 (72) • 2017.

SLUŽBENI VJESNIK VOJNOG ORDINARIJATA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Izdavač:

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj
Ksaverska cesta, 12
10000 ZAGREB
tel: 01/46 70 660, 46 70 659
(37 84 489-MORH)
faks: 01/46 70 662
www.vojni-ordinarijat.hr
e-pošta: vojni.ordinarijat@mohr.hr

Odgovara:

Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij

Uredio:

Mladen Čobanović

PORUKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA ZA USKRS 2017.

Draga braćo i sestre!

U ovo proljetno vrijeme, dok promatramo čudesno Božje djelovanje kako obnavlja i budi na život usnulu prirodu, mi vjernici kršćani slavimo najvažniju svetkovinu, svetkovinu života i radošti - Kristovo uskrsnuće. Na tu ćemo svetkovinu, po običaju u našemu narodu, jedni drugima izgovoriti riječi i zaželjeti „sretan Uskrs“ i podijeliti radost novoga života koji nam je Krist donio svojim uskrsnućem. No lijepo je ovom prigodom prisjetiti se kako istočni kršćani tu radost izražavaju i formuliraju. Jedan naime radosno naviješta veliku istinu riječima „Krist je uskrsnuo“, a drugi odgovara i potvrđuje „uistinu je uskrsnuo!“ isповijedajući tako svoju vjeru u temeljnu istinu na kojoj počiva kršćanstvo. Prisjetimo se samo nekoliko detalja toga povijesnog i natpovijesnog događaja.

Ujutro prvoga dana u tjednu Isusovi sljedbenici najprije otkrivali grobni kamen i prazan grob u kojem je Isusovo tijelo bilo položeno. To su izvanski povijesni znakovi, tihi svjedoci čudesne pobjede života i istine, pravde i ljubavi. A onda slijede ukazanja Uskrsloga najbližima, koja s otkrićem praznoga groba potvrđuju da je iz groba u novi život ustao onaj za kojega su svi smatrali da je zauvijek završio neuspjehom svoju kratku zemaljsku egzistenciju. Svjedoci praznoga groba i navjestitelji Gospodnjega djela uspoređuju događaj Kristova uskrsnuća sa simbolikom zaglavnoga kamenja. Isus Krist, najprije odbačen, osuđen, raspet i ubijen, postade zagлавni kamen, postade pobjednik, spasitelj čija pobjeda ne stvara žrtve i ranjene. Raspeti i uskršli Gospodin želi svima nama u Crkvi i u društvu otvoriti oči i otkotrljati kamen sa srca kako bismo Božjim očima gledali na stvarnost i svrhu postojanja i našega proputovanja ovom zemljom, kako bismo svakog čovjeka prepoznali u njegovu neotuđivu dostojanstvu djeteta Božjega.

Pobjedu svoga uskrsnuća Krist uskršli dijeли s nama i nju daruje već ovdje i sada. Isus Krist - zagлавni kamen divnoga Božjeg plana stvaranja i ostvarenja života - svojim križem i uskrsnućem trajno osnažuje naše nosive stupove, koji u povezanosti s Njim postaju, na svoj način, zaglav-

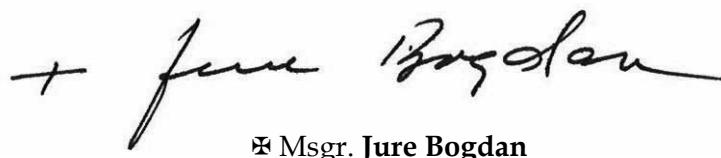
ni kamen. Za obitelj se s pravom može reći da je temelj života i zaglavni kamen društva. Zajedništva u različitosti muškarca i žene, odraslih i djece, djeda i bake, oca i majke, brata i sestre. U čudesnome Božjem planu obitelj je Gospodnje djelo. Samo obitelj može biti zaglavni kamen života, naše obnovljene biološke i duhovne budućnosti. U obitelji živimo s drugima i za druge, u njoj postajemo zreliji i bolji ljudi. U obitelji doživljavamo povjerenje koje izvire iz lica oca i majke, ohrabrenje za prvi osmijeh i novi korak; susrećemo temeljne društvene i ujedno religiozne termine – brata i sestruru, oca i majku. Obitelj nam daje ime, uključuje nas u svoju povijesnu memoriju, svijest i identitet. Obitelj, znak i sakrament raspete i uskrsle ljubavi, sveti je prostor otvorenosti životu i pobjede života nad smrću. Svako društvo koje želi biti na strani života i budućnosti u obitelji vidi ne samo zaglavni kamen već i model društva. Svjedoci smo nekih glasova koji žele obitelj vidjeti kao arheološki relikt prošlosti. Svi ti pokušaji leđima su okrenuti budućnosti. Stoga smo pojedinačno i zajedno, kao vjernici i građani, pozvani i dužni ukloniti sve oblike grobnih kamenja s naše budućnosti koji pritišću i naše obitelji. Obitelj je zajednički dom – temelj i tema na kojoj se možemo i trebamo svi naći. Ulažući u obitelj, sebe spašavamo i svoj narod i njegovu budućnost.

U apostolskom pismu koje je uputio cijeloj Crkvi na zaključenju Jubileja milosrđa 2016. godine papa Franjo govori i o obitelji. Evo nekoliko misli iz toga njegova pisma: „U posebnomu vremenu kakvo je naše, koje u mnogim krizama živi i krizu obitelji, važno je našim obiteljima uputiti riječ utješne snage. Dar braka veliki je poziv na koji supruzi, milošću Kristovom, trebaju odgovoriti u ljubavi koja je velikodušna, vjerna i strpljiva. Ljepota obitelji osta-

je nepromijenjena, unatoč tolikim nejasnoćama i alternativnim ponudama... Milost sakramenta ženidbe ne samo da jača obitelj kako bi bila povlašteno mjesto na kojem se živi milosrđe, nego pred kršćansku zajednicu i njezin cjelokupni pastoralni rad stavlja zadaću da pokažu veliku vrijednost obitelji kao primjera“ (Papa Franjo, *Misericordia et misera*, br. 14).

Blaženi Ivan Merz, uzor i zaštitnik kataličkih laika, koji je tijekom svoga kratkog života mnogo učinio za odgoj mlađeži i njihovu pripremu za brak, u pismu obitelji svoga prijatelja u Đakovo koji je imao brojnu obitelj (sedmo-ro djece) ovako piše: „Od svega lijepog što sam video u Đakovu moram Vam priznati da mi se Vaša obitelj najbolje svidjela; video sam konkretno pred sobom jednu kršćansku obitelj i mogao sam shvatiti posve zorno nauk sv. Crkve o zamaštom značenju obitelji, o prioritetu obitelji nad društvenom vlašću, državnom, o pravu roditelja na kršćanski odgoj u školi – napokon o svemu onom što se nadovezuje na ovu prvu stanicu naravnog društva, uređenog prema uzoru odnosa, koji postoje između Krista i njegove sv. Crkve.“

I za kraj, draga braćo i sestre, vama koji ste u braku i posebno vama koji se za brak pripremate, evo konkretna uputa za sretan brak: „Obitelj koja zajedno moli, zajedno ostaje!“ Tu su rečenici, uputu, često u svojim govorima ponavljali i sv. Ivan Pavao II. i sv. Majka Terezija i sluga Božji o. Ante Gabrić. Zajednička obiteljska molitva jest najčvršći vez što veže jednu obitelj s Bogom, ali i njezine članove međusobno. Dao Bog da se taj divni običaj zajedničke obiteljske molitve u našim obiteljima obnovi kako bi naše obitelji uživale puninu mira, milosti i blagoslova koje vam svima želim od Krista Uskrsloga, našega Gospodina!

✠ Msgr. Jure Bogdan
Vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj

21. svjetski dan posvećenog života

*Homilija pape Franje na misi za posvećene osobe, blagdan Prikazanja Gospodinova,
2. veljače 2017.*

Kad su Isusovi roditelji, da ispune ono što je Zakonom bilo propisano, donijeli Djetešce, Šimun, »potaknut od Duha« (Lk 2, 27), uzima Dijete u naručje i počinje pjesmu blagoslova i hvale: »Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripravio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga« (Lk 2, 30-32). Šimun nije samo mogao vidjeti, već je također imao povlasticu držati u svojim rukama nadu za kojom je dugo čeznuo, i zbog toga kliče od radosti. Srce mu se raduje jer Bog prebiva u svom narodu; osjeća njegovu tjelesnu prisutnost.

U današnjoj se liturgiji kaže da je tim obredom, četrdeset dana nakon rođenja, »on naizvan ispunjava zakon, a zapravo je pošao u susret svoje vjernom narodu« (Rimski misal, 2. veljače, Uvod uz ulaznu procesiju). Susret Boga sa svojim narodom pobuđuje radost i obnavlja nadu.

Šimunov hvalospjev je pjesma čovjeka vjernika, koji na kraju svojih dana, može uživknuti: istina je, nada u Boga nikada ne razočarava (usp. Rim 5, 5). Bog nas nikada ne vara. Šimun i Ana, u starosti, sposobni su za novu plodnost i to svjedoče u pjesmi: život vrijedi živjeti u nadi jer Gospodin održava svoje obećanje. Sâm Isus će kasnije objasniti ovo obećanje u sinagogi u Nazaretu: bolesni, zatvoreni, oni koji su sami, siromašni, starije osobe i grešnici, svi su pozvani zapjevati istu pjesmu nade. Isus je s njima, Isus je s nama (Lk 4, 18-19).

Baštinili smo taj himan nade od naših predaka. Oni su nas uveli u tu "dinamiku". U njihovim licima, u njihovim životima, u njihovoj svakodnevnoj i stalnoj posvećenosti mogli smo vidjeti kako je ta pohvala postala opipljiva. Mi smo nasljednici snova naših predaka, baštinici nade koja nije razočarala naše majke i očeve ute-meljitelje, našu stariju braće i sestre. Nasljednici smo onih koji su otišli prije nas i imali hrabrosti sanjati. Poput njih, i mi želimo pjevati: »Bog ne vara; tko svoju nadu polaže u njega neće se razočarati«. Bog dolazi u susret svom narodu. I želimo pjevati ponavljujući riječi proroka Joela i primjenjujući ih na sebe same: »izlit ću duha svoga na svako tijelo, proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati

viđenja« (3, 1).

Dobro je dovinuti se do snova naših otaca da bismo mogli danas prorokovati i ponovno pronaći ono što je jednoga dana zapalilo organj u našem srcu. Snovi i proroštvo zajedno. Spomenuti se onoga što su sanjali naši stari, naši očevi i majke, i hrabrosti kojom su, na proročki način, pronosili dalje taj san.

Ovaj stav će naš posvećeni život učiniti plodonosnijim i, što je najvažnije, to će nas zaštititi od napasti koja može naš posvećeni život učiniti besplodnim, a to je *napast preživljavanja*. Riječ je o zlu koje može postupno puštati korijena u nama i u našim zajednicama. Mentalitet preživljavanja čini nas reakcionarnima, prestrašenima, tjera nas da se polagano i tiho zatvaramo u naše kuće i naše sheme. Tjera nas da se osvrćemo unatrag, na dane slave – ali koji su sada prošlost – i namjesto da ponovno zapalimo proročku kreativnost koja je potekla iz snova naših utemeljitelja, radije tražimo prečace ne bismo li izbjegli izazove koji danas kucaju na naša vrata. Mentalitet preživljavanja oduzima snagu našim karizmama jer nas navodi na to da ih »pripitomimo«, čineći ih »jednostavnim za upotrebu«, oduzimajući im pritom njihovu izvornu kreativnu snagu. Ta nas napast tjera da više štimmo prostore, zgrade i strukture no što omogućujemo nove procese i potičemo nove inicijative. Napast preživljavanja vodi do toga da zaboravljamo na milost, pretvara nas u stručnjake za sveto, ali nas ne čini očevima, majkama, braćom ili sestrama te nade koju smo pozvani proročki naviještati. U tome ozračju preživljavanja sahnu srca naših starijih, oduzimajući im sposobnost sanjanja. Ono na taj način čini besplodnim proroštvo koje su naši mlađi pozvani naviještati i ostvarivati. Ukratko, napast preživljavanja pretvara u opasnost, prijetnju i tragediju ono što nam Gospodin predstavlja kao priliku za poslanje. I premda taj stav nije ograničen samo na osobe posvećenog života, mi smo na poseban način pozvani paziti da ne upadnemo u nju.

Vratimo se ponovno na evanđeoski odломak i ponovno promotrimo taj prizor. Šimunov i Anin hvalospjev nije sigurno plod zaokupljenosti njima samima ili analiziranja i preispitivanja

vlastite osobne situacije. Nije se vinuo iz njihovih grudi zato što su bili zatvoreni u same sebe iz straha da bi im se moglo dogoditi nešto loše. Na taj hvalospjev ih je potaknula nada, ona nada koja ih je podupirala u starosti. Vidjeli su da se ta nada obistinila u susretu s Isusom. Kad Marija predaje Šimunu u ruke Sina Očećanja, starac počinje pjevati, slavi istinsko "bogoslužje", opjeava svoje snove. Kad god stavlja Isusa usred svoga naroda, ovaj susreće radost. Dà, jedino to će nam moći vratiti radost i nadu, jedino to će nas spasiti od toga da živimo u mentalitetu preživljavanja. Jedino to će učiniti naše živote plodnima i održati naše srce živim. Stavljati Isusa gdje mu je mjesto – usred Njegova naroda.

Svi smo svjesni multikulturalne preobrazbe kroz koju prolazimo; u to nitko ne sumnja. Stoga je važno da posvećeni muškarac i žena budu s Isusom uronjeni u život, srce tih velikih promjena. Naše poslanje – u skladu sa svakom pojedinom karizmom – doziva nam u svijest da smo pozvani biti kvasac toga konkretnog tijesta. Možda postoji i bolje "brašno", ali Gospodin nas je pozvao da budemo kvasac ovdje i sada, sa izazovima koji se pred nas stavlaju. Pritom ne smijemo zauzimati obrambeni stav, niti dopustiti da nas svladaju naši strahovi, već se latiti pluga, nastojeći pomoći rasti zrnu koje je mnogo puta posijano usred korova. Staviti Isusa usred njegova naroda znači imati kontemplativno srce, srce sposobno prepoznati kako Bog prolazi ulicama naših gradova, naših sela i naših četvrti. Staviti Isusa usred njegova naroda znači preuzeti na sebe i nositi križ naše braće i sestara. To znači

htjeti dodirnuti Isusove rane u ranama svijeta koji je u боли, koji je ranjen i čezne i vapi za iscijenjem.

Staviti se zajedno s Isusom usred njegova naroda! Ne kao neki vjerski "aktivisti", već kao muškarci i žene koje povezuje isto krštenje i koji su poslani dijeliti to Božje pomazanje i utjehu sa svima.

Staviti se s Isusom usred njegova naroda, jer »osjećamo izazov da otkrijemo i prenosimo "mistiku" zajedničkog življenja, miješanja i uzajamnog susretanja, da se zagrlimo i jedni druge podupiremo, da zakoračimo u vode toga oceana koji se, premda kaotičan, [s Gospodinom] može pretvoriti u pravo iskustvo bratstva, karavanu solidarnosti, u sveto putovanje [...] E kad bismo barem kročili tim putem, kako bi to bilo dobro, okrjepljujuće, oslobađajuće, ispunjeno spasonosnom nadom! Dobro je izići iz samog sebe i vezati se s drugima« (Apost. pob. Evangelii gaudium, 87). To ne samo da je za nas dobro, već pretvara naš život i našu nadu u hvalospjev. Ali to možemo činiti jedino ako preuzmemosnove naših predaka i pretvorimo ih u proroštvo.

Pratimo Isusa dok ide ususret svom narodu, kako bi bio usred svog naroda. Idimo naprijed, bez prigovaranja ili tjeskobe onih koji su zaboravili prorokovati jer nisu preuzeli snove svojih utemeljitelja, već s hvalom na usnama i radošću. Idimo naprijed, ne sa strahom, već sa strpljenjem onih koji se uzdaju u Duha, Gospodina snova i proroštava. Na taj način dijelimo ono što je istinski naše: hvalospjev koji se rađa iz nade. ■

Božja riječ je dar. Drugi su dar

Poruka pape Franje za korizmu 2017.

Draga braćo i sestre,

korizma je novi početak, put koji vodi ka sigurnom cilju: Uskrsu, Kristovoj pobjedi nad smrću. To nas vrijeme uvijek snažno poziva na obraćenje. Kršćanin je pozvan vratiti se Bogu "svim srcem" (Jl 2, 12), ne zadovoljavati se osrednjošću već rasti u prijateljstvu s Gospodinom. Isus je vjerni prijatelj koji nas nikada ne napušta, jer i kada smo u grijehu on strpljivo čeka da mu se vratimo i tim strpljivim čekanjem pokazuje svoju spremnost na oprštanje (usp. Homilija na misi, 8. siječnja 2016.).

Korizma je pogodno vrijeme za jačanje duhovnog života sredstvima posvećenja koje nam Crkva pruža: postom, molitvom i milostinjom. U korijenu svega toga je Božja riječ, koju smo u ovom vremenu pozvani slušati i nad njom revnije meditirati. Želim se ovdje na poseban način zadržati na prispodobi o bogatašu i siromašnom Lazaru (usp. Lk 16, 19-31). Neka nam bude nadahnuc̄e taj tako značajan tekst, koji nam pomaže razumjeti što nam je potrebno da bismo postigli pravu sreću i vječni život.

1. Druga osoba je dar

Na početku prispodobe predstavljena su dva glavna lika s time što je siromah detaljnije opisan: on se nalazi u očajnom stanju, nema čak snage ni ustati, leži pred bogataševim vratima i hrani se mrvama koje padaju s njegova stola, cijelo tijelo mu je posuto ranama koje psi dolaze lizati (usp. rr. 20-21). Mračna je to slika; prikazuje ponižena čovjeka koji je zapao u veliku bijedu.

Dodatnu crtlu dramatičnosti toj slici daje siromahovo ime: zove se Lazar, ime bremenito obećanjem, koje doslovno znači "Bog pomaže". Stoga taj lik nije anoniman, njegove su osobine jasno opisane i predstavljen je kao pojedinac s vlastitom osobnom poviješću. Dok je za bogataša praktički nevidljiv, za nas je netko koga dobro poznajemo. Postaje jedno lice i, kao takav, dar, neprocjenjivo bogatstvo, biće koje je Bog htio, koje voli i kojeg se spominje, premda je konkretno stanje u kojem se nalazi stanje odbačenog čovjeka (usp. Homilija na misi, 8. siječnja 2016.).

Lazar nas uči da je druga osoba dar. Ispravan odnos s osobama sastoji se u tome da prepoznamo sa zahvalnošću njihovu vrijednost. I siromah na bogataševim vratima nije neugodna smetnja, već poziv na obraćenje i promjenu živo-

ta. Ta nas prispodoba ponajprije poziva da otvorimo vrata svoga srca drugome, jer svaka osoba je dar, bilo da je to naš susjed ili pak nepoznati siromah. Korizma je pogodno vrijeme da otvorimo vrata svakoj osobi u potrebi i prepoznamo u njemu ili njoj Kristovo lice. Svaki od nas susreće takve ljude u svom svakodnevnom životu. Svaki život koji susrećemo je dar koji zaslužuje prihvatanje, poštivanje i ljubav. Božja nam riječ pomaže otvoriti oči da prihvativimo i ljubimo život, prije svega kad je ovaj slab i ranjiv. A da bismo to mogli nužno je uzeti ozbiljno i ono što nam Evandjele kazuje o bogatašu.

2. Grijeh nas zasljepljuje

Prispodoba je bespoštedna u opisivanju proturječnosti u kojima se nalazi bogataš (usp. r. 19). Taj lik, za razliku od Lazara, je bezimen; za njega se jednostavno kaže da je "bogataš". Izobilje u kojem živi ogleda se u pretjeranoj raskošnoj odjeći koju nosi. Grimiz je naime bio vrlo cijenjen, čak više od srebra i zlata, i zato je bio pridržan božanstvima (usp. Jr 10, 9) i kraljevima (usp. Suci 8, 26), dok je tanani lan davao pojedincu gotovo svet značaj. Taj se čovjek dakle volio razmetati svojim bogatstvom i običavao je to činiti svakodnevno: "danomice se sjajno gostio" (r. 19). U njemu vidimo dramatičan odraz izopačenosti grijehom, koja poznaje tri suslijedna stupnja: ljubav prema novcu, ispravnost i oholost (usp. Homilija na misi, 20. rujna 2013.).

Apostol Pavao kaže da "korijen svih zala jest srebroljublje" (1 Tim 6, 10). To je glavni uzrok korupcije i izvor zavisti, svađa i sumnjičenja. To može ići tako daleko da novac zavlada nama, čak dotle da postane tiranijski idol (usp. Apost. pob. Evangelii gaudium, 55). Namjesto da bude sredstvo kojim se služimo u činjenju dobra i iskazivanju solidarnosti drugima, novac može nas i čitav svijet podjarmiti egoističnoj logici koja ne ostavlja prostora ljubavi i predstavlja prepreku miru.

U prispodobi se zatim pokazuje da gramzivost bogataša čini ispraznim. Njegova osobnost nalazi izraz u vanjštini, u pokazivanju drugima što si može priuštiti. Ali ta vanjština pokriva unutarnje lice. Njegov je život talac vanjskog izgleda, tog najpovršnjeg i najprolaznijeg aspekta postojanja (usp. isto, 62).

Najniži stupanj tog moralnog srozavanja je oholost. Bogataš se odijeva poput kralja i ponaša se poput božanstva, zaboravljujući da je obični

smrtnik. Za čovjeka iskvarena ljubavlju prema bogatstvima ne postoji ništa drugo osim njega samog i zbog toga osobe koje ga okružuju ostaju izvan njegova vidokruga. Plod navezanosti na novac je dakle neka vrsta zasljepljenosti; bogataš ne vidi čovjeka koji gladan, izranjen, ponižen leži do njegovih vrata.

Promatrajući taj lik, može se razumjeti zašto se u Evanđelju tako jasno osuđuje ljubav prema novcu: "Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijateljati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu" (Mt 6, 24).

3. Riječ je dar

Evanđelje o bogatašu i siromašnom Lazaru pomaže nam dobro se pripraviti za Uskrs koji se bliži. Liturgija Pepelnice poziva nas iskusiti nešto slično onom što bogataš doživljava na tako dramatičan način. Svećenik, dok nas posipa pepelom, ponavlja riječi: "Sjeti se da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti". I bogataš i siromah umiru i glavni dio prisopobe se odvija na drugome svijetu. Dvojica likova iznenada otkrivaju da "ništa nismo donijeli na svijet te iz njega ništa ni iznijeti ne možemo" (1 Tim 6, 7).

Mi također možemo vidjeti što se događa na drugome svijetu gdje bogataš vodi poduzi dijalog s Abrahacom, kojeg naziva "ocem" (Lk 16, 24.27), pokazujući time da pripada Božjem narodu. Ta pojedinost čini njegov život još kontradiktornijim, jer do toga trenutka nije uopće bilo govora o njegovu odnosu s Bogom. Naime, u njegovu život nije bilo mesta za Boga. Jedini njegov bog bio je on sam.

Tek usred muka na drugome svijetu bogataš prepoznaje Lazara. Želi da mu siromah ublaži patnje s malo vode. To što on traži od Lazara slično je onome što je bogataš mogao za života činiti a nije nikada učinio. Abraham mu, ipak, objašnjava: "Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš" (r. 25). Na onome svijetu se uspostav-

lja stanovita pravednost i ravnoteža između zala doživljenih za života i dobra na drugome svijetu.

Prispodoba se nastavlja i dalje kako bi pružila poruku kršćanima. Naime, bogataš koji još ima žive braće na zemlji, moli Abrahama da im pošalje Lazara da ih opomene; ali Abraham odgovara: "Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!" (r. 29). A na bogataševo protivljenje domeće: "Ako ne slušaju Mojsija i Prorokâ, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane" (r. 31).

Tako na vidjelo izlazi pravi bogatašev problem: korijen njegovih zala je u tome što nije slušao Božju riječ. To ga je dovelo do toga da nije više ljubio Boga te dakle da je prezreo bližnjega. Božja riječ je živa i djelotvorna, kadra pobuditi obraćenje u srcima ljudi i iznova upraviti čovjekove korake prema Bogu. Kad zatvaramo srce daru Boga koji govoriti to ima za posljedicu da na kraju zatvaramo svoje srce daru braće.

Draga braće i sestre, korizma je pogodno vrijeme za obnavljanje susreta s Kristom živim u njegovoj riječi, sakramentima i bližnjemu. Neka nam Gospodin – koji se tijekom četrdeset dana provedenih u pustinji odupro napasnikovim prijevara – pokaže put kojim nam je ići. Neka nas Duh Sveti povede pravim putom obraćenja da ponovno otkrijemo dar Božje riječi, da budemo očišćeni od grijeha koji nas zasljepljuje i da služimo Kristu prisutnom u braći i sestrama u potrebi. Potičem sve vjernike da izraze tu obnovljenost duha također svojim sudjelovanjem u korizmenim kampanjama koje mnoga crkvena tijela priređuju u raznim dijelovima svijeta sa ciljem širenja kulture susreta u jednoj ljudskoj obitelji. Molimo jedni za druge, da, kao dionici Kristove pobjede, znamo otvoriti naša vrata slabom i siromašnom. Tada ćemo moći u punini živjeti i svjeđaći uskrsnu radost. ■

Iz Vatikana, 18. listopada 2016.,
na blagdan svetog Luke evanđeliste

Franjo

"Velika mi djela učini Svesilni!" (Lk 1, 49)

Papina poruka za 32. svjetski dan mladih (9. travnja 2017.)

Draga mlađeži,

evo nas ponovno na putu nakon našega predivnog susreta u Krakovu, gdje smo zajedno proslavili 31. svjetski dan mladih i Jubilej za mlađe u sklopu Svete godine milosrđa. Za vodiče smo uzeli svetog Ivana Pavla II. i svetu Faustinu Kowalsku, apostole Božjeg milosrđa, kako bismo ponudili konkretan odgovor na izazove našeg vremena. Doživjeli smo snažno iskustvo bratstva i radosti, a svijetu dali znak nade. Naše različite zastave i jezici nisu bili razlog za suparništva i podjele, nego prigoda za otvaranje vrata našega srca i građenje mostova.

U zaključnom dijelu Svjetskog dana mladih u Krakovu, najavio sam sljedeću postaju našega hodočašća, koja će nas, uz Božju pomoć, dovesti do Paname, 2019. godine. Na tom putu će nas pratiti Djevica Marija, koju svi naraštaji nazivaju blaženom (usp. Lk 1, 48). Ova nova dionica našeg putovanja nastavlja se na prethodnu, koja je u središtu imala blaženstva, i potiče nas da nastavimo ići naprijed. Žarko se nadam, naime, da ćete vi mladi ljudi i dalje kročiti naprijed, da nećete samo njegovati sjećanje na prošla vremena, već i imati hrabrost u sadašnjosti i nadu za budućnost. Takvi stavovi su zasigurno postojali u mladoj djevojci Mariji iz Nazareta i jasno su izraženi u odabranim temama triju sljedećih svjetskih dana mladih. Ove godine (2017.), razmišljat ćemo o Marijinu vjeri, koja u svojem hvalospjevu Veliča kaže: "Velika mi djela učini Svesilni" (Lk 1, 49). Tema sljedeće, 2018. godine "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga" (Lk 1, 30) uvest će nas pak u razmišljanje o hrabroj ljubavi kojom je Djevica prihvatala anđelovo navještenje. Svjetski dan mladih 2019. godine bit će nadahnut riječima "Evo službenice Gospodnje. Neka mi bude po tvojoj riječi" (Lk 1, 38); to je Marijin odgovor anđelu, bremenit nadom.

U listopadu 2018. godine, u Crkvi će se održati Biskupska sinoda na temu „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja“. Govorit ćemo o tome kako vi, mladi ljudi, živite iskustvovjere usred izazovâ našeg vremena. Raspravljat će se također o temi kako možete postići zrelost na svom životnom putu raspoznavanjem svojeg osobnog poziva, shvaćenog u širem smislu, to jest poziva na brak, kao životnom opredjeljenju ili zanimanju, odnosno na posvećeni život i svećeništvo. Nadam se da će hod prema Svjetskom danu mladih u Panami i tijek priprema za Sinodu ići ukorak jedno s drugim.

Naše doba ne treba mlađež koja se izležava po cijeli dan

Prema Lukinom Evanđelju, nakon što je od anđela primila navještaj i na poziv da postane Spasiteljeva Majka odgovorila "da", Marija ustaje i žurno hita posjetiti svoju rođakinju Elizabetu, koja je bila u šestom mjesecu trudnoće (usp. 1, 36.39). Marija je vrlo mlada; ono što joj je navijesteno neizmjeran je dar, no sa sobom nosi također vrlo velike izazove. Gospodin joj je zajamčio svoju prisutnost i potporu, ali je još mnogo toga u njezinu umu i srcu ostalo nepoznato i nejasno. Ipak, Marija se ne zatvara u kuću i ne dopušta strahu ili ponosu da ju sputaju. Marija nije tip osobe koja, da bi se dobro osjećala, treba dobar naslonjač u kojem se osjeća ugodno i na sigurnom. Ona nije djevojka koja se po cijeli dan izležava na kauču! (usp. Govor na bdijenju, Krakov, 30. srpnja 2016.). Ako starijoj rođakinji treba pomoć, ona ne okljeva nego odmah kreće na put.

Dug je put do Elizabetine kuće, oko 150 km. Ali mlada žena iz Nazareta, vođena Duhom Svetim, ne poznaje zapreke. Ti su joj dani provedeni na putovanju zasigurno pomogli u razmišljanju o čudesnom događaju, čija je i sama bila dio. Isto se događa i nama svaki put kad sudjelujemo na hodočašću. Tijekom puta prisjećamo se događaja iz svoga života, proničemo njihovo značenje i raspoznajemo svoje zvanje koje zatim, u susretu s Bogom i u služenju drugima, dobiva jasne obrise.

Velika mi djela učini Svesilni

Susret dviju žena – mlađe i starije – ispunjen je prisutnošću Duha Svetoga i pun radosti i čuđenja (usp. Lk 1, 40-45). Dvije majke, kao i djeca koju nose u svome krilu, gotovo plešu od radosti. Elizabeta, zadrivena Marijinom vjerom, kliče: "Blažena ti što povjerovala da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina" (r. 45). Da, jedan od velikih darova koje je Djevica primila je zasigurno vjera. Vjera u Boga je neprocjenjiv dar, ali taj dar treba prihvati. Elizabeta blagoslovila zbog toga Mariju, a ona joj uzvraća hvalospjevom Veliča (Lk 1, 46-55), u kojem nalazimo riječi: "Velika mi djela učini Svesilni" (r. 49).

Marijina je molitva revolucionarna, to je hvalospjev žene snažne vjere, koja je svjesna svojih granica, ali se pouzdaje u Božju milosrdnost. Ta hrabra mala žena Bogu zahvaljuje jer pogleda

na njezinu neznatnost, kao i za spasenje koje je donio narodu, siromašnima i poniznima. Vjera je u središtu čitave Marijine povijesti. Njezin nam hvalospjev pomaže shvatiti Gospodinovo milosrđe kao pokretačku snagu povijesti, povijesti svakog od nas, kao i čitavoga čovječanstva.

Kad Bog dotakne srce mladića ili djevojke oni postaju sposobni za velika djela. "Velika djela" koja je Svesilni ostvario u Marijinu životu govore nam također o našem hodu kroz život, koji nije besmisleno lutanje, nego putovanje koje, uza sve svoje nesigurnosti i patnje, svoju puninu može naći u Bogu (usp. Angelus, 15. kolovoza 2015.). Možda ćete mi reći: "Ali, oče, imam svoje granice, grešnik sam, što ja mogu učiniti?" Kad nas Gospodin poziva, on se ne zaustavlja na onome što jesmo ili što smo postigli. Naprotiv, onoga trenutka kad nas poziva, on gleda sve ono što možemo postići, svu ljubav koju smo sposobni darovati. Poput mlade Marije, možete učiniti da vam život postane sredstvom izgradnje boljega svijeta. Isus vas poziva da ostavite svoj trag u životu, svoj trag u povijesti, kako svojoj osobnoj tako i u povijesti mnogih drugih ljudi (usp. Govor na bdijenju, Krakov, 30. srpnja 2016.).

Biti mlad ne znači raskinuti veze s prošlošću

Marija je bila tek izašla iz adolescentske dobi, baš poput mnogih od vas. No, hvalospjev Veliča odjek je hvale njezina naroda i njegove povijesti. To nam pokazuje da biti mlad ne znači raskinuti veze s prošlošću. Naša osobna povijest nastavlja se na dugi trag, ona je dio zajedničkog putovanja kroz stoljeća onih koji su nam prethodili. Poput Marije, pripadamo svome narodu. A povijest nas uči da, čak i kada je morala ploviti po olujnom moru, Crkvu je vodila Božja ruka i pomagala joj da prebrodi teške trenutke. Pravo iskustvo Crkve nije kao neki flash mob, gdje se skupina ljudi dogovori naći se na nekome mjestu, izvede neki kratki performans, a zatim se razidu. Crkva je baštinica duge tradicije koja se prenosi s naraštaja na naraštaj, obogaćujući se istodobno iskustvima svakoga pojedinca. Vaša osobna povijest također ima svoje mjesto u povijesti Crkve.

Spominjati se prošlosti služi također tome da budemo otvoreni neočekivanim načinima na koje Bog djeluje u nama i po nama. To nam također pomaže da budemo otvoreni Bogu da nas može izabrati za svoje suradnike u ostvarivanju svojega nauma spasenja. Vi, kao mlati ljudi, također možete činiti velike stvari i preuzeti veće odgovornosti jedino ako u svom životu prepoznate djelovanje Božje milosti i snage.

Želim vam postaviti nekoliko pitanja. Na koji način "pohranjujete" u svome sjećanju do-

gađaje i iskustva svoga života? Kako pristupate činjenicama i slikama koje su vam se utisnule u pamćenje? Neki bi od vas, osobito oni koji su ranjeni nekim životnim prilikama, možda htjeli "resetirati" svoju prošlost, iskoristiti pravo da zaborave sve što je bilo. Ali htio bih vas podsjetiti da ne postoji svetac bez prošlosti ni grešnik bez budućnosti. Biser se rađa iz rane u školjci! Isus, svojom ljubavlju, može izlječiti naša srca i pretvoriti naše rane u prave bisere. Gospodin, kao što reče sveti Pavao, svoju moć može očitovati po našim slabostima (usp. 2 Kor 12, 9).

Ipak, sva naša sjećanja ne bi trebala ostati zbijena na jednome mjestu, kao u memoriji nekog tvrdog diska. Ne možemo isto tako sve pohraniti u nekom virtualnom "oblaku". Moramo naučiti kako od proteklih događaja stvoriti dinamičnu stvarnost o kojoj ćemo razmišljati i iz koje ćemo izvlačiti pouku i značenja za našu sadašnjost i budućnost. Mukotrpna je, ali nužna zadaća otkriti tanku nit Božje ljubavi koja se provlači kroz sav naš život.

Mnogi ljudi kažu da ste vi mlati rastreseni i površni. Potpuno su u krivu! No, treba priznati da je u ovom našem dobu potrebno ponovno vratiti sposobnost razmišljanja o vlastitom životu i njegova usmjeravanja prema budućnosti. Imati prošlost nije isto što i imati povijest. U svom životu možemo imati mnogo uspomena, ali koliko ih je uistinu dio našeg sjećanja? Koliko su one značajne za naše srce i koliko nam pomažu dati smisao vlastitom životu? Na društvenim mrežama vidimo lica mlatih na mnoštvu fotografija koje su trag više ili manje stvarnih događaja, ali ne znamo koliko je sve to stvarno "povijest", iskustvo koje se može prenijeti i koje je urešeno svrhom i smislom. Televizijski programi nude obilje takozvanih "reality showova", ali to nisu stvarne priče, to su samo minute koje pred televizijskom kamerom provode osobe koje žive od danas do sutra, bez dubljeg plana. Ne dajte se zavesti ovim lažnim slikama stvarnosti! Budite protagonisti svoje povijesti, odlučujte o svojoj budućnosti!

Kako ostati povezani po uzoru na Mariju?

Za Mariju se kaže da je sve te stvari pohranjivala i prebirala u svom srcu (usp. Lk 2, 19.51). Ova jednostavna djevojka iz Nazareta uči nas svojim primjerom čuvati sjećanje na događaje iz života, ali i kako ih povezati, sastavljući od dijelova cjelinu koja tvori mozaik. Kako možemo naučiti to činiti u praksi? Dopustite mi da vam ponudim neke prijedloge.

Na kraju svakoga dana možemo izdvojiti nekoliko minuta da stanemo i prisjetimo se lijepih trenutaka, kao i izazova, onoga što je bilo do-

bro i onoga što je pošlo po zlu. Na taj način, pred Bogom i pred samima sobom, možemo izraziti svoju zahvalnost, žaljenje i svoje povjerenje. Ako hoćete, možete sve to također zapisati u bilježnicu, voditi kao neku vrstu duhovnog dnevnika. To znači moliti u životu, sa životom i o životu, a to će vam sigurno pomoći da prepozname velike stvari koje Gospodin čini za svakog od vas. Kao što je rekao sveti Augustin, Boga možemo pronaći na širokim poljanama svoga pamćenja (usp. Ispovijesti, X, 8, 12).

Čitajući hvalospjev Veliča shvaćamo koliko je Marija poznavala Božju riječ. Svaki stih tog hvalospjeva ima svoju paralelu u Starome zavjetu. Mlada Isusova majka znala je dobro molitve svoga naroda. Sigurno su je tome poučili njezini roditelji, baka i djed. Koliko je samo važno prenošenje vjere s koljena na koljeno! Postoji neko skriveno blago u molitvama koje nas uče naši pređi, u onoj živoj duhovnosti običnih ljudi koju nazivamo pučkom pobožnošću. Marija baštini vjeru svoga naroda i oblikuje je u hvalospjev koji je u potpunosti njezin, ali u isti mah i hvalospjev čitave Crkve. I cijela ga Crkva zajedno s njom pjeva. Da biste i vi mladi mogli pjevati Veliča i svoj život učiniti darom za cijelo čovječanstvo, bitno je da se povežete s povijesnom tradicijom i molitvom svojih predaka. Zato je za vas važno poznavati Bibliju, Božju riječ, svakodnevno je čitati i pustiti je da govori vašem životu, te događaje iz svakodnevnog života tumačiti u svjetlu onoga što vam Gospodin govori u Svetom pismu. U molitvi i u molitvenom čitanju Biblije (takozvana lectio divina), Isus će vaša srca ispuniti toplinom i prosvijetliti vam korake, čak i u tamnim trenucima vašega života (usp. Lk 24, 13-35).

Marija nas također uči živjeti "euharistiski", to jest zahvaljivati i hvaliti, a ne usredotočiti se samo na svoje probleme i teškoće. U životu vrijedi da današnje prošnje postaju razlozima sutrašnje zahvalnosti. Tako će vaše sudjelovanje na misi i pristupanja sakramantu pomirenja biti ujedno i vrhunac i novi početak. Vaši će se životi obnavljati iz dana u dan u oproštenju i postat će trajna hvala Svevišnjemu. "Uzdajte se u Božje pamćenje [...] njegovo pamćenje je srce ispunjeno nježnošću i samilošću, koje s radošću briše svaki trag zla u nama" (usp. Homilija na misi Svjetskog dana mlađih, Krakov, 31. srpnja 2016.).

Vidjeli smo da hvalospjev Veliča izvire iz Marijina srca u času u kojem susreće svoju stariju rođakinju Elizabetu. Svojom vjerom, svojim oštrom umnim pogledom i svojim riječima, Elizabeta pomaže Djevici bolje shvatiti veličinu onoga što Bog u njoj ostvaruje, kao i poslanje koje joj je povjerio. A vi, jeste li vi svjesni čudesnog vrela bogatstva koji predstavlja susret između mlađih

i starijih osoba? Koliku važnost pridajete starijim osobama, svojim bakama i djedovima? S pravom se želite "vinuti u let", u svom srcu nosite tolike snove, ali trebate i mudrost i viziju starijih. Dok širite svoja krila da poletite, važno je da otkrijete svoje korijene i preuzmete štafetu od osoba koje su vam prethodile. Da bi se izgradilo budućnost koja ima smisla, potrebno je poznavati događaje iz prošlosti i zauzeti stav prema njima (usp. Amoris laetitia, 191, 193). Vi mladi imate snagu, a starije osobe imaju pamćenje i mudrost. Kao što je Marija učinila s Elizabetom, upravite svoj pogled u starije, svoje bake i djedove. Oni će s vama razgovarati o stvarima koje mogu pobuditi oduševljenje u vašem duhu i dirnuti vas u srce.

Kreativna vjernost za izgradnju budućnosti

Istina je da ste još mladi te vam je stoga možda teško shvatiti vrijednost i važnost tradicije. Morate međutim znati da to nije isto što i biti tradicionalisti. To nikako! Kad je Marija u Evangeliju rekla "velika mi djela učini Svesilni", ona želi reći da ta "velika djela" nisu prošlost, nego se nastavljaju događati u sadašnjosti. Nije riječ o nekoj dalekoj prošlosti. Znati se spominjati prošlosti ne znači biti nostalgičan niti navezan za određeno razdoblje povijesti, već znati prepoznati vlastite korijene, tako da se možemo uvek vraćati na ono bitno i sa stvaralačkom vjernošću prionuti izgradnji budućnosti. Bilo bi potpuno pogrešno i u konačnici beskorisno njegovati pamćenje koje nas koči i sputava, gdje bismo uvek iste stvari činili na isti način. Pravi je Božji dar vidjeti kako mnogi od vas, sa svojim pitanjima, snovima i preispitivanjima, odbijaju slušati one koji govore kako se stvari ne mogu promijeniti.

Društvo koje cjeni samo sadašnjost sklonio je također odbaciti sve naslijede prošlosti, kao što su na primjer institucije braka, posvećenog života i svećeničkoga poslanja. Na to se gleda kao na besmislene i zastarjele forme. Neki misle da je bolje živjeti u takozvanoj "otvorenoj" situaciji, prolaziti kroz život kao da je to neki „reality show“, bez cilja i svrhe. Ne dajte se obmanuti! Bog je došao proširiti obzore našeg života u svakom pogledu. On nam pomaže pridati prošlosti vrijednost koja joj pripada kako bismo bolje gradili budućnost sreće. No, to je moguće samo ako imamo vjerdostojno iskustvo ljubavi, koje nam konkretno pomaže razabrati Gospodinov poziv i uz njega prionuti. Jedino nas to čini istinski sretnima.

Draga mladeži, povjeravam naš hod prema Panami, kao i tijek priprema za sljedeću Biskupsku sinodu, majčinskom zagovoru Blažene Djevice Marije. Molim vas da imate na umu dvije važne obljetnice u 2017. godini: tristotu obljetni-

cu pronalaska slike Gospe od Aparecide u Brazilu i stotu obljetnicu ukazanjâ u Fatimi, u Portugalu, gdje, uz Božju pomoć, planiram hodočasti sljedećega svibnja. Sveti Martin od Porresa, jedan od svetaca zaštitnika Latinske Amerike i Svjetskoga dana mlađih 2019. godine, u svojem poniznom svakodnevnom služenju, običavao je Mariji donositi najljepše cvijeće, kao znak svoje sinovske ljubavi. I vi, poput njega, njegujte odnos prisnosti i prijateljstva s Gospom, povjeravajući

joj svoje radosti, nemire i brige. Uvjeravam vas da nećete požaliti!

Neka nas mlada djevojka iz Nazareta, koja je u čitavom svijetu poprimila tisuću imena i lica, da bi se učinila bliskom svojoj djeci, sve zagovara i pomogne nam da pjevamo o velikim djelima koja Gospodin u nama i po nama ostvaruje. ■

*Iz Vatikana, 27. veljače 2017.
Spomendan svetoga Gabrijela od Žalosne Gospe*

Ne boj se jer ja sam s tobom (Iz 43, 5). Priopćivanje nade i povjerenja u našem dobu

Poruka pape Franje za 51. svjetski dan sredstava društvene komunikacije (28. svibnja 2017.)

Pristup sredstvima priopćivanja, zahvaljujući tehnološkom napretku, omogućuje mnogim ljudima dijeliti s drugima vijesti u hipu i širiti ih sveudilj. Te vijesti mogu biti dobre ili loše, istinite ili lažne. Već su naši pređi u vjeri govorili o ljudskom umu kao o mlinском kamenu koji se, pogonjen vodom tekućicom, ne može zaustaviti. Onaj tko je zadužen za mlin, međutim, ima mogućnost odlučiti hoće li mljeti pšenicu ili kukolj. Čovjekov um je uvijek u pokretu i ne može prestati "mljeti" sadržaj koji prima, ali na nama je da odlučimo kojim ćemo ga materijalom opskrbljivati (usp. Kasijan Rimski, Pismo Leonziju Igumeni).

Želio bih da ova poruka dospije i bude na poticaj svima onima koji, bilo u profesionalnom radu bilo u osobnim odnosima, svakodnevno "melju" tolike informacije da bi mogli ponuditi mirisan i dobar kruh onima koji se hrane plodovima njihove komunikacije. Želim sve potaknuti na konstruktivnu komunikaciju koja odbacuje predrasude prema drugome i jača kulturu susreta, zahvaljujući kojoj možemo na stvarnost naučiti gledati s realizmom i povjerenjem.

Uvjeren sam da je potrebno razbiti začrani krug zla tjeskobe i zaustaviti spiralu straha, koja je posljedica stalne usredotočenosti na "loše vijesti" (ratovi, terorizam, skandali i svakovrsne ljudske pokvarenosti). Nipošto nije riječ o širenju dezinformacije u kojoj bi se zanemarila drama patnje, niti o upadanju u naivni optimizam koji zatvara oči pred sablaznima zla. Predlažem, naprotiv, da svi pokušamo nadvladati osjećaj nezadovoljstva i rezignacije koji katkad rađa bezvoljnošću, strahovima ili ostavlja dojam da se zlo ne može zaustaviti. Osim toga, u komunikacijskoj industriji, gdje vrijedi logika da dobra vijest ne prolazi na tržištu i stoga nije vijest, i gdje se od

tragedije ljudske patnje i otajstva zla veoma lako pravi spektakl, uvijek vreba napast umrtvljenja savjesti ili zapadanja u očaj.

Stoga želim pružiti doprinos traženju otvorenog i stvaralačkog stila komunikacije koji zlunikada ne priznaje glavnu ulogu, nego pokušava ukazati na moguća rješenja, poticanjem konstruktivnoga i odgovornoga pristupa od strane primateljâ. Upućujem poziv svima da muškarci ma i ženama našeg doba ponude sadržaje obilježene logikom "dobre vijesti".

Dobre vijesti

Čovjekov život nije puko nizanje događaja, nego je to povijest koja čeka da bude ispričana kroz izbor načina tumačenja koji mogu odabrat i prikupiti najvažnije podatke. Stvarnost, u sebi samoj, nije jednoznačna. Sve ovisi o načinu na koji je se promatra, od "naočala" kroz koju ju promatramo. Promijenimo li stakla tih naočala i sama će stvarnost izgledati drukčije. Otkuda da krenuti da bi se stvarnost tumačilo s pravim "naočalamama"?

Za nas kršćane, jedine prave "naočale" kojima promatramo stvarnost je blagovijest, počevši od Blagovijesti u pravom smislu te riječi: "Evangelija Isusa Krista Sina Božjega" (Mk 1, 1). Tim riječima, naime, evanđelist Marko započinje svoje pripovijedanje, navještajem "dobre vijesti" vezane uz Isusa, ali više no sama informacija o Isusu, ta blagovijest je sâm Isus! Čitajući stranice Evangelja otkrivamo, zapravo, da naslov djela odgovara njegovu sadržaju i, iznad svega, da je taj sadržaj sama Isusova osoba.

Ova dobra vijest koja je sâm Isus nije dobra zato što nema veze s patnjom, nego zbog toga što iskustvo patnje postaje dio šire slike. Ona je

sastavni dio Isusove ljubavi prema Ocu i prema ljudskom rodu. U Kristu je Bog pokazao svoju solidarnost sa svakom čovjekovom situacijom, otkrivajući nam da nismo sami, jer imamo Oca koji nikada ne zaboravlja svoje djece. "Ne boj se, jer ja sam s tobom" (Iz 43, 5) utješne su riječi Boga koji je uvijek uronjen u povijest svoga naroda. U njegovu ljubljenome Sinu, to Božje obećanje – "ja sam s tobom" – obuhvaća sve naše slabosti, čak dотle da umire istom smrću. U Njemu tama i smrt također postaju mjesto zajedništva sa Svjetлом i Životom. Nada, dostupna svakom, se rađa upravo u točci gdje život kuša gorčinu neuspjeha. Riječ je o nadi koja ne razočarava, jer ljubav je Božja razlivena u srcima našim (usp. Rim 5, 5) i daje da procvate novi život poput biljke koja izraста iz palog sjemena. Promatrana u tome svjetlu, svaka nova tragedija koja se zbiva u povijesti svijeta može također postati podloga moguće dobre vijesti, jer ljubav može uvijek iznova pronaći put bliskosti i pobuditi srca sposobna za samilost, lica koja neće klonuti duhom i ruke spremne na izgradnju.

Povjerenje u sjeme Kraljevstva

Da bi svoje učenike i mnoštva uveo u ovaj evanđeoski način razmišljanja i dao im prave "naočale" koje su potrebne da se vidi i prigrili logiku ljubavi koja umire i uskršava, Isus se koristio prisopodobama, u kojima je Kraljevstvo Božje često uspoređivao sa sjemenom koje svoju životnu snagu oslobođa tek kad padne u zemlju i umre (usp. Mk 4, 1-34). Tim korištenjem slikâ i metaforâ kojima se priopćava poniznu snagu Kraljevstva ne umanjuje se njegovu važnost ili hitnost, nego je to, radije, milosrdan način koji slušatelju ostavlja "prostor" slobode da prihvati tu snagu i da ona zaživi u njegovu životu. To je ujedno najplodonosniji način da se izrazi neizmjernu vrijednost pashalnog otajstva, puštajući da same slike – više od pojmove – priopće paradoksalnu ljepotu novog života u Kristu, gdje neprijateljstva i križ ne ometaju nego su sredstva u službi Božjeg spasenja, gdje se slabost pokazuje moćnjom od bilo koje ljudske vlasti, gdje poraz može biti preludij u ispunjenje svega u ljubavi. Upravo tako, naime, nada u Kraljevstvo Božje sazrijeva i produbljuje se: to je "kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klijia i raste" (Mk 4, 26-27).

Kraljevstvo je Božje već među nama, kao sjeme skriveno površnom pogledu, čiji se rast zbiva u tišini. Onaj kome Duh Sveti rasvjetljuje oči može vidjeti kako ono klijia i ne dopušta da mu trajno prisutan kukolj ukrade radost Kraljevstva.

Obzori Duha

Nada utemeljena na blagovijesti koja je Isus potiče nas da uzdignemo svoj pogled i promatramo ga u liturgijskom slavlju svetkovine Uzašašća. Iako se na prvi pogled čini da se Gospodin od nas udaljava, zapravo se obzori nade sve više proširuju. U Kristu, koji uzdiže našu ljudsku narav do neba, svaki muškarac i žena ima "slobodan ulaz u Svetinju po krvi Isusovoj – put nov i živ što nam ga On otvorio kroz zavjesu, to jest svoje tijelo" (Heb 10, 19-20). "Snagom Duha Svetoga" možemo biti "svjedoci" i priopćitelji novoga i otkupljenog čovječanstva "do kraja zemlje" (Dj 1, 7-8).

Povjerenje u sjeme Božjeg Kraljevstva i u logiku Uskrsa treba oblikovati i naš način komuniciranja. To povjerenje nam omogućuje djelovati – na mnogostrukе načine na koje se komunikacija danas odvija – s uvjerenjem da je moguće otkriti i istaknuti dobre vijesti prisutne u životnoj stvarnosti i na licu svake osobe.

Onaj tko se, u vjeri, daje voditi Duhom Svetim postaje sposoban prepoznati kako je Bog prisutan i na djelu u svakom času našega života i povijesti te prepoznaće kako On, u dramatičnim prilikama ovoga svijeta, strpljivo plete tkanje povijesti spasenja. Nît kojom se tka tu svetu povijest je nada, a njezin tkalac nije nitko drugi doli Duh Sveti, Tješitelj. Nada je najponiznija od svih vrline, jer ostaje skrivena u naborima života. Ipak, ona je nalik kvascu koji ukvasa čitavo tijesto. Mi je jačamo čitajući uvijek iznova Radosnu vijest, Evandje "pretiskano" u mnogim izdanjima života svetaca, muškaraca i žena koji su postali slike Božje ljubavi u ovome svijetu. Duh Sveti nastavlja i danas usađivati u nas želju za Kraljevstvom zahvaljujući onima koji, crpeći nadahnute iz Radosne vijesti usred dramatičnih događaja našeg doba, svijetle poput svjetionikâ u tami ovoga svijeta, obasjavajući put i otvarajući nove putove povjerenja i nade. ■

Iz Vatikana, 24. siječnja 2017.

HRVATSKI BISKUPI

25. obljetnica međunarodnog priznanja Republike Hrvatske

Homilija kardinala Josipa Bozanića na misi zahvalnici prigodom 25. obljetnice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske, Zagreb, katedrala, 15. siječnja 2017.

Liturgijska čitanja: Iz 49, 3.5-6; 1 Kor 1, 1-3;
Iv 1, 29-34

Draga braćo i sestre!

1. Na današnji dan prije 25 godina, 15. siječnja 1992. godine, u ovoj je prvostolnici euharistijsko slavlje predvodio sluga Božji kardinal Franjo Kuharić u koncelebraciji sa svim hrvatskim biskupima koji su za tu prigodu došli u Zagreb da bi održali svoje prvo zasjedanje u međunarodno prznatoj državi Hrvatskoj i da bi zajedno s okupljenim narodom u Stepinčevoj katedrali zahvalili Bogu za veliki dar i novi početak. U radosnom i zahvalnom ozračju molili smo za Domovinu, bila je to misa za blagoslov na početku novog povijesnog razdoblja hrvatskoga naroda i njegove države te svih ljudi koji u njoj žive. Bila je to molitva za mir bez kojega nema sigurnosti ni boljih dana.

U tom jedinstvenom povijesnom trenutku razlijegao se veličanstveni Tebe Boga hvalimo, a mi hrvatski biskupi zajedno s okupljenim narodom, na taj svečani dan u kojem je Hrvatska bila obasjana nadom, ali i zasjenjena mračnim prijetnjama nasilja i strašnog rata koji joj je bio nametnut, povjerili smo ljubavi i zaštiti Najvjernije Majke i pouzdane Odvjetnice Hrvatske svoju sadašnjost i budućnost. Tog smo dana u ovoj prvostolnici jednodušno i zaufano molili da se skrate dani teških iskušenja i da zavlada mir Božji u Domovini i cijelom svijetu.

U dušama hrvatskih katolika duboko je ukorijenjena pobožnost prema Majci Božjoj, pouzdanje u njezinu majčinsku ljubav i povjerenje u njezinu zagovorničku pomoć, jer štovanje Presvete Bogorodice Marije prožima svu našu povijest od stoljeća sedmog. Tijekom svoje povijesti, a posebno u teškim trenucima patnje i stradanja, hrvatski su se vjernici s neograničenim pouzdanjem utjecali zagovoru Majke Božje o čemu svjedoče tolika marijanska svetišta diljem Lijepe Naše. Znak vjere u Boga i pouzdanja u Marijinu pomoć bila je u onim teškim vremenima i krunica oko vrata naših branitelja. Bezgrešnom Srcu Isusove i naše Majke danas povjeravamo hrvatski narod, državu Hrvatsku i sve koji u njoj žive.

2. Braćo i sestre, u ovo se vrijeme prave razine analize događaja s početka devedesetih godina prošlog stoljeća na ovim prostorima i šire u Europi, osobito Srednjoj i Istočnoj Europi. Govori se pri tome o urušavanju komunističkog totalitarizma, o ratu na području komunističke Jugoslavije, traže se uzroci i donose zaključci. Nakon dvadeset i pet godina stasao je novi naraštaj. To bi vrijeme moralo biti dostatno za vrednovanje protekloga razdoblja i važnosti spomena, ali ne smijemo zanemariti istinu da je to jednako tako vrijeme nakon kojega se lako zaboravljuju činjenice i ponekad pokušavaju promicati ona tumačenja koja ne odražavaju ni ozračje niti pokretačku snagu u tom vremenu.

U Hrvatskoj je, kao i drugdje, komunistički sustav koristio strah i neistinu kao načine djelovanja, a na načelima materijalizma i ateizma predstavljaо kao ideal čovjeka kojemu nije potreban Bog, kojemu nije potrebno da svoje življenje, djelovanje i umiranje mjeri mjerom vječnosti. U takvim nastojanjima, uz progonstva i ubijanja, uz poticanje raseljavanja Hrvata, gaženje prava, uz nemogućnosti političke slobode, korjenito se su protstavljalo hrvatskoj kulturi i osjećaju naroda. To je prethodilo urušavanju komunističkoga režima, do mjere da su mnogima potekle suze u trenucima kada se smjela zavijoriti hrvatska zastava i moglo zapjevati hrvatske domoljubne pjesme.

3. Ako dublje razmislimo što je i koga međunarodna zajednica priznala priznajući hrvatsku državu prije dvadeset i pet godina, naići ćemo na odgovore koji se ne mogu protumačiti samo snagom međunarodnoga prava, običaja, prihvaćenih političkih postupaka. Jer, da je bilo tako, rat se ne bi mogao odvijati na način na koji se odvijao, nasilje nad našom Domovinom bilo bi zaustavljeno puno ranije, a Hrvatska bi se u miru mogla radovati i razvijati u svojoj slobodi.

Međunarodnom priznanju Hrvatske pretvodila je gorljiva čežnja i odluka koju je narod pod vodstvom prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana izrazio i političkim putem, duboko svjestan svoga kulturnog i državnog identiteta koji ni komunizam nije uspio zatomiti i poništiti.

Stoga smijemo reći Hrvatska je najprije sebe priznala sebi, prepoznala vrijednosti koje želi graditi u budućnosti, u zajedništvu s drugim državama i narodima. U tom povijesnom kairosu Hrvatska je živjela iznimno zajedništvo želje i cilja. Bila je ispunjena samopouzdanjem, oduševljenjem u Domovini i iseljeništvu, molitvama mnogih i spremnošću na žrtve za više ideale.

Hrvatska je najprije, i prije međunarodnoga priznanja, morala prepoznati svoju izloženost napadima, razaranjima, beščutnosti; morala se suočiti sa svojom slabošću; morala je priznati da se ne može osloniti na veliku pomoć onih koji su mogli izvana zaustaviti nasilje, nego se pouzdati u sebe i Božju pomoć, nošena Duhom koji svijet ne može dati, ali Duhom koji oživljuje, obnavlja i pobjeđuje u žrtvi onih koji su Domovinu voljeli istinskom ljubavlju.

U tako nepovoljnim međunarodnim okolnostima postojali su i oni koji su prepoznali Duha istine i pravde nad ranama Vukovara i Škabrnje, Petrinje i Gospića, Voćina i Vinkovaca, Karlovca i Slunja, sve do Dubrovnika, Šibenika i Zadra...

4. Dopustite mi ovdje spomenuti i sljedeće: rado naglašavamo da je Sveta Stolica bila među prvim subjektima međunarodnog prava koji su priznali Hrvatsku i Sloveniju i to nasuprot uobičajenoj tradiciji vatikanske diplomacije koja je u sličnim slučajevima inače veoma oprezna i suzdržljiva. To se često želi potkrijepiti tumačenjem da je sveti Ivan Pavao II. gajio posebnu ljubav prema hrvatskom narodu, da nam je bio bliz i da nas je razumio. Naime, Sveta je Stolica naznačila da priznanje slobodne države Hrvatske nije uperenno protiv nikoga, nego je izraz zauzetosti za prava svakoga, i čovjeka i naroda, to je postupak dosljednosti u obavezi poštivanja univerzalnog prava preuzetog međunarodnim deklaracijama i poveljama.

Dragi vjernici, uza sve to, kako u tom činu s ljudskog i kršćanskog stajališta ne vidjeti i dublji razlog? Ondje gdje se širi mržnja, gdje se ljudi ubija, narode raseljava, crkve ruše i svetinje oskviruju, zar je moguće da Crkva šuti? Crkva je progovorila mijenjajući svoju tradicionalnu praksu da bi zaustavila djelovanje zla.

U povijesnim događajima uvijek se mogu naći tragovi djelovanja milosti i tragovi tajne zla. Kada Ivan Krstitelj u današnjem Evandjelu govori: Evo Jaganjca Božjeg, evo onoga koji oduzima grijehu svijeta, pokazuje Isusa i naviješta Božje očitovanje sućuti i solidarnosti s čovjekom, upućuje na Boga koji suosjeća s patnjom onih koji trpe prepoznajući vrijednost ljubavi. Toga Jaganjca prepoznajemo u svima čiji se glas ne čuje, koji su žrtve tuđih sebičnosti, ljudske neosjetljivosti i ne-

mara. On je pred nama u svima koji sebe daruju za dobro drugih i koji iz dana u dan svjedoče da se jedino po ljubavi životu daje i vraća smisao.

5. Dragi vjernici, međunarodno priznanje države Hrvatske prije 25 godina bio je prvorazredni događaj koji je označio povijesnu prekretnicu za hrvatski narod. Time je istodobno završeno razdoblje dvostrukog eksperimenta s južnoslavenskom državom. Hrvatska je dobila svoje mjesto na zemljopisnoj karti, svoje ime među zemljama svijeta i svoju iskaznicu u političkoj zajednici naroda. Hrvatska je geografski smještena na granici koja je od davnine postavljena podjelom Rimskog carstva na istočni i zapadni dio. Hrvatska, upravo zbog svog položaja na razmeđu, pozvana je danas da bude most koji povezuje, subjekt odgovorne suradnje, prostor međureligijskog dijaloga i evanđeoskog ekumenizma. Ona će to moći činiti samo ako bude svjesna svog identiteta i nacionalnog i državnog i kulturnog, kao i vjerskog identiteta svojih građana.

Događaju kojega se danas spominjemo prethodilo je razdoblje hrvatske čežnje za slobodom, samosvojnošću, istinom i pravdom. Od suverene hrvatske države u vrijeme narodnih vladara tijekom svih dugih stoljeća tegobne nam povijesti u hrvatskom je narodu kao nositeljica pravnog poretku i čuvarica državne samosvojnosti postojala institucija Hrvatskoga sabora. Jedino je u razdoblju od 1918. do 1941. godine Hrvatski sabor bio raspušten zbog hegemonističkih i unitarističkih težnji ondašnje države. Ta državotvorna svijest u raznim oblicima trajno prisutna u hrvatskom narodu i po instituciji Hrvatskog sabora kao i sloboda obranjena u Domovinskom ratu postaju temelji međunarodno priznate države Hrvatske.

6. Braćo i sestre, danas se sa zahvalnošću spominjemo i molimo za dr. Franju Tuđmana, prvog predsjednika međunarodno priznate Republike Hrvatske. Danas se spominjemo naročito i onih koji su bili vidljiva slika žrtve i dara, hrabre i odlučne ljubavi prema Domovini, a to su hrvatski branitelji. Gledajući njih, njihovu nešubičnost i predanost do darivanja vlastitog života, trebamo prepoznati prisutnost onoga što nadilazi zemaljske razloge, stvarnost koja se ne uređuje političkim dogovorima; moramo priznati čudesno djelo velikodušnosti koje ne proizlazi samo iz ljudske snage. S pravom danas kao vjernici smijemo reći da je i obrana Domovine i priznanje Hrvatske ostvareno s pouzdanjem u Gospodina.

Danas u zahvalnosti Bogu ne smijemo zaboraviti ni hrabra srca, glasove i ruke koje su

nam pomogle kada smo bili bespomoćni. "Da nije Gospodin za nas bio... žive bi nas progutali" (Ps 124, 1.3). Da nije bilo Božje pomoći i ljudi koji su vidjeli istinu, naša žrtva ne bi bila dugo prepoznata ni priznata. Sve ih stavljamo u svoje molitve.

Među njima u ovome crkvenom zajedništvu posebno pamtimosvetoga proroka, papu Ivana Pavla II. Što se više vremenski udaljavamo od tih događaja, sve nam je jasnija vrijednost njegova nastojanja koje je odstupalo od do tada uobičajenih diplomatskih postupaka Svetе Stolice, ne bi li pomogao ugroženoj i nasiljem iscrpljenoj Hrvatskoj. Pamtimosvetog suradnika, osobito u Državnom tajništvu Svetе Stolice.

Pamtimosvetog u Hrvatskoj neizmjernu brižnost sluge Božjeg kardinala Franje Kuharića zajedno s drugim biskupima i svećenicima da se u obrani Domovine sačuva Kristov duh, da se ne odustane od navještaja Radosne vijesti i ljubavi koju je donio Božji Jaganjac, ne popuštajući kušnji da se na mržnju odgovori mržnjom.

Pamtimosvetog prijatelje iz drugih naroda, iz njihovih mjesnih Crkava i država, naročito onih u kojima su živjeli raseljeni Hrvati, te ugrađeni u njihova društva svjedočili istinske vrijednosti koje rese naš narod.

7. Imajući tu prošlost pred očima istodobno se nalazimo pred pitanjem jesmo li tijekom dvadeset i pet godina pazili na darove u kojima je prepoznatljiv Božji Duh. Ne možemo dati jednoznačan i sasvim potvrdan odgovor. Jer da možemo, ne bismo u proteklim godinama gledali nacionalno razjedinjavanje, promicanje negativnog ozračja, obescenjivanje općeg dobra, pa i nepoštivanje državnih institucija. Obljetnica je i prigoda za ispit savjesti, poziv na kajanje, traženje oproštenja i novoga početka.

Vrijedno je stoga ovih dana promotriti što se sve događalo i na koji način prenosimo vrijednosti novim naraštajima. Očito nije slučajno da se našu Domovinu želi poljuljati upravo u onome što se pokazalo najjačim i što je bilo slabljeno u vremenu neslobode.

Mislim ponajprije na odnos čovjeka i Boga. To je neizbrisivo polazište hrvatskoga identiteta. Zatim vrijednost obitelji, promicanje njezine

važnosti i svega što je učvršćuje na društvenom i gospodarskom području, pazeći na otvorenost prihvaćanja dara života.

Važno je područje odgoja i obrazovanja, u kojemu su vidljivi višestruki udarci: otvaranje prostora za ideologizirane sadržaje koje većina roditelja ne prihvaca, neodgovornost u pripremanju mladih da preuzmu brigu za Hrvatsku ostajući u Hrvatskoj, opremljeni znanjem i oduševljenjem.

Još je uvijek velika kočnica neprimjeren odnos prema povijesnim ranama, a s time i prema žrtvama režima zla: nacizma, fašizma i komunizma. Dok je to poglavje neosvijetljeno, uvijek će postojati mogućnost da netko pokuša sadašnju Hrvatsku vezati uz neko drugo vrijeme, a ne uz njezinu koljevku, a to su poglavito obrana i žrtve u Domovinskom ratu.

8. Draga braće i sestre, puno je razloga zbog kojih smatram itekako opravdanim da smo danas u našoj prvostolnici oko groba blaženoga kardinala Alojzija Stepinca.

U odnosu prema njemu može se iščitati sva suvremena hrvatska povijest. Istinska ljubav prema Domovini prepoznata je u njemu; istinska čežnja za dobrom i spremnost na žrtvu nalaze se u njegovim postupcima, a njegovo pouzdanje u Boga i kada je najteže bilo je nadahnuće tolikima koji su se žrtvovali za bližnje i za Domovinu. Njegovo je služenje i životni stav odgovor na svako osporavanje dobra.

Oni koji Hrvatsku nisu voljeli i koji je ne vole, koji je vide tek kao neželjenu privremenost, u kardinalu Stepincu vide najveću zaprjeku za svoja nastojanja da Hrvatsku ponize, ocrne i spriječe u ostvarivanju boljštka.

I danas se njegov lik pokušava prikazati spornim da bi se opravdalo vlastitu zarobljenost neistinama, vlastitu zatvorenost uma i srca. A mi dobro znamo da u njemu svakoga dana toliki vjernici, koji dolaze ovamo na njegov grob, prepoznaju ljubav Božjega Jaganjca.

Molimo zagovor blaženog Alojzija Stepinca da tu milosrdnu ljubav ponajprije prihvatićemo, a zatim da bude prepoznata od drugih u našem nacionalnom zajedništvu i u našoj ljubavi prema hrvatskoj Domovini. Amen. ■

Priopćenje s XIX. redovitog godišnjeg zajedničkog zasjedanja HBK i BK BiH

(Zagreb, 23. siječnja 2017.)

Članovi Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine održali su svoje devetnaesto redovito godišnje zajedničko zasjedanje, 23. siječnja 2017. u zgradici Hrvatske biskupske konferencije pod predsjedanjem mons. Želimira Puljića, nadbiskupa zadarskog i predsjednika HBK, te kardinala Vinka Puljića, nadbiskupa metropolita vrhbosanskog, predsjednika BK BiH. Sudjelovali su svi članovi obje biskupske konferencije osim jednog člana HBK koji je bio spriječen.

Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico pridružio se dijelu zasjedanja te prenio poseban blagoslov Svetog Oca i srdačne pozdrave poglavara Svete Stolice. Išticući da zajedničko zasjedanje omogućuje promišljanje o pastoralnim važnim pitanjima i izazovima, kazao je da ovaj susret pruža posebnu mogućnost zajedničkog razmišljanja o trnovitom putu koji proživljava Crkva Božja u Bosni i Hercegovini.

Saslušavši izvješće o radu Vijeća te Ravnateljstva dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, koje je, kao zajednički ured Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, Nacionalni ured za hrvatsku inozemnu pastvu, biskupi su pohvalili rad ovih tijela i zauzimanje brojnih svećenika, redovnika, redovnica te pastoralnih suradnika i suradnica u naviještanju vjere na hrvatskom jeziku u brojnim zemljama diljem svijeta. Nakon što su informirani o trenutnom stanju u Hrvatskoj inozemnoj pastvi te aktualnim personalnim potrebama u hrvatskim župama, misijama, zajednicama i centrima u inozemstvu, biskupi su dali potrebne smjernice. Raduje ih da hrvatske katoličke zajednice ne zaboravljaju svoj rodni kraj u Republici Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini ili dijelovima onih zemalja gdje Hrvati stoljećima žive te da hrabro svjedoče svoju vjeru u Boga i vjernost Katoličkoj Crkvi u zemljama u kojima su pronašli svoj novi dom.

Biskupi su saslušali izvješće predsjednika Hrvatskog Caritasa i Caritasa BK BiH o prošlogodišnjoj akciji Tjedna solidarnosti s Crkvom i ljudima u BiH što je nastavak onih „akcija brati-

mljenja“ kojima su hrvatske biskupije pomogle pojedinim župama u BiH u saniranju ratnih šteta. Također su upoznati da je Biskupska konferencija BiH 2016. godine pokrenula akciju Nedjelje solidarnosti kojom župe s brojnijim vjernicima unutar BiH podupiru župe na kojima je ostao mali broj vjernika i tako jasno pokazuju želju Crkve da opstane i dostojanstveno živi u onim dijelovima Bosne i Hercegovine odakle su mnogi prognani. Biskupi pozivaju sve vjernike na onaku spremnost pomaganja slabijima i potrebitijima koja je pokazana u teškim danima rata te potiču članove svojih biskupijskih zajednica da na tom putu ustraju i u mirnom razdoblju te takva povezanost bude istinski blagoslov onima koji daju kao i onima koji primaju. Posebno naglašavaju potrebu međusobne povezanosti na duhovnoj, molitvenoj i svakoj drugoj razini koja pridonosi boljitu Crkve i društva.

Biskupi su razmišljali i o pojedinim zajedničkim liturgijskim pitanjima.

Nakon što su saslušali izvješće o radu Komisije HBK i BK BiH za Hrvatski martirologij, biskupi su ponovno izrazili zahvalnost svim članovima ove Komisije za njihovo zauzimanje oko prikupljanja podataka o žrtvama na području obje konferencije koja, ponajprije, imaju za cilj pronašak onih osoba koje su dale svoj život iz ljubavi prema vjeri te bi se mogao pokrenuti proces za njihovo proglašenje blaženim. Zaključeno je da se hrvatskim predstavnicima vlasti prenese očekivanje biskupa u vezi s poduzimanjem nužnih koraka na istraživanju o žrtvama totalitarnih sustava.

Biskupi su saslušali i izvješće o radu Vijeća za misije te dali smjernice za daljnju plodnu suradnju na dobro misija i misionara iz Crkve u Hrvata.

Biskupi su također razmijenili mišljenja i o nekim pitanjima u vezi s vjeronaukom u školi te o mogućnostima zajedničkih akcija na planu ekumenizma i dijaloga. ■

Tajništvo HBK
Tajništvo BK BiH

Priopćenje s Izvanrednoga plenarnog zasjedanja Sabora HBK

(Zagreb, 25. siječnja 2017.)

Izvanredno plenarno zasjedanje Hrvatske biskupske konferencije pod predsjedanjem msgr. Želimira Puljića održano je u srijedu 25. siječnja 2017. godine u sjedištu HBK u Zagrebu.

Na zasjedanju je bilo govora o sustavnom pastoralnom djelovanju i zauzimanju za život od začeća do prirodne smrti. Predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj msgr. Mate Uzinić, izvjestio je biskupe o susretu s udrugama koje se u svojim aktivnostima zauzimaju za ljudski život. Biskupi podržavaju rad svih udruga koje se svojim djelovanjem, svaka na svoj način, zalažu za život od začeća do naravne smrti. Pozivaju ih neka međusobno surađuju u zauzimanju za vrijednosti života i evanđelja.

Biskupi su glavni dio zasjedanja posvetili pitanjima vezanima uz preustroj i reorganizaciju Tajništva Hrvatske biskupske konferencije. U tom su vidu prema Statutu i novom Pravilniku HBK rasporedili službe u Tajništvu HBK: za no-

vog generalnog tajnika HBK izabran je msgr. Petar Palić, svećenik Dubrovačke biskupije, za ekonoma HBK (ta služba više neće biti povezana sa službom generalnog tajnika) izabran je msgr. Enco Rodinis, svećenik Krčke biskupije, koji je i voditelj Financijskog ureda HBK. On će i nadalje obnašati službu ravnatelja Središnje ustanove za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika, a do daljnjega bit će i vršitelj dužnosti ravnatelja Informativne katoličke agencije i pročelnika Centra za promicanje socijalnog nauka Crkve. Msgr. Fabijan Svalina, svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije, nastavlja obnašati službu ravnatelja Hrvatskoga Caritasa, a izabran je za koordinatora preseljenja Hrvatskoga katoličkog radija i Informativne katoličke agencije te za koordinatorku preustroja ustanova koje ulaze u Hrvatsku katoličku mrežu. ■

Tajništvo HBK

Balzam milosrđa

Poruka prigodom Dana posvećenog života 2017. (2. veljače)

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu, drage sestre i draga braćo u Kristu!

1. U prošlogodišnjoj Poruci prigodom Dana posvećenog života upozorenje je na riječi iz bule Lice milosrđa, a kojima papa nagovješćeće koji bi trebali biti plodovi Izvanrednog jubileja milosrđa nakon njegova završetka: „Kako samo želim da nadolazeće godine budu prožete milosrđem, da bismo išli ususret svakoj osobi, noseći Božju dobrotu i nježnost! Neka do svih, i vjernika i onih koji su udaljeni od vjere, dopre balzam milosrđa kao znak Božjega kraljevstva, već prisutna među nama!“ (Misericordiae vultus, 5).

Još je sveti Ivan Pavao II. napisao da je „zadaća posvećenoga života raditi u svim dijelovima zemlje da bi se utvrdilo i proširilo Kristovo kraljevstvo, donoseći poruku Evanđelja posvuda, i u najudaljenije krajeve“ (Vita conescrata, 78), a ovo poslanje posvećenoga života ostvaruje se tako što „posvećene osobe, u svom posvećenju i potpunom predanju, čine vidljivim ljubaznu i spasonosnu nazočnost Krista, Očeva prvosveće-

nika, odaslanog u poslanje“ (Vita conescrata, 76). Pozivamo, stoga, sve redovnice, redovnike i laike posvećene u svijetu da najprije žive potpuno predanje Gospodinu kako bi ih on preobrazio i prosvjetlio, da sami prepoznaju njegovu ljubaznu i spasonosnu nazočnost, da tako budu pomazani balzamom milosrđa koji je znak Božjega kraljevstva. Neka iz toga obnovljenog iskustva Božje dobrote i nježnosti proiziđe svako djelovanje. Upravo su posvećene osobe pozvane svjedočiti prisutnost Božjega kraljevstva i biti njegov djelatan i opipljiv znak u ovome svijetu. Želja nam je da sve posvećene osobe i njihove zajednice budu balzam milosrđa u životima ljudi našega vremena i ovoga prostora.

2. Papa je u buli Lice milosrđa naglasio da su oni do kojih bi trebalo doprijeti svjedočanstvo Božjega milosrđa svi ljudi, i vjernici i oni koji su udaljeni od vjere. U svojoj pobudnici Radost evanđelja pojasnio je kako doprijeti do svake osobe: „Svaki kršćanin i svaka zajednica moraju raspozнатi put koji Gospodin pokazuje, ali od svih nas traži se da prihvativimo ovaj poziv: izaći

iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja" (Evangelii gaudium, 20). Također je potaknuo sve koji svjedoče i navješćuju evanđelje da se usredotoče „na ono bitno, na ono što je ljepše, veće, privlačnije i istodobno nužnije", jer se na taj način poruka koju prenosimo pojednostavljuje, „ne gubeći zbog toga na svojoj dubini i istinitosti, i tako postaje snažnija i uvjerljivija" (Radost evanđelja, 35). Ovo je poziv svakoj posvećenoj osobi i svakoj zajednici da preispita svoje načine svjedočenja i djelovanja, da vidi nudi li svima, a osobito onima na periferiji, ono što je bitno i je li to svjedočanstvo ljudima doista nešto „ljepše, veće, privlačnije". Pritom se ne smije zaboraviti da su na periferiji i oni koji su na periferiji vjere. U tu skupinu mogu pripadati osobe koje su poučene u vjeri i izjašnjavaju se vjernicima, no u njihovu životu vjera ne igra odlučujuću ulogu. U tu skupinu mogu pripadati osobe koje vjeruju na neki svoj način koji, možda, u određenim čimbenicima ne odgovara nauku i moralu Crkve. U tu skupinu mogu pripadati i osobe koje se izjašnjavaju kao agnostiци i ateisti. Svi su oni na periferiji i svima na jednostavan, razumljiv i privlačan način valja pristupiti i posvjedočiti blizinu Božjega kraljevstva. To je svakako zadatok posvećenih osoba. U tom zadatku čini se da je dobro imati na pameti papine riječi: „Evangelizacijska se zajednica riječima i djelima uključuje u svakodnevni život drugih ljudi, premošćuje udaljenosti, spremna je poniziti se ako je potrebno i prigrljuje ljudski život, dotičući Kristovo trpeće tijelo u narodu" (Evangelii gaudium, 24).

3. Ove godine, upravo na Dan posvećenog života, 2. veljače, obilježit ćemo i sedamdesetu obljetnicu apostolske konstitucije pape Pija XII. Provida Mater Ecclesia, o posvećenom životu u svijetu, kojom je ovaj tada relativno novi oblik posvećenog života dobio i svoje zakonodavstvo. Ondje papa kaže da svjetovni instituti mogu kr-

šćanski obnavljati različite čimbenike društva „bliskim i svakodnevnim dodirom života savršeno i potpuno posvećena savršenstvu" (Provida Mater Ecclesia, 10). Neka ova obljetnica bude poticaj i svim u svijetu posvećenim osobama da još odgovornije žive svoje posvećenje kako bi po njima Bog mogao preobraziti i društvo. U tome bi mogli pomoći i plodovi Prvoga susreta Svjetovnih instituta Hrvatske koji je održan u Zagrebu 22. lipnja 2016. Na tom susretu postalo je vidljivo veliko bogatstvo ovoga oblika života koji se živi u jednostavnosti svakodnevice.

4. Na kraju Izvanrednog jubileja milosrđa papa Franjo uputio je Crkvi apostolsko pismo Milosrđe i bijedna kojim je htio naznačiti i put kojim bi trebalo krenuti ubuduće. U njemu je nglasio da milosrđe ne može biti nešto usputno u životu Crkve, „nego predstavlja samu njezinu bit koja duboku istinu evanđelja čini jasnom i opipljivom", te dodao: „Sve se otkriva u milosrđu; sve se rješava u milosrdnoj Očevoj ljubavi" (Misericordia et misera, 1). Slično bi se moglo reći i za sav posvećeni život. Njegov se domet, vrijednost i autentičnost otkriva u milosrđu. Neka sve redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu tako žive svoj poziv da svatko u njima otkrije milosrdnu Očevu ljubav!

S tim mislima od srca vam želimo blagoslovjen Dan posvećenog života i autentičnim svjedočenjem ispunjenu godinu! ■

*O blagdanu Obraćenja svetoga Pavla,
25. siječnja 2017.*

*Uime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije
za ustavove posvećenoga života i
družbe apostolskoga života
gospičko-senjski biskup Zdenko Križić,
predsjednik
Uime Hrvatske konferencije viših redovničkih
poglavarova i poglavarica fra Jure Šarčević, predsjednik*

Suočavanje sa stvarnošću starenja kao prilika za rast

Poruka Vijeća HBK za život i obitelj u povodu Dana života 2017. (5. veljače)

Sestre i braću u Kristu, poštovani ljudi dobre volje!

Proslava Dana života, prve nedjelje u veljači, uvijek iznova prigoda je za promišljanje o ljepoti dara života, koju ove godine želimo sagledati osobito u njegovoj završnoj etapi. Nakon što smo prošle godine stavili poseban naglasak na demografsku problematiku, kao logičan nastavak za Dan života 2017. godine nametnula nam se tema suočavanja sa stvarnošću starenja, počevši od osobne preko obiteljske i crkvene pa sve do one društvene razine.

Prateći demografske pokazatelje i projekcije, ali i uviđajući osobne i obiteljske drame mnogih naših bližnjih starije dobi, pitanje starenja iz godine u godinu neminovno će biti sve aktualnije. Znanstvenici na Zapadu, kojemu i Hrvatska pripada, ovo su stoljeće nazvali stoljećem starenja. Stoga ovom porukom želimo senzibilizirati ponajprije vjernike, ali i sve ljude dobre volje u Hrvatskoj, na potrebu suočavanja sa starenjem, kako bismo starost prepoznali kao priliku za rast.

Osobno suočavanje – prilika za rast u mudrosti i svetosti

Starenje je neizbjegnost redovitoga tijeka ljudskoga života na putu prema prijelazu u vječni život. Htjeli mi to ili ne, i ma koliko je pokušali usporiti, starost će doći. Ovozemaljski je ljudski život krhak i prolazan. Iako se na starost danas ne gleda pozitivno te se starije osobe u utilitističkom shvaćanju svijeta sve više pokušava prikazati kao teret društva, što za posljedicu ima njihovu marginalizaciju i sve veću isključenost iz društvenih procesa, ne bi nas smjela zahvatiti malodušnost kada zakoračimo u to razdoblje života. Naprotiv! Osobno suočavanje sa starenjem i svime što ono sa sobom prirodno nosi u biološkom i psihološkom smislu nužnost je kojoj treba pristupiti uvažavajući osobito duhovnu dimenziju čovjeka. Sveti papa Ivan Pavao II. u Pismu starijim osobama starost naziva "doba mudrosti", označavajući je i kao "konačno razdoblje ljudske zrelosti" i "izraz Božjega blagoslova". Sluga Božji kardinal Franjo Kuharić nazvao ju je "milosnim vremenom" (Veritas, br. 4, travanj 1999.). Papa Franjo ju je, slaveći nedavno svoj osamdeseti rođendan, nazvao "sjedište mudrosti". Neki starost iz različitih razloga ne će dočekati, ali oni koji njome budu blagoslovljeni pozvani su iskoristiti to milosno vrijeme kako bi rasli u mudrosti i svetosti te mogli imati rado-

snu i plodnu starost, ispunjenu mirom, vjerom i molitvom.

Suočavanje u kontekstu obitelji – prilika za rast u uvažavanju i ljubavi

Bibija izrijekom poziva na poštivanje starijih. To se ponajprije odnosi na obvezu djece prema roditeljima ubličenu u četvrtoj Božoj zapovijedi: "Poštuj oca svoga i majku svoju, da imadneš dug život na zemlji koju ti dâ Gospodin, Bog tvoj" (Izl 20, 12). Ne samo da djeca time ispunjavaju svoju dužnost, nego, budući da je to prva zapovijed s obećanjem, njeno poštivanje, "zajedno s duhovnim plodovima, jamči ovozeme mne plodove mira i blagostanja" (KKC, 2200). Sv. Ivan Pavao II., papa, s pravom je zaključio da bi "najbolje rješenje bilo da starije osobe ostanu sa svojom obitelji, uz jamstvo učinkovite socijalne skrbi za sve veće potrebe koje iziskuje njihova dob ili bolest" (Pismo starijim osobama, br. 13). Uistinu, obitelj, a osobito ona kršćanska, trebala bi biti najbolje mjesto za dostojarstvenu starost njezinih starijih članova, a društvo bi tu njezinu ulogu trebalo primjereno vrjednovati i jamčiti odgovarajuću socijalnu skrb. Papa Franjo na općoj je audijenciji 4. ožujka 2015. cijelu katehezu posvetio važnosti baka i djedova, osobito istaknuvši njihovu molitvu kao dar i bogatstvo, ali i ono što ih sprječava da im "srce otvrđne u negodovanju i sebičnosti". Suočavanje sa starenjem u obitelji dragocjena je prilika za rast u uzajamnom uvažavanju i ljubavi svih njezinih članova. Tu se priliku nipošto ne bi smjelo propustiti udaljavanjem starijih iz vlastite životne sredine ili neprimjerenim odnosom prema njima jer su izvor brojnih blagodati, osobito u smislu uloge baka i djedova u životu unučadi.

Suočavanje u kontekstu Crkve – prilika za rast u milosrđu i zajedništvu

Crkva je neumorna u poticanju na skrb o potrebitima, pa tako i o starijim osobama. To čini kroz dokumente učiteljstva te konkretnim zauzimanjem bilo kroz pastoralne strukture, bilo kroz strukture Caritasa. U Hrvatskoj tako djeluju biskupijski domovi za starije i nemoćne svećenike, domovi za starije osobe pod upravom redovničkih zajednica, hospiciji i humanitarne katoličke udruge. Međutim, na tome ne treba stati, nego predano raditi na ispunjavanju želje pape Franje koji bi želio "Crkvu koja izaziva kulturu odbacivanja preobilnom radošću zagrljaja između starijih i mladih" (Amoris laetitia, 191), ali i pristupaći osmišljavanju duhovnosti starijih osoba, na

što također poziva. Nastavljajući u svom djelovanju prošlogodišnji jubilej, suočavanje sa starenjem u kontekstu Crkve postaje prilika za rast u milosrđu i zajedništvu mladih i starijih.

Suočavanje u kontekstu društva – prilika za rast u čovječnosti i solidarnosti

Statistički podaci neumoljivo pokazuju stvarnost da je naša populacija sve malobrojnija i sve starija, među ostalim i zato što više ljudi umire nego što ih se rađa. Činjenica da su, prema podatcima Ujedinjenih naroda, Hrvati jedna od pet najstarijih populacija u svijetu, oglašava zvono na uzbunu. Nastavak tih trendova vodi, kako zabrinuto tvrde neki od naših poznatih demografa, prema skorom urušavanju cijelog sustava, počevši od zdravstva, obrazovanja, rada i, napisljeku, mirovinskoga sustava. Iz te spoznaje i činjenice proizlazi dužnost svakom čovjeku iskazivati čovječnost i solidarnost radi nas samih, ali i radi budućih naraštaja. Trebamo to činiti na samom početku ljudskoga života, od začeća, ali i u svim etapama života, uključujući i onu posljednju, starost, kojom najčešće završava ljudski život. Trebamo učiniti sve što je u našoj moći da se svaki začeti ljudski život ima priliku rodit, ali i da svaki čovjek može dostojanstveno živjeti. To drugo danas je osobito ugroženo kad je riječ o starijim osobama. Zato nam u odnosu prema starijim osobama valja učiniti odlučne korake kako bi se nadišao pristup osobi obilježen diskriminacijom na temelju dobi. Na tom tragu treba razvijati gerijatriju i gerontologiju, kao i palijativnu skrb, te sprječavati ugrožavanje dostojanstva starijih, diskriminaciju i nasilje nad njima u svim pojavnim oblicima, uključujući i eutanaziju. Starije osobe imaju pravo na dosto-

janstven život, imaju pravo na život bez diskriminacije i nasilja. Oni su za nas puno učinili, na nama je da im uzvratimo odgovarajućom skrbi. No to nije samo pojedinačna odgovornost, nego i društvena. Osobito ističemo odgovornost države, ali i cjelokupnoga društva, uključujući vjerske zajednice, da se ojačaju (izvan)institucionalni oblici skrbi o starijima, osobito u sredinama koje su zahvaćene jakom depopulacijom i demografskim pražnjenjem.

Braćo i sestre!

Suočavanje sa starenjem te stvaranje uvjeta za dostojanstveno i aktivno starenje, u kontekstu suodgovornosti, zadaća je svih društvenih čimbenika. Pritom treba imati na umu da se, kako je govorio papa u miru Benedikt XVI., "humanost društva mjeri u odnosu prema starijima" (iz govoru Zajednici sv. Egidija 12. 11. 2012.).

Neka nas u ispunjenju te zadaće prati zagovor svetih staraca Šimuna i Ane, koji su u svojoj starosti dočekali ispunjenje svojih snova i nadanja razdragano uzevši u ruke dijete Isusa kada su ga Josip i Marija donijeli na prikazanje u jeruzalemski Hram. Takvo ispunjenje snova i nadanja u prigodi Dana života želimo svim starijim osobama, ali i svima nama koji smo na putu prema toj etapi života. Neka nam je svima blagoslovjen Dan života 2017! ■

Zagreb, o blagdanu sv. Anđele Merici, djevice,
27. siječnja 2017.

*U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije
za život i obitelj
Msgr. Mate Uzinić, dubrovački biskup i predsjednik
Vijeća HBK-a za život i obitelj*

O nedjelji - Danu Gospodnjem

Priopćenje Stalnoga Vijeća Hrvatske biskupske konferencije

Europski savez za nedjelju (ESN), koji okuplja radničke sindikate, političke stranke, građanske udruge i kršćanska društva diljem Europske unije, predložio je prije šest godina (2011.) da se na prvu nedjelju u ožujku potakne javnost poštivati nedjelju kao „dan počinka od rada, obiteljski dan okupljanja i druženja, dan kulturnih i socijalnih aktivnosti, te kao dan Gospodnjeg“ kada kršćani spominju i slave uspomenu na Kristovu pobjedu slavnoga Uskrsnuća. Hrvatski biskupi su prije dvadeset godina (1997.) uputili pastirsko pismo u kojem su progovorili o nedjelji kao danu Gospodnjem i danu blagdanskog počinka. Komisija Hrvatske biskupske konferencije za „Pravdu i mir“ (Iustitia et pax) u više navrata (2000., 2004., 2012.) zalagala se za ozakonjenje neradne nedjelje u Hrvatskoj, za promicanje toga dana kao obiteljskog blagdana, te posebice kao liturgijskog dana okupljanja oko stola Gospodnjega kada vjernici slušaju Riječ Božju i slave svete Tjene spasenja.

Spominjući pastirsko pismo hrvatskih biskupa od prije dvadeset godina o nedjelji kao danu Gospodnjem i danu blagdanskog počinka, Stalno Vijeće HBK podržava i „akciju Europskog saveza za nedjelju“. Potičemo zauzete Kristove vjernike laike, katolička društva i pokrete, te sve društvene institucije i udruge koji se zauzimaju za čovjeka i njegovo dostojanstvo, da svojim

djelovanjem pridonesu očuvanju nedjelje u njezinom povijesnom značenju, kao neradnoga dana koji pruža prigodu za obiteljsko okupljanje. Razumljivo je da postoje službe u društvu kao npr. zdravstvene, sigurnosne, prometne i neke uslužne koje su od općeg i javnog interesa, pa ih je potrebno činiti nedjeljom i blagdanima. No, ima poslova i zaduženja koje se ne mora raditi u nedjelju. Tu prvenstveno mislimo na poslove u kojima su radnice i radnici, zbog slabosti hrvatske zakonske zaštite, „prisiljeni raditi bez nedjeljnog odmora“. Oni zbog toga nedjeljom ostaju izvan kruga svojih obitelji i svoje djece, dok je drugima to dan odmora. Nikakvo čudo što im zbog te očite diskriminacije „radna nedjelja donosi određenu prazninu i sumornost“.

U tom vidu upućujemo ovo kratko priopćenje javnosti i pozivamo sve ljudе dobre volje da se pridruže ovoj plemenitoj građanskoj, ljudskoj i kršćanskoj akciji solidarnosti za nedjelju. Ona je zadnjih godina poprimila i europske dimenziјe pod nazivom „Europskog saveza za nedjelju“. Pozivamo stoga i hrvatska obavijesna sredstva da podrže inicijativu pokreta za slobodnu, obiteljsku i posebice humanu i kršćansku nedjelju koju zbog njezinoga temeljnoga značenja vjernici nazivaju „Danom Gospodnjim“. ■

Zagreb, 1. ožujka 2017.

Tjedan solidarnosti s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini

Poslanica predsjednika Hrvatskog Caritasa varaždinskog biskupa msgr. Josipa Mrzljaka

Draga braćo i sestre u Kristu,

Tjedan solidarnosti i zajedništva s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini obilježiti ćemo ove 2017. godine po 11. put. Tjedan je izrastao kao izraz želje mnogih vjernika i ljudi dobre volje u Hrvatskoj, a odlukom biskupa HBK uobliočio ga je Hrvatski Caritas. Tjedan sa zahvalnošću prihvaćaju i prate Hrvati u Bosni i Hercegovini, ali i mnogi naši iseljenici diljem svijeta. Ovaj Tjedan postaje sve više znak molitvenog i duhovnog povezivanja, ali također, prema mogućnostima, i materijalnog pomaganja. Mnogi potrebiti zahvalni su za svaki primljeni dar, a posebno stari i nemoćni koji ne žele napustiti svoju domovinu

Bosnu i Hercegovinu. Budimo i ove godine na treću korizmenu nedjelju povezani zajedničkom molitvom i uzajamnim pomaganjem!

Ove godine treća korizmena nedjelja pada na 19. ožujka, kada slavimo i blagdan sv. Josipa. O svetom Josipu nema mnogo zapisa u Svetom pismu. Ne spominje se ni jedna njegova izgovorenna riječ. Ipak, možemo reći kako je bio čovjek vjere, opisan posebno u događaju Isusova rođenja i njegova djetinjstva. Evangelje opisuje kako je poslušao anđeoski glas u snu, te se poslušno odazvao zahtjevu koji je stavljen pred njega; bio je radišan čovjek, stolar, te je zbog toga Isusa pratilo glas „stolareva sina“. Josipov život prošao je kao i toliki životi ljudi prije i poslije njega koji se

ničim nisu istaknuli u svojoj sredini i za svoga vremena.

Međutim, taj skromni muž koji je bio toliko blizak Isusu i Mariji, Kristovoj Majci, intimni sudionik njihovih zemaljskih života i ostvarenja kojima su čovječanstvu otvorili vrata Neba, zaslužuje svu našu vjerničku pozornost. On je uistinu posjedovao sve osobine koje mu Crkva i zajednica vjernika iskazuju u liturgiji i pučkim pobožnostima. On je zaručnik i zaštitnik Djevice, hranitelj Sina Božjeg, glava obitelji, pravedan, mudar, jak, čist, vjeran, poslušan, ogledalo strpljivosti, ures radnika, ures domaćeg života. Stoga nas ne čudi da njegov lik susrećemo u našim crkvama, na oltarima, u obiteljskim domovima i zazivamo ga kao zaštitnika djece, obitelji, radnika, izbjeglica, umirućih...

Ne čudi nas ni da ga je Hrvatski sabor još davne 1687. godine, dakle prije 330 godina, proglašio i zaštitnikom hrvatskog naroda.

Evangelje po sv. Ivanu spominje ga kao pravedna čovjeka (usp. Mt 1,19). Nema veće slave niti počasti koja bi se ovom čovjeku skromna podrijetla mogla pripisati. Jednostavan, siromašan, iskren, radišan čovjek, nedokučiva nutarnjeg života i duhovne snage, odazvao se Božjoj providnosti i postao suradnik djela spasenja prihvatajući „uvjete“ za bračnu sreću, odgovornoštiti odgoja i obiteljskih tereta, nudeći i žrtvujući cijeloga sebe kako bi se ostvarilo djelo spasenja po Bogu i čovjeku kojem je on po djelovanju Duha Svetoga nadjenuo ime Isus (usp. Mt 1,25), priznavši ga svojim zakonitim djetetom.

Sv. Josip bio je, dakle, vrlo predan i posvećen čovjek. Potpuno predan! Predan Djevcici Mariji, predan Isusu, prihvatajući sve terete, odgovornosti, rizike i opasnosti kojima je bila okružena sveta Obitelj. On je bio poslužitelj, radnik, žrtva iz sjene bez koje se mnoga velika djela našeg Spasitelja ne bi mogla dogoditi. Bez njega Marija ne bi imala zaštitu, mali Isus u bitlehemskoj štali ne bi imao toplinu. Njihov bijeg u Egipat, skroman život mlade obitelji koja se u tuđini prehranila zahvaljujući Josipovu radu, mjeseci šutljiva rada i skrivene patnje za domom, ali u isto vrijeme gledanje kako dječak Isus napreduje u dobi i mudrosti. Po životu i

djelu svetog Josipa vidimo kako maleno i neznatno može postati vrlina bez premca. Ovdje je na djelu svjedočanstvo i prikaz jedne drugačije dimenzije vrijednosti čovjeka, one evanđeoske, koja nam se otkriva u Isusovim riječima u jedanaestom poglavljju Matejeva evanđelja: „Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima.“ Evanđelje naviješta novo Kraljevstvo, ono Nebesko, a objavljuje se onima koji su na ljestvici ljudskih vrijednosti nisko, tzv. malim, neznamenim ljudima!

Sveti Josip tako postaje model skromna čovjeka koji po predanju Bogu omogućuje da se ostvari djelo spasenja. Poručuje nam da je za ispunjen i dobar život dovoljno pouzdati se u Božji plan za svakoga od nas, pa i onda kada ga ne razumijemo! U ovim vremenima posvećenima natjecanju u stjecanju materijalnih dobara, sebičnom egoizmu, koji nas otudjuje od zajedništva s našim bližnjima, ali i onima koji su nam bližnji po vjeri, tradiciji, duhu, povijesti, iskustvima - sveti nas Josip podsjeća da se ne trebamo stidjeti ako živimo skromno, od rada svojih ruku, ako nismo u prvim redovima, ako se ničim posebno ne ističemo. Upravo tim skromnim ali dostoјanstvenim životom od rada, primjerom marljivosti, radijnosti i vjernosti Bogu, zajedništvom u nevoljama i teškim vremenima ostvaruje se i pokazuje da upravo ono „siromašno“ u očima ovoga svijeta ostaje zalogom općeg dobra, zajedništva i opstanka pojedinca i naroda, i pokazuje se kao najveće „bogatstvo“.

Po zagovoru i primjeru sv. Josipa podsjetimo se da smo sve što činimo pozvani činiti uvjek s malo više ljubavi. Stoga Vas, braćo i sestre, pozivam da i ove godine u Tjednu solidarnosti i zajedništva, a osobito u nedjelju, na Blagdan sv. Josipa, budemo duhovno bliski jedni drugima, da nas granice država ne razdvajaju, nego da nas naša katolička vjera i Crkva, u kojima stoljećima živimo, duhovno ujedine. Uz izraze zahvalnosti, neka nas sve blagoslovi dobri i milosrdni Bog po zagovoru sv. Josipa. ■

Msgr. Josip Mrzljak,
predsjednik Hrvatskog Caritasa

ODREDBE IZ VOJNOG ORDINARIJATA

**KLASA: 032-08/16-01/01
UR.BROJ: 512-07-16-95**

Zagreb, 13. prosinca 2016.

VOJNIM I POLICIJSKIM KAPELANIMA

**PREDMET: 59. međunarodno vojno hodočašće (PMI),
25. hodočašće hrvatske vojske i policije u Lourdes 2017. godine
- obavijest, daje se.**

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj organizira **25. hodočašće hrvatske vojske i policije u Lourdes**.

Hodočašće će se održati od 16. do 23. svibnja 2017. godine i bit će uključeno u 59. međunarodno vojno hodočašće vojski Europe i svijeta u Lourdes (59. PMI).

U Lourdesu hodočasnici mogu boraviti u hotelima ili vojnem kampu (taborski uvjeti smještaja).

1. Ukupna cijena za smještaj u hotelima (četiri puna pansiona i jedan polupansion) iznosi 2.350,00 kuna. Doplata za jednokrevetnu sobu iznosi 800,00 kn po osobi i to je potrebno navesti u obrazac prilikom prijave. Cijena za boravak u vojnem kampu iznosi 950,00 kuna. Smještaj u vojnem kampu predviđen je isključivo za pripadnike OS RH i MORH-a te pripadnike Interventne i Specijalne policije (MUP). Obvezatna je prikrivna (maskirna) odora i oprema za taborski smještaj. (U privitku - Obavijest o taborskim uvjetima smještaja).

2. Zajednička fotografija, boravišna pristojba, putno zdravstveno osiguranje, akreditacija i službena oznaka 59. PMI-a uračunati su u cijenu.

3. Plaćanje je moguće izvršiti u više obroka (prema uplatnicu u privitku), tako da je zadnji obrok uplaćen najkasnije do 30. travnja 2017. godine. To je nužno radi konačne prijave broja hodočasnika i pravodobne uplate Hotelskoj udruzi u Lourdesu te ispunjavanja obrasca za putno zdravstveno osiguranje.

4. Za sve hodočasnike djelatnike MORH-a, OS RH i MUP-a koji sudjeluju na 59. PMI-u u Lourdesu odobravaju se slobodni dani za vrijeme trajanja hodočašća prema Odluci Ministra obrane RH i Ministra unutarnjih poslova RH.

5. Svaki hodočasnik obavezan je ispuniti pojedinačno *Obrazac za prijavu* i dostaviti ga **uz potpis i ovjeru nadležne vojne kapelani**je što žurnije u Vojni ordinarijat. Djelomično popunjeni obrasci ili bez potpisa odgovorne osobe (vojni ili policijski kapelan) neće se uzimati u obzir i smatrati prijavom.

Uplatnice, **odmah** nakon uplate potrebno je dostaviti poštom na adresu: Vojni ordinarijat, Ksa-verska cesta bb. 10 000 Zagreb) ili faksirati u Ured Vojnog ordinarijata na broj faksa: 01/4670 662.

6. U slučaju odustajanja od putovanja potrebno je **odmah se javiti** u Vojni ordinarijat. Vojni ordinarijat osigurava povrat 80% uplaćenih sredstava za odjave koje su **pristigle do 30. travnja 2017. godine**. Opravdane zamjene već prijavljenih hodočasnika moguće su jedino uz odobrenje odgovornih osoba u Vojnom ordinarijatu.

7. Molimo Vas da u Vašim postrojbama i policijskim postajama provedete što bolju promidžbu za navedeno 25. hodočašće hrvatske vojske i policije u Lourdes i najkasnije do 30. travnja 2017. godine dostavite u Vojni ordinarijat točan broj i podatke o prijavljenim hodočasnicima prema obrascu u privitku.

Ostale informacije o organizaciji hodočašća možete dobiti u Vojnom ordinarijatu na tel: 01/4670 659 ili 01/4670 660 – kućni 106.

Privitak:

- Plan putovanja,
- Obavijest o taborskim uvjetima smještaja,
- Obrazac za popis hodočasnika,
- Obrazac za prijavu hodočasnika,
- Uplatnica.

S poštovanjem,

GENERALNI VIKAR
Prof. dr. sc. Jakov Mamić, OCD

Dostaviti:

- Naslovu
- Pismohrana, ovdje

**KLASA: 130-01/17-01/01
URBROJ: 512-07-17-2**

Zagreb, 13. siječnja 2017.

SVEĆENICIMA VOJNOG ORDINARIJATA U RH
- svima-

PREDMET: Susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH
- poziv

Redoviti Prvi susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH u 2017. godini održat će se u četvrtak 26. siječnja u Vojnom ordinarijatu, u Zagrebu.

Pozivamo vas da sudjelujete na 57. Teološko-pastoralnom tjednu koji se održava od 24. do 26. siječnja 2017. u Zagrebu. Tema je „Neophodnost dijaloga i pomirenja u hrvatskom društvu“.

Naš će susret u Vojnom ordinarijatu započeti u četvrtak s ručkom u 12.15 sati. Potom slijedi u 13.00 sati radni dio.

Ujedno Vas molimo da u Vojni ordinarijat dostavite podatke o podjeli sakramenata u vašoj kapelaniji u 2016. godini (prije pise Matica za 2016.) te Godišnje izvješće o radu za 2016. godinu.

I ovom prigodom želim Vam blagoslovljenu Novu godinu.

JB/RS

S poštovanjem,

VOJNI ORDINARIJ
✠ Msgr. Jure Bogdan

Dostaviti:

- 1.Kapelanim - svima, faksom
- 2.Pismohrana, ovdje.

**KLASA: 131-01/17-01/01
URBROJ: 512-07-17-6**

Zagreb, 20. veljače 2017.

**DEKANIMA VOJNIH DEKANATA
DEKANIMA POLICIJSKIH DEKANATA
- svima -**

PREDMET: Šesti pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike
- obavijest i poziv, dostavlja se

Poštovani vojni i policijski dekani,

Hrvatska biskupska konferencija organizira Šesti pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike, a bit će održan 7. i 8. ožujka 2017. u Zagrebu. Dostavljamo Vam materijale vezane uz kolokvij (poziv i program u prilogu).

Molimo Vas da između svećenika Vašeg dekanata izaberete po jednog predstavnika koji će sudjelovati na navedenom kolokviju i ime tog delegata javite u Vojni ordinarijat do petka 24. veljače, sa svim traženim podacima. Za delegate koji nisu iz Zagreba smještaj ćemo osigurati u Ordinarijatu.

Osoba za kontakt u ime Vojnog ordinarijata je don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MORH-u i OS RH, tel. 01/4861-345.

MM/RS

Prilog: kao u tekstu

S poštovanjem,

**VOJNI ORDINARIJ
✠ Msgr. Jure Bogdan**

Dostaviti:

1. Naslovu, telefaksom
2. Pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/17-01/03
URBROJ: 512-07-17-9

Zagreb, 6. ožujka 2017.

**VOJnim i policijskim kapelanim
pomoćnicima vojnih i policijskih kapelana
- Zagreb -**

PREDMET: Korizmeni Križni put za Hrvatsku vojsku i policiju na Ksaveru
- poziv, dostavlja se

Poštovani i dragi kapelani,

Kako je već uobičajeno, u četvrtu nedjelju Korizme 26. ožujka 2017. godine u 16,00 sati na Ksaveru u Zagrebu Vojni ordinarijat u RH organizira pobožnost Križnog puta za Hrvatsku vojsku i policiju. Križni put predvodit će generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH prof. dr. sc. Jakov Mamić, OCD.

Srdačno Vas pozivam, dragi vojni i policijski kapelani, da obavijestite i animirate u svojim postrojbama, Upravama i službama o ovoj pobožnosti, te pozovete djelatnike da u što većem broju sudjeluju u odorama na Križnom putu.

Vojni i policijski kapelani zagrebačkih kapelanija te njihovi pomoćnici obvezni su sudjelovati na ovoj pobožnosti.

Okupljanje je navedenog dana u 15.30 sati u zgradi Ordinarijata gdje će kapelani i pomoćnici kapelana preuzeti uloge u pobožnosti Križnog puta.

JB/RS

S poštovanjem,

**VOJNI ORDINARIJ
✠ Msgr. Jure Bogdan**

Dostaviti:

- naslovu, faksom
- pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/17-01/03
URBROJ: 512-07-17-17

Zagreb, 20. ožujka 2017.

**- VOJNIM I POLICIJSKIM KAPELANIMA
- DJELATNICIMA VOJNOG ORDINARIJATA U RH
- POMOĆNICIMA VOJNIH I POLICIJSKIH KAPELANA TE
ČASNICIMA/DOČASNICIMA ZA POTPORU KAPELANU
- DJELATNICIMA MORH-ova SAMOSTALNOG ODJELA
ZA POTPORU VOJNOM ORDINARIJATU
- DJELATNICIMA MUP-ove SAMOSTALNE SLUŽBE
ZA SURADNJU S VOJNIM ORDINARIJATOM**

- svima -

PREDMET: Sveta Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu

- poziv, dostavlja se

Poštovani,

I ove ćemo se godine okupiti na Veliki Četvrtak 13. travnja, te ćemo slaveći Sv. Misu Posvete ulja zahvaliti Gospodinu za svećenički dar Crkvi i nama osobno.

Stoga nas, svećenike i sve ostale djelatnike Vojnog ordinarijata, Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan poziva da sudjelujemo na Svetoj Misi posvete ulja koju ćemo slaviti s početkom u 11.00 sati u kapeli Vojnog ordinarijata.

Poslije Euharistijskog slavlja svećenici će uzeti sveta ulja.

Molimo svećenike neka sa sobom ponesu albe.

Nakon liturgijskih slavlja Vojni ordinarij poziva sve na prigodni domjenak i druženje u Vojnom ordinarijatu.

Sudjelovanje treba potvrditi do 3. travnja putem telefaksa (vidi obrazac).

JM/RS

Uz bratski pozdrav,

**GENERALNI VIKAR
Prof. dr. sc. Jakov Mamić, OCD**

Dostaviti:

- naslovu, faksom
- pismohrana, ovdje

**KLASA: 130-01/17-01/01
URBROJ: 512-07-17-19**

Zagreb, 31. ožujka 2017.

VOJNIM I POLICIJSKIM KAPELANIMA
- svima -

PREDMET: Proljetni susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH
- poziv, dostavlja se

Obavještavam Vas da će se redoviti proljetni susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH održati od 18. do 21. travnja 2017. godine u Policijskom odmaralištu „Valbandon“ kraj Pule. Očekujem obvezatno sudjelovanje svih vojnih i policijskih kapelana.

Predavači na susretu bit će prof. dr. sc. Josip Šalković, pročelnik katedre kanonskog prava na KBF-u u Zagrebu te policijski kapelan p. Stjepan Harjač. Program susreta nalazi se u prilogu dopisa, kao i obrazac za prijavu kojeg je potrebno ispuniti i poslati faksom u Vojni ordinarijat (do 7. travnja 2017.).

Kapelane molim da ponesu časoslov, albu i štolu bijele boje.

U nadi susreta, želeći Vam sretan Uskrs, srdačno Vas pozdravljam.

JM/RS

Prilog:

- Program susreta
- Obrazac za prijavu

S poštovanjem,

VOJNI ORDINARIJ
✠ Msgr. Jure Bogdan

Dostaviti:

- naslovu, svima
- pismohrana, ovdje

Dekreti i imenovanja

Don Vladislav Mandura imenovan je vojnim kapelanom za 6. HRVCON misije u Afganistanu (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-1, od 8. veljače 2017. godine).

Vlč. Andrija Markač i don Milenko Majić imenovani su za v.d. kapelana vojnih kapelacija "Bl. Alojzije Stepinac" i "Sv. Andđeli čuvari" (Vlč. Andrija Markač za Vojnu kapelanicu "Bl. Alojzije Stepinac", don Milenko Majić za Vojnu kapelanicu "Sv. Andđeli čuvari" - za vrijeme trajanja misije

6. HRVCON u Afganistanu na koju je poslan don Vladislav Mandura, vojni kapelan kapelanje (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-2, od 8. veljače 2017. godine).

Don Milenko Majić imenovan je v.d. dekan Karlovačkog vojnog dekanata - za vrijeme trajanja misije 6. HRVCON u Afganistanu na koju je poslan don Vladislav Mandura, dekan Karlovačkog vojnog dekanata (KLASA: 805-03/17-07/01, URBROJ: 512-07-17-3, od 8. veljače 2017. godine).

Obavijest o imenovanju članova Zbora savjetnika Vojnog ordinarijata

Vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan dekretima donesenim 14. studenoga 2016. godine imenovao je članove Prezbiteriskog vijeća Vojnog ordinarijata u RH, a temeljem kanona 502. § 1 i 2 Zakonika kanonskog prava i članka 31. Statuta Prezbiteriskog vijeća Vojnog ordinarijata između njih dekretima od 22. veljače 2017. godine imenovao je članove Zbora savjetnika

Vojnog ordinarijata u RH. Imenovani su: **o. Jakov Mamić**, OCD, generalni vikar, **don Marko Medo**, biskupski vikar za pastoral u MORH-u, **fra Frano Musić**, OFM, biskupski vikar za pastoral u MUP-u, **don Vladislav Mandura**, dekan Karlovačkog vojnog dekanata, **vlč. Slavko Rajić** i **fra Žarko Relota**, OFM Conv., dekan Splitskog policijskog dekanata.

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI

Blagoslov u MORH-u i GS OS RH 20. prosinca 2016.

Vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan, u pratnji biskupskog vikara za pastoral i vojnog kapelana u MORH-u i GS OS RH don Marka Mede, je u utorak, 20. prosinca, predvodio obred Božjeg blagoslova u prostoru MORH-a, kojem su nazočili potpredsjednik Vlade i ministar obrane RH Damir Krstičević, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov, glavni inspektor obrane general bojnik Slaven Zdilar, zamjenik načelnika GS OS RH general pukovnik Drago Matanović, direktor GS OS RH kontraadmiral Robert Hranj, državni tajnici Tomislav Ivić i Zdravko Jakop, pomoćnici ministra Zoran Piličić, Nikola Brzica i Đurđa Hunjet i drugi djelatnici Ministarstva obrane i Glavnog stožera OS RH.

Kršćansko značenje blagoslova kuća, ureda i obitelji temelji se na božićnoj istini da se Bog

udomio na zemlji, čime se želi naglasiti da su naše kuće, uredi i stanovi obitavališta Božja i time zazivamo da se Bog ne iseli iz naših domova. Na početku blagoslova msgr. Bogdan istaknuo je kakva je ogromna novina i iznenađenje silazak samoga Boga među ljudi koji do naših dana ima bitni utjecaj na tijek ljudske povijesti. Zazivajući Božji blagoslov na sve djelatnike MORH-a i GS OS RH msgr. Bogdan istaknuo je koji su razlozi da smo se i ove godine okupili: „Molimo Božji blagoslov za sve djelatnike, za sve koji ovdje zarađuju kruh svoj svagdašnji, za sve koji ovdje ulaze i dolaze.“

Svim pripadnicima Ministarstva obrane i Oružanih snaga RH zaželio je blagoslovljen Božić i novu godinu. Također, prisjetio se i svih hrvatskih branitelja koji su dali živote za slobodu Hrvatske, kao i preminulih djelatnika Ministarstva obrane i Oružanih snaga RH. ■

Božićni susret u Vojnom ordinarijatu

21. prosinca 2016.

U Vojnom ordinarijatu u RH u srijedu 21. prosinca vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan priredio je susret povodom božićnih i novogodišnjih blagdana za svećenike i djelatnike Vojne biskupije. Okupili su se vojni i policijski kapelači, pomoćnici kapelana, djelatnici ordinarijata, MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu i MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom.

Na susretu je generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić izvijestio o radu Vojnog ordinarijata u 2016. godini. Prikazao je bitna obilježja godine na izmaku, kako u općoj Crkvi - govorom o Godini milosrđa, tako i u partikularnoj - Vojnoj - govorom o ređenju novoga vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana i primopredaji službe između njega i umirovljenog vojnog biskupa msgr. Jurja Jezerinca. Nadalje je govorio o osoblju Vojnog ordinarijata i iznio sadašnje stanje što se tiče broja kapelana, njihovom razmještaju te o pomlatku. Govorio je i o pastoralnim aktivnostima te o planovima za slijedeću, 2017. godinu.

Vojni ordinarij je zahvalio generalnom vikaru na izvješću te se također osvrnuo na imenovanje i ređenje biskupom te na svojih prvih osam mjeseci, od primopredaje službe. „Kroz ovu godinu želio sam izravno i neizravno, koliko je to bilo moguće upoznati našu biskupiju, vojnu i policijsku komponentu u njoj. U prvoj redu to su bile vojne i policijske kapelaniće i mjesta u kojima djelujemo, kao i mirovne misije u svijetu. U prvoj godini svi su željeli vidjeti, upoznati i u svojoj sredini imati novoga biskupa. Njega su željeli i mnogi drugi izvan naše biskupije ali sam

apsolutno dao prednost Vojnemu ordinarijatu a nije se uvijek bilo lagano othrvati. Koliko je to bilo moguće želio sam upoznati što i koliko se radi na terenu“.

Zahvalio je svećenicima i pomoćnicima na zauzetom pastoralnom radu među vojnicima i policajcima i drugima koji su pod jurisdikcijom Vojne biskupije. „Odreda, bez iznimke, stekao sam dojam, da je svećenik i uopće dušobrižnička služba cijenjena i poštovana u sredinama gdje djelujete. Dakako da ste svi Vi ovdje prisutni za to zaslužni. Rad Vas svećenika i pomoćnika promatra se i prosuđuje, rekao bih mikroskopski: redovitost u službi i na mjestima gdje ste poslani, preciznost, odgovornost, apostolska zauzetost, profesionalnost. Promatra se i prosuđuje i druge vrline kao npr. građanska uljudnost, odnos prema osobama i stvarima... I to se honorira međusobnim povjerenjem, uvažavanjem od onih kojima ste poslani i među kojima djelujete.“ Kazao je kako je puno puta čuo o svećenicima Vojnog ordinarijata kako kvalitetno rade te da se na njima vidi da su „radosni svećenici sa svojim prepoznatljivim svećeničkim identitetom, žive iz vjere, žive sa svojim narodom“. Nadalje se osvrnuo na činjenicu velikih obljetnica koje će Vojni ordinarijat slaviti u slijedećoj godini: 20 godina Ordinarijata i 25. obljetnica hodočašćenja u Lourdes i Mariju Bistrigu.

Na kraju, uz osvrt na kraj godine, na feni-mene velike posjećenosti misa zornica i duhovno osvježenje koje se po njima događa za cijelu načiju i Crkvu u njoj te priprave za Božić, biskup je upozorio na opasnost od „hereze akcije“ zbog

zauzetosti na različitim poljima djelovanja te sve potaknuo da nađu vremena za sebe, za svoj duhovni život, za dobru i temeljitu božićnu svetu isповijed. Ali isto tako i za zdravlje i odmor. Također je sve ohrabrio: „U Vašem djelovanju ako li odmah i ne vidite rezultate nemojte se obeshrabiti. Hrabro naprijed. Ustrajno, polagano. Mi činimo ono što mislimo da je najbolje! Gospodin

će zaliti svojom milošću naš rad i učiniti da sve urodi dobrim i obilnim plodovima”, kazao je.

Svoj govor završio je čestitkama za blagoslovljen Božić. „Želim da ga vjernički proslavite tamo gdje Vas je providnost postavila djelovati, u vjerničkim zajednicama, obiteljima. A nova godina neka nam svima bude godina mira, zdravlja, blagoslova. Sretno i blagoslovljeno svima.” ■

Pohod glavnog ravnatelja policije Vojnom ordinarijatu 21. prosinca 2016.

Vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan primio je u sjedištu Ordinarijata, u srijedu 21. prosinca, glavnoga policijskog ravnatelja gosp. Marka Srdarevića. U izaslanstvu Ravnateljstva policije s gosp. Srdarevićem bili su Dražen Vitez, zamjenik glavnoga ravnatelja policije, Ante Orlović, načelnik Uprave kriminalističke policije, Tomislav Gulan, načelnik Ureda glavnoga ravnatelja policije, i Helena Biočić, policijska službenica u Uredu glavnoga ravnatelja policije. U ime Vojnoga ordinarijata susretu su uz biskupa nazočili o. Jakov Mamić, generalni vikar Vojnoga ordinarijata, i fra Frano Musić, biskupski vikar za pastoral u MUP-u.

Na početku je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan pozdravio sve zaželjevši dobrodošlicu.

Glavnome ravnatelju policije gosp. Srdareviću izrazio je čestitke na imenovanju za glavnog ravnatelja. Potom je ukratko predstavio djelovanje Vojnoga ordinarijata u Ministarstvu unutarnjih poslova s jasnom nakanom da se dosadašnja suradnja, koja je na visokoj razini, nastavi i pokuša još oplemeniti i obogatiti.

Glavni ravnatelj policije Marko Srdarević istaknuo je pozitivna iskustva u pogledu djelovanja policijskih kapelana i potrebu za dalnjom intenzivnom suradnjom, ukoliko je moguće cjelovitijem pristupu policijskim službenicima i dječatnicima MUP-a.

Razgovor se odvijao u ugodnu ozračju, nakon čega su prisutni razmijenili čestitke za Božić i novu 2017. godinu. ■

Priprava za Božić za djelatnike PUZ-a 22. prosinca 2016.

Sakramentom pomirenja, neposredno pred blagdan Božića, u četvrtak 22. prosinca, djelatnici Policijske uprave zagrebačke započeli su svoju božićnu duhovnu pripravu. Vrhunac adventskog duhovnog hoda nastavljen je u slavljenju svečane svete mise, koju je predvodio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s policijskim kapelanom don Marinom Dragom Kozićem.

Uz djelatnike PU zagrebačke, na euharistiskom slavlju nazočili su: načelnik PU zagrebačke Željko Prša, njegov zamjenik Dubravko Teur, načelnici sektora i načelnici policijskih postaja te ostali voditelji službi ustrojstvenih jedinica PU zagrebačke.

Pozdravljajući sve okupljene vjernike, biskup je naglasio kako nova liturgijska ili crkvena godina započinje Adventom ili Došašćem. Došašće je vrijeme priprave za godišnju proslavu Rođenja Gospodinova – Božić kroz četiri nedjelje, ali ujedno je i vrijeme priprave za drugi, slavni Kristov dolazak. Vrijeme Došašća pravo je vrijeme za obraćenje. To je vrijeme iščekivanja i u njemu treba naći vremena za Boga.

Došašće je uvijek podijeljeno na dva dijela. Prvi dio započinje prvom nedjeljom Adventa i traje do 16. prosinca. Liturgija u njemu govori o Kraljevstvu Božjem na svršetku vremena i

usmjerava na iščekivanje drugog Kristovog dolaska. Drugi dio Došašća traje od 17. do 24. prosinca, i to je vrijeme neposredne priprave za slavljenje Rođenja Gospodnjeg. Sav naš život, cijela povijest čovječanstva veliko je Došašće. Ipak, u Došašću se ne slavi samo iščekivanje, već i dolazak našeg Gospodina, Isusa Krista koji traje bez prestanka.

Osvrćući se na liturgijska čitanja, biskup Bogdan istaknuo je susret dviju majki u Evanđelju pri kojem Elizabeta izriče vjerničku pohvalu Mariji što je povjerovala da će se ispuniti ono što joj je Gospodin najavio po anđelu prilikom navjštenja. Na hvalu svoje rođakinje Marija odgovara prelijepim himnom: "Veliča duša moja Gospodina, i klikće duh moj u Bogu mome Spasitelju." Marija primjećuje da je Bog pogledao "na neznatnost službenice svoje", zato u njoj "velika (...) djela učini Svesilni". Marija je i nama primjer da i mi dopustimo da Bog svojom milošću djeluje u nama, poručio je biskup Bogdan zaželjevši svima blagoslovjen Božić i uspješnu novu godinu.

Misno slavlje pjesmom su uveličali članovi župnog zbora "Tomislav Talan" iz župe sv. Antuna Padovanskoga iz Zagreba zajedno sa župnikom fra Martinom Jakovićem. ■

Božićna misno slavlje u petrinjskoj vojnoj kapelaniji

25. prosinca 2016.

Na Božić, 25. prosinca, slavljena je sveta misa u punoj kapelici vojarne "Pukovnik Predrag Matanović" u Petrinji. Misno slavlje predvodio je vojni kapelan don Antonio Mikulić.

Nazočni su bili pripadnici 1. mb "Tigrovi" i 2. mb "Gromovi" koji borave u vojarni na dužnostima tijekom božićnih blagdana. Njima su se pridružili i članovi obitelji. Njihova nazočnost svjedoči kako ovu kapelanicu doista doživljavaju kao svoju župu, kazao je njihov kapelan.

Božićna misa u vojarni slavi se drugu godinu zaredom. Želja je bila slaviti božićnu misu s pripadnicima vojarne koji su zbog redovnih dužnosti dežurstva i straže morali provesti blagdane

odvojeni od svojih obitelji.

U svojoj homiliji don Antonio istaknuo je kako je Božić događaj promjene čitavog čovječanstva, a ta promjena mora prvenstveno započeti u našemu srcu. Maleno dijete koje se rodilo u betlehemskoj štalici put je kako ići ususret Bogu.

„Skromno, iskreno i ponizno. Nastojmo se izdvojiti iz predblagdanske užurbanosti koju nam nameću supermarketi i reklame, zadržimo božićni mir u našim srcima i budimo darivatelji ljubavi svojim bližnjima. Božić bez Isusa, Marije i Josipa nije Božić. Upravo Bog želi obiteljsko zajedništvo“, kazao je. ■

Dodjela odlikovanja i zahvalnica u PU splitsko-dalmatinskoj 29. prosinca 2016.

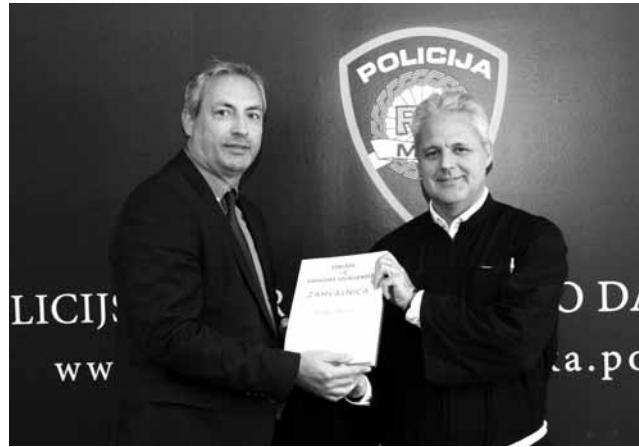
U Policijskoj upravi splitsko-dalmatinskoj 29. prosinca 2016. uručena su odlikovanja Spomenice domovinske zahvalnosti, te spomen značke i zahvalnice, od kojih je jedna zasluženo otišla i u ruke policijskog kapelana i dekana fra Žarka Relote.

Ovom prigodom g. Slobodan Marendić, ovlašten za obavljanje poslova načelnika policijske uprave, uručio je fra Žarku Reloti i g. Ivici Franiću iz PU splitsko-dalmatinske zahvalnicu Zaklade policijske solidarnosti, dok je u ime

Predsjednice Republike Hrvatske odlikovanja za časnu i uzornu službu – Spomenice domovinske zahvalnosti, uručio službenicama i službenicima ove Policijske uprave: Željki Radić, Željku Buzovu, Jošku Matkoviću, Dušanu Jenjiću, Bori Pejiću, Anti Samardžiću i Nevenu Sikavici. Svečanost uručenja odlikovanja u blagdansko vrijeme bila je prigoda i za uručenje spomen znački Dražanu Šalinoviću i Ivici Radanu, kao i zahvalnice MUP-a policijskom službeniku Vjeranu Aliloviću.

U svom prigodnom obraćanju načelnik Marendić je naveo kako je dodjela odlikovanja dokaz njihovog dugogodišnjeg profesionalnog i uspješnog rada, ali i poticaj za postizanjem još boljih rezultata, kako na osobnoj tako i na generalnoj razini. Svim nagrađenim službenicama i službenicima čestitao je na dobivenim priznanjima.

U ime nagrađenih fra Žarko Relota zahvalio se na dodijeljenim priznanjima, te naveo kako su odlikovanja i nagrade poticaj da svaki pojedinac u svakodnevnom djelovanju i radu pruži svoj maksimum. ■

Proslavljen Dan Vojne kapelanie „Sveta obitelj“ 11. siječnja 2017.

Dan Vojne kapelanie „Sveta obitelj“ u vojni „Croatia“ u Zagrebu proslavljen je u srijedu 11. siječnja. Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan blagoslovio je djelatnike i uredne Zapovjedništva za potporu, a nakon blagoslova predvodio je sve to misno slavlje u zajedništvu s domaćinom vojnim kapelanom vlč. Slavkom Rajičem i vojnim i policijskim kapelanim.

Na blagoslovu i na svetoj misi nazočio je veliki broj djelatnika Zzp-a, a posebnom ugođaju pridonijela je Klapa „Sv. Juraj“ HRM-a. ■

Blagoslov djelatnika i prostora Vojnog ordinarijata 12. siječnja 2017.

Blagoslov djelatnika i prostora Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru održan je u četvrtak 12. siječnja. Obred blagoslova, na kojem su se okupili msgr. Juraj Jezerinac, umirovljeni vojni ordinarij, i djelatnici Vojnog ordinarijata predvodio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan.

U prigodnom obraćanju vojni ordinarij istaknuo je važnost Božjeg blagoslova u životu pojedinca i Crkve, za njegov osobni rast i za jačanje crkvenog zajedništva.

Posvijestio je Božji naum spasenja: povijesni Isusov dolazak te njegovu trajnu prisutnost u euharistiji, po drugim sakramentima, u Božjoj riječi, po molitvi... Ustanovivši tako Crkvu Bog joj

je u dao da iz euharistije trajno crpi milost po kojoj i sama postaje blagoslov te posvećuje narod. Prvotno narod a zatim i njegovo obitavalište, u kojem živi i djeluje, te sve vezano za njegovu aktivnost i život općenito jer je po Božjoj zamisli sve stvoreno radi čovjeka.

Zatim je procitana perikopa iz Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima (4, 1-6) koja je sukus kršćanskog života. A nakon molitve vjernika u kojoj su bili zazivi za domovinu, za njeno vodstvo te za sve koji su u poslanju Vojnog ordinarijata, kao i za pokojne branitelje, biskup je svim djelatnicima poželio obilje Božjeg blagoslova u novoj godini. ■

Blagoslovljene dvorane MORH-a i GS OS RH imenovane po velikanima Domovinskog rata

13. siječnja 2017.

Predsjednica RH i vrhovna zapovjednica Oružanih snaga RH gospođa Kolinda Grabar-Kitarović, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik GS OS RH general zbora Mirko Šundov u nazočnosti članova obitelji Šušak, Bobetko i Zadro u petak, 13. siječnja, svečano su imenovali četiri dvorane Ministarstva obrane i Oružanih snaga, koje nose imena ratnog ministra obrane Gojka Šuška, stožernog generala Janka Bobetka, stožernog generala Zvonimira Červenka i general-bojnika Blage Zadre.

Svečanosti imenovanja dvorana nazočili su i ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, glavni inspektor obrane general bojnik Slaven Zdilar, ravnatelj VSOA brigadni general Ivica Kinder, vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u miru msgr. Juraj Jezerinac, zapovjednici grana OS RH, članovi Hrvatskog generalskog zbora, te drugi visoki uzvanici.

Nakon kratkog obraćanja generala zbora i ministra obrane, skupu se obratila predsjednica RH i čestitala na takvoj odluci te istakla važnost obilježavanja važnih događaja i isticanja osoba iz povijesti stvaranja neovisne Republike Hrvatske. Skupu se je zatim obratio vojni ordinarij u RH biskup Jure Bogdan i blagoslovio prostorije. Potom su članovi obitelji s predsjednicom RH otkrili natpisne ploče na ulazima u dvorane.

Cijelu svečanost je prigodnim pjesmama animirala Klapa HRM-a „Sv. Juraj“.

Gojko Šušak bio je ratni ministar obrane od 1991. do svoje smrti te jedan od najbližih suradnika dr. Franje Tuđmana. Dao je velik doprinos u ustrojavanju, jačanju i ratnim operacijama Hrvatske vojske i stvaranju neovisne države Hrvatske.

Stožerni general Janko Bobetko bio je načelnik Glavnog stožera OS RH od 1992. do 1995. godine. 1992. godine preuzeo je zapovjedništvo Južnog bojišta, vodio je debllokadu Dubrovnika i akcije u dubrovačkom zaleđu. Također, vodio je operacije Maslenica i Medački džep.

Stožerni general Zvonimir Červenko organizirao je obranu Zagreba, blokadu neprijateljskih vojarni i potaknuo osnivanje 14 zagrebačkih brigada. Vrhunac vojne karijere doživio je neposredno prije vojno-redarstvene operacije Oluja, kada je na mjestu načelnika Glavnog stožera naslijedio generala Bobetka. Na dužnosti načelnika GS bio je od 15. srpnja 1995. do 16. studenog 1996. Za njegovog zapovijedanja izvedena je i najuspješnija operacija Oluja.

General bojnik Blago Zadro uključio se u organiziranje obrane pred nastupajućom velikosrpskom agresijom. Po izbijanju bitke za Vukovar zbog svojih organizacijskih sposobnosti i hrabrosti preuzeo je zapovijedanje obranom čitavog Borovog Naselja. Pod njegovim vodstvom na Trpinjskoj cesti, zaustavljena je oklopna sila JNA i uništeno na desetke neprijateljskih tenkova i oklopnih transportera. ■

Dvadeset i peta obljetnica međunarodnog priznanja Republike Hrvatske 15. siječnja 2017.

Prigodom 25. obljetnice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske u nedjelju 15. siječnja u zagrebačkoj prvostolnici misu zahvalnicu predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. U concelebraciji bili su apostolski nuncij nadbiskup msgr. Alessandro D'Errico, riječki nadbiskup msgr. Ivan Devčić, varaždinski biskup msgr. Josip Mrzljak, križevački vladika msgr. Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački biskup msgr. Vjekoslav Huzjak, vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, umirovljeni vojni biskup msgr. Juraj Jezerinac, zagrebački pomoćni biskup msgr. Mijo Gorski, generalni tajnik HBK msgr. Enco Rodinis, zamjenik generalnog tajnika HBK msgr. Fabijan Svalina, tajnik Apostolske nunciature u RH msgr. Janusz Stanislaw Blachowiak, te drugi svećenici.

Uz mnoštvo vjernika, misi su nazočili predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskoga sabora Božo Petrov, predsjednik Vlade RH Andrej Plenković, zastupnici Hrvatskoga sabora, ministri, predsjednik HAZU akademik Zvonko Kusić, te drugi predstavnici državnih, vojnih i gradskih vlasti, kao i predstavnici znanosti i kulture.

Uvodeći u slavlje, kardinal Bozanić naglasio je kako je ovo „slavlje zahvale i molitve za našu domovinu Hrvatsku i za mir u svijetu“. Na početku homilije podsjetio je kako je prije 25 godina, 15. siječnja 1992. godine, u zagrebačkoj pr-

vostolnici euharistijsko slavlje predvodio sluga Božji kardinal Franjo Kuharić u concelebraciji sa svim hrvatskim biskupima koji su za tu prigodu došli u Zagreb da bi održali svoje prvo zasjedanje u međunarodno priznatoj državi Hrvatskoj i da bi zajedno s okupljenim narodom u Stepinčevoj katedrali zahvalili Bogu za veliki dar i novi početak. Nakon dvadeset i pet godina stasao je novi naraštaj. To bi vrijeme moralo biti dostatno za vrednovanje proteklog razdoblja i važnosti spomena, ali ne smijemo zanemariti istinu da je to jednako tako vrijeme nakon kojega se lako zaboravljaju činjenice i ponekad pokušavaju promicati ona tumačenja koja ne odražavaju ni ozračje niti pokretačku snagu u tom vremenu, upozorio je kardinal. „U Hrvatskoj je, kao i drugdje, komunistički sustav koristio strah i neistinu kao načine djelovanja, a na načelima materijalizma i ateizma predstavljaо kao ideal čovjeka kojemu nije potreban Bog, kojemu nije potrebno da svoje življenje, djelovanje i umiranje mjeri mjerom vječnosti. U takvim nastojanjima, uz progonstva i ubijanja, uz poticanje raseljavanja Hrvata, gaženje prava, uz nemogućnost političke slobode, korjenito se suprotstavljalo hrvatskoj kulturi i osjećaju naroda. To je prethodilo urušavanju komunističkoga režima, do mjere da su mnogima potekle suze u trenucima kada se smjela zavijoriti hrvatska zastava i moglo zapjevati hrvatske domoljubne pjesme“, rekao je kardinal.

„Imajući tu prošlost pred očima istodobno se nalazimo pred pitanjem jesmo li tijekom dvadeset i pet godina pazili na darove u kojima je prepoznatljiv Božji Duh“, rekao je kardinal. Pobjasnio je, kako odgovor ne može biti jednoznačan i sasvim potvrđan, „jer da možemo, ne bismo u proteklim godinama gledali nacionalno razjednjavanje, promicanje negativnog ozračja, obescjeđivanje općeg dobra, pa i nepoštivanje državnih institucija. Stoga je obljetnica i prigoda za ispit savjesti, poziv na kajanje, traženje oproštenja i novoga početka“. U tom je kontekstu pozvao da se razmisli o načinu na koji se prenose vrijednosti novim naraštajima. „Očito nije slučajno da se našu Domovinu želi poljuljati upravo u onome što se pokazalo najjačim i što je bilo slabljeno u vremenu neslobode. Mislim ponajprije na odnos čovjeka i Boga. To je neizbrisivo polazište hrvatskoga identiteta. Zatim, vrijednost obitelji, promicanje njezine važnosti i svega što je učvršćuje na društvenom i gospodarskom području, pazeći na otvorenost prihvaćanja dara života. Važno je područje odgoja i obrazovanja, u kojemu su vidljivi višestruki udarci otvaranje prostora za ideologizirane sadržaje koje većina roditelja ne prihvata, neodgovornost u pripremanju mladih da preuzmu brigu za Hrvatsku ostajući u Hrvatskoj opremljeni znanjem i oduševljenjem. Još je uvijek velika kočnica neprimjeren odnos prema povijesnim ranama, a s time i prema žrtvama režima zla nacizma, fašizma i komunizma. Dok je to poglavljeno neosvijetljeno, uvijek će postojati mogućnost da netko pokuša sadašnju Hrvatsku vezati uz neko drugo vrijeme, a ne uz njezinu kolijevku, a to su poglavito obrana i žrtve u Domovinskom ratu“.

Nakon pričesti otpjevan je svečani „Tebe Boga hvalimo“, a nakon blagoslova otpjevana je hrvatska himna „Lijepa naša domovino“.

Euharistijsko slavlje uveličao je zbor bogoslova i Koralista zagrebačke katedrale pod ravnanjem mo Miroslava Martinjaka.

Tijekom dana, diljem Republike Hrvatske i u inozemstvu, u katedralama, svetištima i crkvama slavljeni su svete mise zahvalnice za Domovinu.

Navečer, u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu održan je svečani koncert pod pokroviteljstvom predsjednice Republike Kolinde Grabar-Kitarović, predsjednika Hrvatskoga sabora Bože Petrova i predsjednika Vlade RH Andreja Plenkovića.

Svečani koncert okupio je brojne sudionike tog prijelomnog vremena, hrvatske branitelje, predstavnike političkog, kulturnog, vjerskog, javnog života, diplomatski zbor. Među njima nazočili su zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, umirovljeni vojni biskup msgr. Juraj Jezerinac i dio hrvatskog episkopata.

U glazbenom programu izvedena su djela hrvatskih skladatelja: Jakova Gotovca, Blagoja Berse i Ivana pl. Zajca, a koncert je završio skladbom Moja domovina, jednom od simbola ratnih 90-ih, te vatrometom kod zagrebačkih fontana.

Prije četvrt stoljeća, 15. siječnja 1992., Hrvatsku je zajedno priznalo svih 12 članica tadašnje Europske zajednice, Njemačka, koja je uz Vatikan odigrala ključnu ulogu u tom procesu, taj je dan uspostavila i diplomatske odnose s Republikom Hrvatskom. ■

Blagoslov djelatnika i prostorija PU zagrebačke 17. siječnja 2017.

U utorak, 17. siječnja, vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan predvodio je obred blagoslova u centralnoj zgradi Policijske uprave zagrebačke u Matičinoj ulici. Blagoslovu su nazočili načelnik PU zagrebačke gosp. Željko Prša, njegov zamjenik gosp. Dubravko Teur, načelnici sektora, voditelji službi te djelatnici koji svoje radne zadaće obavljaju u ustrojstvenim jedinicama ove uprave.

U prigodnom obraćanju i molitvi vojni biskup istaknuo je važnost Božjeg blagoslova i po-

jasnio da to nije nešto što svećenik „obavlja sam“, nego je to stvarnost koja se tiče obitelji, osoba koje borave na nekom prostoru i koje žive u zajedništvu. Oni mole blagoslov i na taj način se stavljaju pod zaštitu Svevišnjega Boga. „Neka Bog bude uz Vas uvijek svojim blagoslovom“, naglasio je biskup i poželio obilje Božjeg mira u novoj godini svim djelatnicima i djelatnicima PU zagrebačke, zajedno s policijskim kapelanom don Marinom Dragom Kozićem. ■

Blagoslov djelatnika i prostora u sjedištu MUP-a i Ravnateljstvu policije 18. siječnja 2017.

U srijedu, 18. siječnja, msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, u pratnji gosp. Josipa Zagorščaka, voditelja Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH, pohodio je Policijsku kapelaniiju „Sveti Michael Arkandeo“, MUP - sjedište i Ravnateljstvo policije. Biskupa je dočekao policijski kapelan o. Stjepan Harjač.

Nakon kraćeg susreta s ministrom unutarnjih poslova gosp. Vlahom Orepićem, biskup je blagoslovio djelatnike i prostore Ministarstva unutarnjih poslova u Savskoj cesti. Blagoslovu je nazočio ministar Orepić sa svojim suradnicima te djelatnice i djelatnici MUP-a u sjedištu.

Vojni ordinarij je potom blagoslovio djelatnike i prostore Ravnateljstva policije u Ilici. Blagoslovu su, uz glavnog ravnatelja policije gosp. Marka Srdarevića i njegove suradnike, nazočili brojni

vjernici, djelatnici Ravnateljstva policije. Glavni ravnatelj je potom sa svojim suradnicima pozvao biskupa i njegovu pratnju na ručak i druženje.

U prigodnoj riječi msgr. Jure Bogdan pojasnio je koji razlozi čine povod blagoslovu i pozvao prisutne da mole Božji blagoslov: „Molimo Božji blagoslov za sve djelatnike Ministarstva i policijske službenike, za sve koji ovdje zarađuju kruh svoj svagdašnji, za sve koji ovdje ulaze i dolaze. Molimo Božji blagoslov za ove prostore ministarstva. Dok molimo blagoslov za žive, mi se molimo i za sve pokojne branitelje, i za sve pokojne djelatnike iz Ministarstva unutarnjih poslova. I danas, ovih dana, dok jedni drugima izražavamo čestitke povodom blagdana Božića i nove godine, u te jednostavne riječi uključujemo i molitvu za Božji blagoslov svakome od nas, za svako dobro duše i tijela u vremenu, u godini

koja je ispred nas.“

Kapeljan Harjač pročitao je poslanicu sv. Pavla apostola Efežanima, a molitvu u kojoj je između ostalog zamoljeno da nam ljubav prema

domovini bude uvijek ispred naših osobnih interesa te da svi djelatnici MUP-a i policijski službenici svoj poziv doživljavaju kao radosno služenje domovini vodio je voditelj Zagorščak. ■

Blagoslov Prihvavnog centra za strance u Ježevu 18. siječnja 2017.

U srijedu, 18. siječnja, u poslijepodnevnim satima, msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, u pratinji gosp. Josipa Zagorščaka, voditelja MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH, i djelatnika službe gosp. Darka Šanteka, pohodio je i

blagoslovio osoblje i prostore Prihvavnog centra za strance u Ježevu. Dočekao ga je voditelj Prihvavnog centra gosp. Josip Biljan. Msgr. Bogdan obišao je prostorije Centra te se upoznao s njihovim specifičnim poslovima. Blagoslov prostora i djelatnika bio je u novim prostorima Centra. ■

Proslavljen Dan Policijske kapelaniјe „Sveti Vinko Palotti“ 19. siječnja 2017.

U četvrtak, 19. siječnja, svečanom svetom misom u crkvi svetog Lovre u Požegi koju je predvodio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s policijskim kapelanom PU požeško-slavonske vlč. Željkom Volarićem proslavljen je dan Policijske kapelaniјe „Sveti Vinko Palotti“.

Slavlju svete mise nazočili su načelnik i za-

mjenik načelnika Policijske uprave požeško-slavonske sa suradnicima, dožupan, te predstavnici Hrvatske vojske kao i velik broj policijskih službenika i djelatnika PU požeško-slavonske.

Nakon završetka misnog slavlja msgr. Jure Bogdan blagoslovio je službene prostorije Policijske uprave požeško-slavonske. ■

Proslavljen Dan Vojne kapelaniјe „Sv. Sebastijan“ u Đakovu 20. siječnja 2017.

Povodom Dana Vojne kapelaniјe „Sv. Sebastijan“ u vojarni 3. gardijske brigade „Kune“ u Đakovu u petak, 20. siječnja, slavlјena je sveta misa koju je predvodio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s dekanom Osječkog dekanata Vojnog ordinarijata vlč. Antonom Mihaljevićem i vojnim kapelanom p. Draganom Majićem, domaćinom.

Nazočne su u ime Oružanih snaga RH pozdravili p. Drago Majić i pukovnik Valentin Skroza, zapovjednik Tenkovske bojne „Kune“ Gardijske oklopno-mehanizirane brigade.

Svečanost su pjesmom uveličali pjevači crkvenog zbara Policijske postaje Đakovo PU osječko-baranjske. Po završetku mise zapaljene su svijeće ispred kipa svetog Sebastijana. ■

Susret svećenika Vojnog ordinarijata

26. siječnja 2017.

Prvi susret svećenika Vojnog ordinarijata u novoj 2017. godini održan je u četvrtak, 26. siječnja, u Vojnom ordinarijatu u Zagrebu. Uz vojnog ordinarija msgr. Juru Bogdana susretu su nazočili vojni ordinarij u miru msgr. Juraj Jezerinac, generalni vikar o. Jakov Mamić, biskupski vikar za MORH don Marko Medo i biskupski vikar za MUP fra Frano Musić te vojni i policijski kapelani iz kapelanija koje djeluju u Vojnom ordinarijatu.

Vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan najprije je zaželio dobrodošlicu okupljenim svećenicima te gostu predavaču prof. dr. Anti Mateljanu, profesoru dogmatske teologije na KBF-u u Splitu, koji je potom održao predavanje na temu „Svećenik i euharistija“.

Prof. Mateljan svoje je predavanje koncipirao u četiri točke: „Euharistija kao središte vjere“, „Svećenik - posvećena egzistencija“, „Koliko vjere, koliko autentičnosti“ i „Kako spasiti našu euharistiju?“. Pozvao je svećenike neka oslonac svoga odnosa prema euharistiji gaje uz pomoć Katekizma Katoličke Crkve, Zakonika kanonskog prava, te Opće odredbe Rimskoga misala i dokumenta *Redemptionis Sacramentum* pape Benedikta XVI. Služba je svećenika ponajviše u tome da posluži kao sredstvo kojim Isus Krist dolazi u zajednicu, po euharistiji. S druge strane svećenik treba biti providan – transparentan – kako bi se kroz njega jasnije vidjelo Krista. Za tu transparentnost redovito je potreban ispit sa vjeti kako ga predlaže papa Benedikt XVI. Svoje djelovanje svjedočimo euharistijom, a naša vje-

ra kadra je mijenjati ambijent oko nas. Odredbe Zakonika kanonskoga prava vežu svećenika za euharistiju te ih se potrebno pridržavati, napose one da je svećenik vezan za svoju zajednicu kojoj je dodijeljen i da mora nedjeljnu misu prikazivati za svoje vjernike (pro populo).

Prof. Mateljan predstavio je i deset zanimljivih načina za slavlje euharistije. Na kraju predavanja osvrnuo se na tekst iz Knjige Otkrivenja svetog Ivana upućena Crkvi u Laodiceji uz napomenu da živimo tako što izgaramo, a dok gorimo, živimo i zaželio svećenicima neka žive nahranjeni onom hranom koju primaju u euharistiji.

Nakon predavanja uslijedila je kratka rasprava na temu, a potom je uslijedio drugi dio susreta u kojem je generalni vikar o. Jakov Mamić izvijestio o aktualnostima u radu Vojnog ordinarijata, napose o Uredbi Vlade RH o ustrojstvu Ministarstva obrane kojom se omogućuje optimističniji pristup provedbe vojnog dušobrižništva, potom o statusu i pozicioniranju kurije Vojnog ordinarijata, vojnih kapelana i pomoćnika vojnih kapelana u Oružanim snagama RH, o proljetnom susretu svećenika i temama susreta, te o aktualnostima vezanima za ovogodišnje 25. hodočašće vojske i policije u Lourdes.

Kapelani su u raspravi podržali rad i nastojanja Vojnog ordinarijata, iznijeli prijedloge te iskazali spremnost biti na raspolaganju u što kvalitetnijem pružanju duhovne skrbi pripadnicima oružanih snaga i policije. ■

Djelatnici PU zagrebačke hodočastili u Krašić 28. siječnja 2017.

U organizaciji Policijske kapelaniјe „Majka Božja Kamenitih vrata“ u subotu, 28. siječnja, održano je prvo ovogodišnje hodočašće djelatnika PU zagrebačke u Krašić, mjesto koje je povezano sa životom svjedoka vjere, blaženog kardinala Alojzija Stepinca. Predvodio ga je policijski kapelan don Marin Drago Kozić.

Po dolasku u Krašić posjetili su općinsku vijećnicu gdje ih je dočekao načelnik općine Krašić gosp. Josip Petković Fajnik. Don Marin se zahvalio na srdačnoj dobrodošlici te izrazio veliku radost što godišnja hodočašća PUZ-a započinju u Krašiću, u župi gdje je kršten i gdje je svoju posljednju misu slavio bl. Stepinac. Ujedno je pod-

sjetio na neke od mnogih Stepinčevih poruka.

U crkvi Presvetog Trojstva u Krašiću slavljenja je sveta misa koju je predvodio župnik vlč. Dragutin Kučan u koncelebraciji s policijskim kapelanom don Marinom. Hodočasnicima se pridružio i načelnik Policijske postaje Jastrebarsko gosp. Berislav Vojak.

Nakon misnoga slavlja hodočasnici su imali mogućnost posjeta spomen-sobi župnog dvora u kojem je Blaženik živio u kućnom pritvoru, a posjetili su i crkvu svetog Siksta II. pape u Pribiću gdje ih je dočekao župnik preč. Stjepan Dijaneš, koji ih je upoznao s poviješću župe u kojoj je kršten kardinal Franjo Kuharić. ■

28. međunarodna konferencija voditelja vojnih kapelana 3. veljače 2017.

U Portsmouthu, gradu na jugu Engleske u kojem su rođeni svjetski poznati pisac Charles Dickens i slavni inženjer Isambard Kingdom Brunel, od 30. siječnja do 3. veljače 2017., održana je 28. međunarodna konferencija voditelja vojnih kapelana na kojoj je sudjelovalo 88 predstavnika iz 31 države. Predstavnik Vojnoga ordinarijata u Republici Hrvatskoj bio je fra Frano Musić, biskupski vikar za MUP. Tema ovogodišnje konferencije je «Vjera u javnome području: uloga i djelovanje vojnih kapelana» («Religion in public sphere: The role and function of military Chaplains»), obrađena u vrlo stručnim predavanjima

koja pružaju interdisciplinarni pristup ulozi vjere u javnome prostoru, s posebnim osvrtom na ulogu i djelovanje vojnih kapelana.

Susret je počeo okupljanjem i zajedničkom molitvom u katedrali u Portsmouthu u pondjeljak uvečer, 30. siječnja, nakon čega je slijedila večera koja je bila dobra prigoda za predstavljanje i upoznavanje sudionika.

Sutradan je prvo predavanje održao prof. P. J. McCormack istaknuvši kako vjera i vjersko djelovanje itekako imaju snagu u javnom području, a posebice se to odražava na polju gdje djeluju vojni kapelani, što priziva davno postav-

ljena pitanja o mjestu vjere u svijetu i odnosu između vjerskih i javnih (državnih) institucija. Tu se mogu prepoznati tragovi anomalija poglavito na liberalnome Zapadu – jedna od takvih je da se strogo dijeli javno djelovanje od privatnoga vjerskog, što je većini sve manje zabrinjavajuće. Najčešći pojam kojim se određuje Zapad posljednjih desetljeća jest sekularizacija, što bi se najjednostavnije odredilo kao načelo koje uključuje dvije osnovne propozicije, od kojih je prva strogo odvajanje vjerskoga i svjetovnoga, do toga da se čak govori da je sekularizacija izjednačavanje vjerskoga i svjetovnoga. Teorija sekularizacije kojom Steve Bruce problematizira ulogu vjerskoga na Zapadu otkriva mnoge slabosti i nejasnoće o ulozi vjerskoga u takvome svijetu, pri čemu on ističe da vjerovati nužno ne znači i pripadati, što se navlastito može prepoznati u Engleskoj. Dva su autora podloga za predavačovo izlaganje, Jürgen Habermas i Charles Taylor, koji u eseju s naslovom «Snaga vjere u javnom području» («The Power of Religion in the Public Sphere») iz 2011. predlažu svraćanje pozornosti na složen odnos između države, društva i vjere.

Habermasovo je polazište da je vjera u zapadnome liberalnom društvu izložena mnogim opasnostima, ponajviše što u nekim prilikama može zadirati u aktivnosti sekularizirane države, kao i utjecati na pojedince koji ne dijele ista uvjerenja i nauk, napose na one koji ne vjeruju. Habermas jasno kaže da «sekularizacija države nije isto što i sekularizacija društva». Štoviše, on napominje da demokratski proces u civilnome društvu ne zahtijeva niti ovisi o sekularizaciji društva. Habermas, doduše suzdržano i sofistcirano, iznosi tipično zapadni liberalni pogled da je vjera privatna stvar i da, iako teološka doktrina može utjecati na međuljudske odnose, vjera treba biti odvojena od države ili društva.

S druge strane, Charles Taylor tvrdi da je pogrešno misliti da je vjera prijetnja sekularnim liberalnim demokracijama. On govori o koncepcionalizaciji sekularizacije koja aktivno promiče vrijednosti slobode, jednakosti i bratstva. Tako shvaćena, sekularizacija je dobar pokušaj posredovanja između javnoga i privatnoga područja i stvaranja konsenzusa tamo gdje se treba preklapati legitiman vjerski govor i djelovanje.

Osim ovoga treba svratiti pozornost na mnoge negativne pojavnosti koje uvelike mijenjaju i oblikuju svijet u kojemu živimo, napose, naglašava prof. McCormak, instrumentalizam i to programirani instrumentalizam u kojemu je dominantan glas većine. Tu je i moralni relativizam – razumijevanje što je moralno, a što nije. Predavač je naveo primjer ankete koja se provodila o razumijevanju moralnosti, a koja je

pokazala da čak 30% anketiranih nije znalo odgovoriti je li nešto moralno ili nije, poglavito nisu znali reći što je temelj za prosudbu moralnosti. Sve više se ljudi povode za trenutnim emotivnim stanjem u kojemu se nalaze i to je mjerodavno – moralni emotivizam; dobro je ono što osjećam da je dobro, a zlo je ono što osjećam da nije dobro.

Uloga je navlastito vojnoga kapelana, zaključuje prof. McCormak, uvijek posvjećivati temeljnu istinu o ljudskome postojanju, da nas je Bog stvorio na svoju sliku. I drugo, što iz toga slijedi, pravo na život i dostojanstvo – svatko ima pravo na život, slobodu i sigurnost (čl. 3 iz Ljudskih prava). Vojni kapelan treba gledati vojnike kao osobe, svakoga od njih mora promatrati po onome što jest – slika Božja, ljudsko biće: sin, brat, sestra, otac, majka i sl. – nikako po onome što čini, čime se bavi.

Poslijepodnevno predavanje na ovu temu održao je dr. A. Billings, s ponešto drukčjega motrišta, uzevši kao polazište Petera Bergera, glavnoga zagovornika paradigmе o neizbjježnoj sekularizaciji koja se, u proteklih pedeset godina, naširoko održala u zapadnome društvu. Berger kaže da je suvremeni svijet 'nadireće religiozan kao nikada', što vrijedi za sve religije. Europa je više sekularna, u Rusiji se sekularizacija ponovno vraća. Berger govori o desekularizaciji svijeta. Suvremene države nisu toliko sekularne koliko su pluralističke i 'temeljna pravila' sekularne države dopuštaju da njihova društva budu pluralistička, dok istodobno održavaju koheziju. Zapadne sekularne države dopuštaju izražavanje vjere u javnom području na različite načine, ovino o različitoj povijesti. To su temeljna pravila, a ne zajedničke vrijednosti koje omogućuju vjerske i druge razlike koje treba uskladiti u rastućem pluralističkom svijetu. Na zapadu, napominje dr. Billings, kršćanski/vjerski polog leži uvijek na dubokoj razini i može biti pozvan kada je god potrebno.

Vojni kapelani djeluju u organizacijama koje su jasno javna i državna tijela, koja odražavaju donekle društva iz kojih su izvučeni. Operativno, kako djeluju između Crkve, države i društva, vojni kapelani stoe na sučelju između vjere i javnih ustanova, javnoga i privatnoga, svjetovnoga i svetoga područja. Njihovo djelovanje, opstanak i napredovanje ovisi o tome koliko mogu 'dodati vrijednosti'. Moderna su kapelanstva razvila poseban oblik duhovnosti koji je usvojen u modernim državama, jer su stavila dobrobit pojedinca u središte.

Trećega je dana, u srijedu, 1. veljače, organiziran posjet dvoru Windsor, najstarijemu i najvećemu nastanjenu dvoru na svijetu koji je gotovo tisuću godina obiteljski dom britanskih

kraljeva i kraljica. Riječ je o službenoj rezidenciji britanske kraljice Elizabete, u kojoj privatno boravi vikendima, zatim od ožujka do Uskrsa, za redovitih svečanih i državnih prigoda, kao i za primanja državnika i predsjednika. Unutar dvorca nalazi se i lijepa kapelica (st. George's Chapel), u kojoj je bila večernja molitva. Poslije posjeta dvorcu bila je prigoda za razgled mesta Windsor i potom povratak u dvorac na večernju molitvu i večeru.

U četvrtak, 2. veljače, održana su još dva predavanja. Najprije je Francis Campbell govorio o političkome okviru koji uvelike određuje i usmjerava tijekove svjetskih procesa, što itekako utječe na sveopće stanje iz kojega izvire svijest o vjerskoj pripadnosti i potrebi mijenjati svijet na bolje. Mnoge recentne negativne pojave ostavljaju mnogo pitanja i potreba kvalitetnoga pomaka. Djelovanje na vjerskome području ima veliku

ulogu, a u skladu s tim veći su i izazovi pred kojim se nalaze vojni kapelani. Izražena je snažna potreba za dijalogom u različitosti i pluralizmu.

Posljednje, četvrto, predavanje održao je general Richard E. Nugee, istaknuvši konkretno djelovanje vojnih kapelana u mirovnim misijama, s posebnim osvrtom na vlastito iskustvo u mirovnim misijama u Afganistanu.

Nakon svakoga predavanja uslijedila je rasprava i pitanja o izloženoj temi, s mnogim intervencijama i posvjedočenjima iz kapelanske prakse.

U dijelu koji je predviđen za poslovni dio govorilo se o planovima za ovu godinu na polju usavršavanja i raznih tečajeva za vojne kapelane. Na kraju je kratkim filmom predstavljena Finska, domaćin iduće Međunarodne konferencije vojnih kapelana koja će se održati od 5. do 8. veljače 2018. u Helsinkiju. ■

U Dubrovniku proslavljen blagdan sv. Vlaha 3. veljače 2017.

Msgr. Egidije Ivan Živković, biskup Željezna u Gradišcu u Austriji, na svetkovinu sv. Vlaha, zaštitnika Dubrovnika i Dubrovačke biskupije, u petak 3. veljače predvodio je središnje svečano misno slavlje ispred dubrovačke katedrale na kojem se okupio veliki broj vjernika.

Propovjednik je u homiliji usporedio Dubrovnik s brodom, a sv. Vlaho s njegovim kapetanom te, kao gradičanski Hrvat i biskup u hrvatskoj dijaspori, istaknuo više značajnih poruka Dubrovčanima, Crkvi i društvu u Hrvatskoj.

„Sv. Vlaho je kao kapetan broda, kroz po-

vijest stvarao osjećaj slobode, štitio je grad od različitih ratova i zala, vodeći brod kroz sve bure i nevere. Njegova mučenička glava, odrubljena od krvnika, dolazi brodom u Dubrovnik. Vidi-te! Mučenici ostaju u sjećanjima ljudi a mučitelji nestaju u svojoj truleži grijeha“, kazao je biskup Živković i nastavio: „Ja vas molim kao vjerni Hrvat iz Gradišća, iz dijaspore stare 500 godina, čuvajte slobodu. Svi vi koji imate moć upravljanja ovim brodom, dajte vesla u ruke našim obiteljima, mladima i djeci. Ne ugrožavajte slobodu misli i spriječite podjele. Uključite se u promicanje

solidarnosti prema onima koji žele u ovoj lijepoj zemlji živjeti, školovati se i raditi. Ne uskratite ni jednom putniku pravo na dostojan život. Svoje povijesne vrijednosti pokažite svijetu i s njima trajno plovite u Europu, jer i veliki mogu puno naučiti od vas, od nas malih".

Rekao je također da su Hrvati bili pognute glave i uvijek se sklanjali od svake nevere, davno bi nestali. Posvjedočio je da su oni u Gradišću unatoč svim vjetrovima opstali, a nisu ni pred kim puzili: „Poniziti se hoćemo pred svakim a puziti nećemo pred nikim. Cijeni tuđe a ne daj svoje. Ako ste slobodu branili u domovinskoj ratu, znajte to sačuvati i u domovinskoj miru. Ne budite izdajice svoje slobode!"

Usporedivši sv. Vlahu s kapetanom broda msgr. Živković je istaknuo kako kapetan svoj život daje za svoj brod i putnike i u svakoj nevolji zadnji napušta brod. I sv. Vlaho je bio poznati liječnik-biskup koji je život svoj dao i za Boga i za čovjeka. „Plovio je ovim svijetom kao ponosni kapetan. Kad su mučitelji od njega tražili da se odrekne Boga, on je to odbio rekavši: 'Ne bojim se muka, ja sam Kristov'. Neću izdati svoj brod i svoj narod. Bar je vama u Hrvatskoj jasno: 'Navik on živi ki zgine poštено'".

Probudite se i uzmite kormilo u svoje ruke

Biskup Živković upozorio je i na odlazak mladih iz Hrvatske, rekavši: „Osjećam u nedostatu nekontrolirane navigacije neki vrše progona vaših mladih ljudi sustavnim seljenjem iz Hrvatske", te na izumiranje uz činjenicu da je lani umrlo 40.000 ljudi u Hrvatskoj, što je grad veličine Dubrovnika.

Rekavši kako je prošle godine iselilo preko 100.000 mladih Hrvata koji tako napuštaju hrvat-

sku plovidbu, obratio se hrvatskim političarima i pastirima: „Političari i pastiri! Ugledajte se u kapetana Vlaha. Uhvatite se kormila i navigacije. Vi ste čuvari i kapetani Hrvatske, koja se kao stari brod usidrila kraj obala lijepoga Jadrana. Uludo narod vesla ako kapetan spava na kormilu. Probudite se, ode brod u krivo. Slomit će se, nasukat će se i potopit će se. Kapetane Vlaho, molim te, preuzmi ti kormilo i čuvaj ovaj brod od potopa, a putnike od bure i nevere!"

Propovjednik je podsjetio i na geslo sv. Benedikta, zaštitnika Europe, „Moli i radi" te dao: „Narode moj ljubljeni, bez molitve i rada, nema nigdje na svijetu budućnosti i sigurne plovvidbe. Zato: moli i radi, a čim manje kradи!"

Biskup je zahvalio svim praktičnim vjernicima koji svjedoče svoju vjeru u današnjem svijetu. Da bi sretno putovali na životnom putu propovjednik je preporučio tri 'rute': ozbiljno živjeti svoj vjernički život u svojoj sredini, graditi zajedništvo i biti solidarni.

„U ovim teškim trenutcima svjetskih nevolja, vi kao narod morate veslati zajedno. Kada se veslač umori morate biti solidarna zamjena da brod ne bi stao i potopio se. Kanite se nezdravih podjela. Svi smo mi putnici istoga broda - i lijevi i desni. Bog želi spasiti svakoga putnika na našem brodu. Shvatimo konačno, samo je u slozi, moć!", poručio je željezanski biskup.

Osvrnuo se i na važnost slobode te istaknuo: „Imate slobodu tijela ali još uvijek nemate slobodu duha. Zarobljeni ste radnom nedjeljom upravo od naših europskih mešetara, zarobljeni ste silnim kreditima svjetskih mafijaša, zarobljeni ste prevarama nepoštenih poslodavaca, robovi ste nezdravih politika i prljavih podjela. Posljedi-

ca ovoga modernoga ropstva su kolone razočaranih ljudi koji su teška srca, sa uplakanim očima morali ostaviti svoju staru Domovinu u potrazi za slobodom i sigurnim životom. Ne dajte se porobiti, nikome i nikada!"

O potrebi solidarnosti je kazao: „Moramo biti solidarni prema tisućama nezaposlenih, gladnih, kreditima zaduženih, koji su izgubili ili polomili svoja vesla. Moramo ih spasiti. Ne smijemo ih baciti u more. Tim ljudima se mora otvoriti i Crkva i država. Nemojte se zatvarati u zidove svoga grada i srca. Otvorite se Bogu. Otvorite se čovjeku. Dajte veslati svakom čovjeku i pomozite mu da se osjeti korisnim, sigurnim i sretnim".

Preporučio je okupljenim vjernicima da se na putovima vjere i slobode drže svoga staroga broda, Crkve, koja uz bure i nevere, uz sve rupe i pukotine, uz sve ljudske slabosti ipak drži svoj pravac i plovi sigurnim putovima za dobro čovjeka.

Poručio je Dubrovčanima da čuvaju svoju slobodu i vjeru: „Vi i vaši praoci, prošli ste put vašega Parca sva mučenja kao sv. Vlaho ali se nikada niste odrekli Boga i slobode. To je pravi 'libertas' koji se samo sa sklopljenim rukama i krvavim koljenima može izmoliti a nigdje kupiti, dok se olako može prodati za Judine škude. Čuvajte vaš dragocjeni Libertas!" Potaknuo ih je da se uzdaju u svoja prirodna bogatstva koja imaju i da ne idu u daleki svijet. Upozorio je i kako nitko „nema pravo svojatati ovaj narod kao sredstvo za postizanje osobnih interesa".

Propovijed je zaključio riječima: „Slavite vašu prošlost, ljubomorno čuvajte vašu sadašnjost ali ponosno plovite u budućnost smiraja. U toj mirnoj plovidbi želimo s vama ploviti i mi,

vaši Gradišćanski Hrvati. Neka vam sv. Vlaho kao kapetan bude kompas u životu i snaga u veslanju."

Uz kruh i vino, u prinosu darova na oltar su donesene slike novih hrvatskih blaženika fra Serafina Glasnovića Kodića i don Antuna Mužića, te knjiga nedavno preminulog velikog zegovornika hrvatske pronatalitetne politike don Ante Bakovića. Knjigu je donijela trudnica koja već ima troje djece. S obzirom da je ova godina u Dubrovačkoj biskupiji posvećena starijim i nemoćnim osobama u procesiji je bio i stogodišnjak Stjepo Ban koji je u pratnji ravnateljica Doma „Domus Christi" prinio darove korisnika doma. Vjernici laici čitali su misna čitanja i molitvu vjernika u kojoj su se posebno pomolili upravo za starije.

Biskup domaćin msgr. Mate Uzinić na kraju je zahvalio Bogu i sv. Vlahu, te svima koji su došli na festu i učinili je još svečanijom.

Prije mise generalni vikar Dubrovačke biskupije msgr. Petar Palić pozdravio je sve načočne goste na misi, među kojima su bili i predsjednica Republike Hrvatske gospođa Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskog sabora Božo Petrov, izaslanik predsjednika Vlade RH Branko Bačić, ministri u vlasti, zastupnici u Europskom parlamentu, župan Nikola Dobroslavić, povjerenica Vlade za grad Dubrovnik Neda Medović i drugi. Među vjernicima bili su i predstavnici drugih vjerskih zajednica u Dubrovniku: pravoslavni episkop Grigorije Durić sa svećenicima Srpske Pravoslavne Crkve, Salkan ef. Herić, dubrovački imam, Sabrina Horović, predsjednica Židovske općine u Dubrovniku i drugi.

S biskupom Živkovićem koncelebriralo

je sedam biskupa, šezdesetak svećenika, a veliki broj redovnica, domaćih vjernika i hodočasnika iz drugih krajeva sudjelovao je na slavlju. Uz biskupa domaćina te predsjednika Hrvatske biskupske konferencije zadarskog nadbiskupa msgr. Želimira Puljića na dubrovačko slavlje stigli su msgr. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup i metropolita, msgr. Tomislav Rogić, šibenski biskup, msgr. Ante Ivas, šibenski biskup u miru, msgr. Zdenko Križić i biskup gospicko-senjski, msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij. Na slavlju su koncelebrirali i msgr. Miroslav Vidović, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije, msgr. Željko Majić, generalni vikar Mostarsko-duvanjske i trebinjsko-mrkanske biskupije,

msgr. Juraj Batelja, postulator kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca, fra Andrija Bi-lokapić, provincijal Provincije sv. Jeronima. Od redovničkih poglavara na misi su bile: s. Mariangela Galić, provincijalka Službenica milosrđa, s. Radoslava Kevo, provincijalka sestara milosrdnica, s. Emila Barbarić, provincijalka Kéeri milosrđa iz Blata, Kaja Ljubas, provincijalka Marijinih sestara, s. Ružica Barić, vrhovna poglavara se-stara franjevki sa Danača, fra Matija Dragičević, ispred Hercegovačke franjevačke provincije te rektor HKS-a dr. don Željko Tanjić.

Na kraju mise katedralni zborovi koji su animirali cijelu liturgiju otpjevali su Himnu sv. Vlahu, a procesija se uputila ulicama Grada. ■

Proslavljen Dan Policijske kapelaniјe "Sv. Vlaho"

4. veljače 2017.

Policijска kapelaniјa „Sv. Vlaho“ u PU dubrovačko-neretvanskoj proslavila je u subotu, 4. veljače, u samostanu sv. Vlaha u Pridvorju u Konavlima blagdan svog nebeskog zaštitnika. Svečano misno slavlje predvodio je vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan.

U propovijedi je biskup Bogdan, govoreći o životnom putu sv. Vlaha, biskupa i mučenika, okupljenima nešto više rekao i o zavičaju sv. Vlaha - gradu Sivasu (Sebaste), koji danas ima oko 300 tisuća stanovnika, i koji je u svojoj prošlosti doživio velika stradanja. „Tako da će danas stranac teško zaključiti da je ovaj grad, kao i cijela pokrajina, bio sjedište kršćanske misli i rasadište evanđeoske duhovnosti“, kazao je biskup te pod-

sjetio na neke poznate osobe iz ovoga kraja.

Danas nije poznato kako je i kada je sv. Vlaho, čiji roditelji nisu bili kršćani, upoznao kršćansku vjeru i oduševio se za Kristov nauk. Bio je ugledan liječnik koga su kršćani u ono vrijeme kao vjernika laika izabrali za biskupa da bi se posvetio brizi za duše. Bio je zaređen za svećenika, pa potom za biskupa te se potpuno posvetio toj službi. U vrijeme jednog od progona kršćana kojim se htjela zauvijek iskorijeniti kršćanska vjera bio je mučen i sv. Vlaho. „Svojim moralnim načelima kršćanska vjera, radikalno svjedočena i potvrđivana životom, kako učenih i visoko pozicioniranih tako i jednostavnih i neukih ljudi, postojala je sve više izazov, 'crvena krpa', svima koji

su se valjali u kaljuži vlastitog nemoralu i vlastitih različitih opačina", ustvrdio je vojni biskup.

"Kršćani su promicali, rekli bismo uvodili, novi stil života, novu kulturu, novi mentalitet. Stvarali su novi svijet. Bili su poziv na promjene vlastitog ponašanja. Valjalo je ostavljati starog čovjeka, grešne navike i krenuti novim težim putem... Putem askeze, odricanja, samozataje... I tako su kršćani svojom čestitošću koja je utemeljena u Isusovoj nauci o ljubavi, suočili su Kristu, postajali nada, nova snaga, za bolji svijet, za bolju budućnost! To je smetalo mnoge. Bez svjetla mlosti i snage odozgo, bez minimalnog sudjelovanja i napora, zaslijepljeni uživalačkim mentalitetom staroga neotkupljenog čovjeka, mnogi su radije ostajali u tami zablude, u začaranome krugu samodostatnosti i uživanja, puni otpora prema rađanju novoga svijeta, nove kršćanske uljudbe" kazao je propovjednik.

I onda je nastavio: "Vrijeme je to velikog susreta, i rekao bih sučeljavanja dviju filozofija života, dvaju svjetonazora, onoga antičkoga poganskog sa svojim vrijednostima, koji je dobro bio nagrižen hedonističkom «kulturom smrti» - «kruha i igara» (panem et circenses) i onoga kršćanskog koji je u svojim temeljnim postavkama i vrijednostima koje je promicao bitno drugačiji, suprotan antičkoj antropologiji, učenju o svijetu i životu, a onda i ponašanju. Kršćanski pogled na svijet i čovjeka bitno je različit od poganskog! Kršćani u prvim stoljećima to su dobro znali! Svjesni kršćani to dobro znaju i danas!".

Zbog toga mnogi su kršćani podnosili mučeništvo poput sv. Vlaha.

Biskup Bogdan je postavio i pitanje zašto su se mučenici odricali onoga što im je najdraže, svoga života. Logikom čovjeka bez vjere ili nekog drugog svjetonazora, to bi se moglo nazvati

fanatizmom. Ali ako mučeništvo promatrano u svjetlu vjere i vjernosti Isusu Kristu i odgovor će biti drugačiji, a to je da su pobijedili jer su postigli vječnu sreću sa svima svetima u nebu, rekao je biskup Bogdan i nastavio: „Kršćanski mučenik nije ni narodni heroj iz nekih prošlih vremena ni kamikaza iz današnjega svijeta. On umire svjedočki, jak, bez trunka mržnje, posve uronjen u Božju ljubav, ponajčešće s molitvom na usnama i s usklonom oprاشtanja svojim mučiteljima, progoniteljima i neprijateljima", po primjeru božanskog Učitelja na Golgoti.

Kapelan don Ivo Borić pozdravio je okupljene, a predstojnik samostana fra Ivan Kramar svima je zahvalio na sudjelovanju. Biskup Bogdan se prije završnog blagoslova obratio policajcima i policajcima rekavši im kako oni predstavljaju Hrvatsku onima koji u nju dolaze, oni su prvi koje svaki stranac i dolaznik u Hrvatsku susreće. Oni su njezino lice ali i njezina sigurnost. "U svom poslu izloženi ste mnogim pogledima, kritikama, nepravednim sudovima, ali vi sve obavljate strpljivo, vi ste žive osobe, ljudi koji zarađuju svoj svagdašnji kruh tu gdje jesu i onda se vraćaju svojim obiteljima koje očekuju da i tamo budu kompletni", rekao je vojni biskup. Zahvalio je policajcima i policajcima na predanom radu u svom poslu, te Bogu zahvalio što postoje.

Uz policajce i policajke, djelatnike PU dubrovačko-neretvanske, na misnom slavlju bio je nazočan i načelnik Policijske uprave dubrovačko-neretvanske Tonći Radibratović sa suradnicima, predstavnici Policijske udruge branitelja PU Dubrovnik 91. te Dubrovački trombunjeri.

S vojnim biskupom concelebriralo je četrnaest svećenika, a misno slavlje pjesmom su uveličali članovi klape Policijske uprave splitsko-dalmatinske "Sveti Mihovil". ■

Kršteno peto dijete u obitelji Klarić

5. veljače 2017.

U župi sv. Petra i Pavla u Kašini na petu nedjelju kroz godinu, 5. veljače, tijekom sv. mise u 11 sati msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u RH, krstio je peto dijete u obitelji Joze i Željke Klarić, djevojčicu Miu. Pored Mie, obitelj Klarić ima još i Frana (12), Nou (10), Anu (7) i Jana (3,5). Budući da je otac Jozo časnik u Hrvatskoj vojsci i djeluje u Počasno zaštitnoj bojni, želja roditelja bila je da sakrament krštenja podijeli vojni biskup.

Prije početka misnog slavlja vlč. Dražen Radigović, župnik u Kašini, pozdravio je i zaželio dobrodošlicu biskupu Bogdanu. Kako je istaknuo, dva su važna događaja koji izazivaju radost. Prvi je krštenje petog djeteta u obitelji i to baš na dan kada se obilježava Dan života, dok je drugi proslava 800. obljetnice postojanja župe.

Uvodeći u euharistijsko slavlje biskup Bogdan čestitao je roditeljima na otvorenosti životu, te čestitao obljetnicu župe. Istaknuo je kako je velika stvar za jednu zajednicu 800 godina biti okupljen na jednom mjestu oko Kristova stola, znak je to stabilnosti i postojanosti.

U svojoj homiliji vojni ordinarij se, prije svega, osvrnuo na evanđelje dana koje je ujedno nastavak Isusovog govora učenicima i svima ostalima koji su bili s njime. Kako je istaknuo, danas nije lako biti kršćanin. Prije je to bilo puno lakše jer je vjerovala cijela zajednica, dok danas u moru suprotstavljenih svjetonazorskih stavova naša vjera češće dolazi na ispit. Tako se danas često dovodi u pitanje i istinitost Isusovih riječi. Biskup Bogdan kazao je kako se ne može voljeti ono što se ne poznaje i sve potaknuo da upoznaju svoju vjeru. „Upravo kao što brinemo o svom

tijelu, intelektualnom napretku djece, ne smije se dogoditi da se zaustavimo na planu vjere. Naš Gospodin nije slučajno otkupio svijet u naponu životne snage. Isusova poruka jednako je važna za sve uzraste i sve faze života“. Potom je biskup roditeljima malene Mie poručio neka svojim životom djeci svjedoče vjeru. Kršćanstvo ima svoju vitalnost i snagu, Bog je u pozadini. I upravo u toj vjeri primamo sakramente, radimo na vlastitoj vjeri da budemo sol zemlje i svjetlo svijeta.

Na kraju misnog slavlja vlč. Dražen zahvalio je biskupu na poticajnim riječima koje će dalje živjeti u srcima. Vlč. Dražen nadovezao se na homiliju biskupa Bogdana te ukazao na činjenicu da što više poniremo u snagu vjere to više vidimo koliko nam je ona potrebna. „Da bi mogli biti Kristova sol, kanali Božje ljubavi u ovom surovom svijetu, važno je biti povezan s Izvorom. Nismo mi izvor te ljubavi i dobrote, nego Bog. Mi smo samo kanali. Zato je važno da kroz molitvu, euharistiju i Božju riječ budemo povezani sa svojim Bogom.

Hvala vojnog ordinariju na njegovu dolasku. U ime cijele župne zajednice iskrene čestitke obitelji Klarić na rođenju njihovog petog djeteta, malene Mie. Neka odrasta u vjeri Crkve što ju je danas primila, neka bude na blagoslov i ponos svojim roditeljima. Danas se obitelji, a posebno obitelji s više djece, susreću s raznim poteškoćama i nerazumijevanjem okoline. Neka upravo obitelji koje su za život budu uzor i poticaj svima, a posebno mladima. Kao što ističe papa Franjo, obitelj je neophodna za opstanak čovječanstva. Slijedom toga molimo Gospodina neka štiti obitelji jer su one najveće blago jedne zemlje“. ■

Dan policijske kapelaniјe u Virovitici 7. veljače 2017.

U utorak, 7. veljače, svetim misnim slavlјem u crkvi sv. Roka u Virovitici proslavljen je Dan Policijske kapelaniјe „Bl. Alojzije Stepinac“ PU virovitičko-podravske. Sveti misno slavlje predvodio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s policijskim kapelanom domaćinom vlč. Ozrenom Bizekom, policijskim kapelanom PU bjelovarsko-bilogorske vlč. Damiron Vrabecom i policijskim kapelanom PU varazdinske vlč. Ivicom

Horvatom te trojicom svećenika iz Virovitice.

Na misi se okupio veliki broj vjernika, među kojima su bili predstavnici PU virovitičko-podravske na čelu s načelnikom gosp. Mirkom Kostelcem, voditelj MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Voјnim ordinarijatom gosp. Josip Zagorščak, gradonačelnik Grada Virovitice gosp. Ivica Kirin, predstavnici nekoliko udruga proizašlih iz Domovinskog rata i drugi vjernici. ■

U Zapovjedništvu HKoV-a proslavljen Dan kapelaniјe 10. veljače 2017.

Na blagdan blaženog Alojzija Stepinca u Zapovjedništvu HKoV-a pripadnici Zapovjedništva sa svojim gostima i priateljima proslavili su svog nebeskog zaštitnika blaženog Alojzija po kome vojna kapelaniјa nosi ime. Svečanu svetu misu u zajedništvu s još dvadesetak svećenika predvodio je fra Frano Musić, biskupski vikar za pastoral MUP-a u Vojnom ordinarijatu.

U svojoj je propovjedi fra Frano istaknuo vjernost i dosljednost blaženog kardinala koje su kao zdenac u koji se trebamo spustiti da bi smo

došli i do vlastite spoznaje. Tu sliku je uzeo iz knjige Thomasa Manna o Josipu i njegovoj braći. Ta spoznaja je istina koju je svjedočio i zbog nje prihvatio da bude nepravedno optužen. Zbog takvog svjedočanstva je u konačnici i umro kao mučenik.

Misno slavlje uveličao je dio zbara župe „Srca Isusova“.

Sve nazočne na početku je pozdravio domaćin vlč. Vladislav Mandura i svima se na kraju zahvalio, a posebno je istaknuo gosp. Antu Guča-

nina, direktora firme koja je izvodila rade i bila velikodušni donator. Objasnio je da su motivi na vitrajima izabrani tako da je sv. Josip radnik uz to što je zaštitnik domovine i grada bio i na ratnoj zastavi 33. inž. brigade iz Karlovca. Anđeli čuvaci su zaštitnici Inženjerijske pukovnije i vojne kapelanijske s Kamenskog koja je spojena s vojnom kapelanijom HKoV-a. A sv. Toma Akvinski nosi naslov „doctor angelicus“ jer je teološki posebno obradio katolički nauk o anđelima.

Misi su, uz veliki broj djelatnika zapovjedništva HKoV-a, nazočili karlovački župan i gra-

donačelnik sa svojim suradnicima, načelnik policijske uprave sa suradnicima, Udruga roditelja poginulih i nestalih branitelja i vatrogasci. Ove je godine radost i slavlje bilo tim veće jer su tijekom godine bili nastavljeni radovi na uređenju kapele koja sada svjetli još ljepšim sjajem. Uređen je strop i postavljena nova rasvjeta, postavljene su nove postaje križnog puta, a prozore ukrašavaju vitraji.

Nakon mise uslijedio je zajednički ručak na kojem se obratio zamjenik zapovjednika HKoV-a brigadni general Siniša Jurković. ■

Msgr. Jure Bogdan na proslavi Stepinčeva u Mississaugi u Kanadi 12. veljače 2017.

Župa Hrvatskih mučenika u Mississaugi u Kanadi svečano je u nedjelju, 12. veljače o.g., proslavila svetkovinu bl. Alojzija Stepinca. Slavlju je prethodila trodnevna duhovna priprava koju je prvoga dana predvodio hercegovački franjevac fra Marko Puljić, župnik iz Hrvatskog franjevačkog središta Kraljice mira u Norvalu, a drugog i trećeg dana vojni biskup u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan. Msgr. Bogdan je predvodio i svečano euharistijsko slavlje u nedjelju na kojemu su sudjelovali mnogi vjernici, veleposlanica Republike Hrvatske u Kanadi gospođa Marica Matković, generalna konzulica gospođa Andrea

Javor sa suprugom, predstavnici hrvatskog konzulata te djeca u narodnim nošnjama. Liturgijsko pjevanje animirali su Ujedinjeni crkveni tamburaši zajedno sa župnim zborom iz župe hrvatskih mučenika u Mississaugi.

Biskup je tijekom priprave za blagdan govorio o bogoslovnoj kreposti vjere te na primjeru bl. Alojzija Stepinca pokazao kako „nam je on svijetli primjer čvrstoće vjere i pouzdanja u Boga. Svoju vjeru hratio je redovnom molitvom i sakramentima“. Na blagdan Gospe Lurdske (11. II.), govorio je o važnosti Blažene Djevice Marije u životu vjernika te o velikoj ljubavi i pobožnosti

koju je Blaženik gajio prema Bogorodici.

Na euharistijskom slavlju u nedjelju, biskup Bogdan je govorio o Stepinčevu životu, njegovoj hrabrosti, odlučnosti i jasnoći riječi u presudnim i turbulentnim godinama Katoličke Crkve u Hrvatskoj. Na kraju mise podijelio je s vjernicima i svoje razmišljanje o procesu kanonizacije bl. Alojzija koji je trenutačno usporen. Slijedom evanđeoskoga teksta da nam ni vlas s glave ne pada bez Očevoznjanja i volje, o samome usporenom postupku za kanonizaciju biskup je rekao: "U tom događaju koji, kao vjerni sinovi Katoličke Crkve promatramo očima vjere, za hrvatski narod i vjernike ima i mnogo dobrega. Možda još nismo dobro pripremljeni za ovu važnu kanonizaciju pa nam dragi Bog daje vrijeme da se pripremimo?! Svi zapažamo da smo se u posljednjim godinama još više okupili oko istaknutog svetog pastira i nadbiskupa bl. Alojzija, slično kao i u godinama njegovog sudskog procesa i tamnovanja. Kroz posljednje dvije godine, održani su znanstveni skupovi, objavljene knjige, organizirane tribine, napisani mnogi članci i održani neizbrojeni govorovi koji nas upoznaju s gigantom Crkve u Hrvata i uopće sveopće Crkve bl. Alojzijem Stepincom. Doslovno, svaki dan spontano niču nove inicijative, podižu se spomenici njemu u čast, mnoštva hodočaste na njegov grob u zagrebačkoj prvostolnici i u Kраšić, crkvu njegova krštenja i mjesto tamnovanja. Dosad ga pre malo i površno poznajemo! Njegova duhovnost duboko utemeljena u Svetome pismu te nauku i tradiciju Crkve, vjernost Petrovome nasljedniku sve do proljevanja krvi, urodila je njegovim kreponsim životom u obilju. Bl.

Alojzije Stepinac je velik jer je krepotan čovjek, jer je svet! Svetost je kao sunce koje grije i svijetli uvijek. I kad bi se sunce ugasilo svetost ne gasne nikad – jer iz Boga proizlazi. Premalo poznajemo bogatstvo njegove duhovnosti i njegove svesti. Opasnost je da ga prihvaćamo parcijalno kao nacionalnog junaka, hrabrog i čvrstog borca za ljudska prava. A on se je cijelim svojim bićem u svem svome djelovanju borio za Božja i ljudska prava. To će priznati svi koji objektivno i bez predrasuda pristupaju njegovome životu i djelu. Njemu u životu ništa nije išlo glatko od rođenja do smrti. Mučno je i teško vrijeme bilo u kojem je živio. Istina o njemu, nakon njegove smrti, glas svetosti se spontano i nezaustavljivo širio sve do naših dana. I kao što je mukotrpan proces sazrijevanja i rasta u krepotima u životu svakog kršćanina isto tako je mukotrpan postupak – podložan raznim smicalicama i utjecajima do postignuća slave oltara ovog Božjeg ugodnika", kazao je biskup Bogdan.

Nakon mise uslijedio je svečani objed u župnoj dvorani s msgr. Bogdanom, koji je u prigodnome govoru izvijestio prisutne o Vojnome ordinarijatu i svome biskupskome djelovanju u Vojno-redarstvenoj biskupiji u Republici Hrvatskoj.

Biskup Bogdan je, još kao rimski student, u više navrata pomagao u pastoralu tijekom božićnog i vazmenog vremena u Mississaugi, te je rado ponovno posjetio župu Hrvatskih mučenika, ovog puta kao biskup, i susreo se s mnogim vjernicima. Za iseljenu Hrvatsku ovakvi susreti su važni i plodonosni te učvršćuju veze iseljene Hrvatske s domovinom Hrvatskom. ■

Obilježena 23. obljetnica pogibije Damira Tomljanovića 17. veljače 2017.

U petak, 17. veljače 2017. godine, u Krivom Putu obilježena je 23. obljetnica pogibije jednog od legendarnih zapovjednika „Tigrova“ Damira Tomljanovića - Gavrana. Svečanost je održana u organizaciji Udruge ratnih veterana I. gardijske brigade "Tigrovi". Nakon komemoracije i polaganja vijenaca na mjesnom groblju u Krivom Putu, slavljenja je sveta misa zadušnica u župnoj crkvi Gospe Snježne, koju je predvodio vojni kapelan iz Petrinje don Antonio Mikulić zajedno s domaćim župnikom vlč. Nikolom Pršom.

Damir Tomljanović - Gavran pristupio je u kolovozu 1990. godine Jedinici za posebne namjene MUP-a Republike Hrvatske u bazi Rakitje pokraj Zagreba. Tijekom Domovinskog rata borio se na svim ratištima, a poginuo je tijekom nadzora položaja 17. veljače 1994. na obroncima

Velebita, kao zapovjednik 2. bojne Tigrova te zapovjednik 1. Sektora, IZM Zadar - ZP Split. Omljen među suborcima i junak Domovinskog rata Damir Tomljanović - Gavran ostaje uzor i primjer istinskog domoljuba. O njegovoj hrabrosti, požrtvovnosti i junaštvu govore brojna odlikovanja. Predsjednik Republike Hrvatske i vrhovni zapovjednik OS RH dr. Franjo Tuđman pohvalio ga je nekoliko puta, kao i ministar obrane Gojko Šušak, nositelj je Spomenice Domovinskog rata 1990-1992. i Plakete 1. gardijske brigade Tigrova. Posthumno je odlikovan Redom bana Josipa Jelačića, Redom Nikole Šubića Zrinskog, Redom Petra Zrinskog i Frana Krste Frankopana s pozlaćenim pleterom, Redom kneza Domagoja s ogrlicom, Redom hrvatskog trolista te Zlatnom plaketom "Tigar". ■

Proslava Dana Vojne kapelaniјe „Sv. Valentin“ 17. veljače 2017.

U petak, 17. veljače, proslavljen je Dan Vojne kapelaniјe „Sv. Valentin“ u vojarni „Tuškanac“. Svečano misno slavlje predvodio je msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, uz kapelane Zagrebačkog vojnog dekanata: vlč. Slavka Rajića, don Marka Mede i o. Viktor Grbeš.

U misno slavlje sve prisutne vjernike riječima dobrodošlice uveo je vojni kapelan o. Viktor Grbeša koji mijenja vojnog kapelana Počasno zaštitne bojne o. Zdravka Barića, koji je trenutno dušobrižnik 5. HRVCON-a.

Svečanom misnom slavlju nazočili su zapovjednik Počasno-zaštitne bojne brigadir Elvis

Burčul, zamjenik zapovjednika bojnik Marko Čičak, te brojni vjernici kapelaniјe.

Msgr. Jure Bogdan je u svojoj propovijedi iznio pojedinosti vezane uz život i djelo svetog Valentina, a djelatnicima poželio da se dobra suradnja između ove postrojbe i Vojnog ordinarijata koja je osobito prepoznatljiva prigodom Međunarodnog vojnog hodočašća u Lourdes te hodočašća Hrvatske vojske i policije u Mariju Bistrigu i dalje nastavi.

Misno slavlje svojom su pjesmom uzveličali djelatnici koji su se vrijedno pripremali uz vodstvo vojnog kapelana. ■

Priprava za 25. jubilarno hodočašće hrvatske vojske i policije u Lourdes 21. veljače 2017.

Msgr. Luc Ravel, vojni biskup za Francusku (18. veljače o.g. imenovan je nadbiskupom Strasburga), uputio je vojnom ordinariju u Republici Hrvatskoj msgr. Juri Bogdanu poziv na 59. međunarodno vojno hodočašće u Lourdes u Francuskoj. Sukladno dosadašnjoj praksi i pravilima, vojni ordinarij u RH obavijestio je i pozvao vjernike svoje biskupije na 25. jubilarno hodočašće Hrvatske vojske i policije u Lourdes od 16. do 23. svibnja 2017. godine, a koje se održava u sklopu međunarodnog vojnog hodočašća. Ovogodišnje geslo hodočašća je „Daruj nam mir“.

U sjedištu Vojnog ordinarijata u Zagrebu, održan je u utorak, 21. veljače o.g., sastanak Koordinacijskog odbora za pripremu hodočašća.

Uz Vojni ordinarijat, koji je i organizator hodočašća, u odbor su uključeni Ministarstvo obrane i Ministarstvo unutarnjih poslova, te se pridružuju Ministarstvo branitelja, Ministarstvo pravosuđa - Pravosudna policija, Ministarstvo financija - Carinska uprava, Državna uprava za zaštitu i spašavanje i drugi. Upućena je zahvala svim ministarstvima koja podupiru provedbu hodočašća.

U uvodnoj riječi don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MORH-u i Oružanim snagama RH, prenio je pozdrave vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana te kao voditelj sastanka upoznao sudionike s duhovnom naravi hodočašća, vjerskom, nacionalnom i međunarodnom di-

menzijom, a potom i o ranije održanim sastancima i predradnjama za pripremu hodočašća.

Zapovjednikom 25. hodočašća Hrvatske vojske i policije imenovan je zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane brigadni general Miroslav Kovač koji je osobno sudjelovao u radu i naglasio ciljeve kojima želi pridonijeti još uspješnijoj provedbi vojno-redarstvenog hodočašća.

Predstavnici ministarstava, uprava i službi koje se uključuju u hodočašće upoznati su s dosadašnjom pripremom hodočašća, broju do sada prijavljenih pripadnika Oružanih snaga i policije te djelatnika ministarstava, terminima i popratnoj dokumentaciji koje organizatori postavljaju pred hrvatsku delegaciju te s aktivnostima koje slijede u pripremi hodočašća. Nazočni su preuzeли daljnja zaduženja u svojim područjima.

Slijedeći radni sastanak održat će se 14. ožujka 2017. godine u Vojnom ordinarijatu.

Sastanku su nazočili: biskupski vikar za pastoral u MORH-u i Oružanim snagama RH don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MUP-u i policiji fra Frano Musić, zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane te zapovjednik 25. hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes brigadni general Miroslav Kovač, kancelar Vojnog ordinarijata gosp. Robert Stipetić, voditelj MORH-ova Samostalnog odjela za potporu bojnik Petar Klarić, voditelj

MUP-ove Samostalne službe za suradnju gosp. Josip Zagorščak i djelatnik službe gosp. Mato Topić, vojni kapelani o. Zoran Vujović i vlč. Željko Savić, pripadnica Hrvatskog vojnog učilišta „Dr. Franjo Tuđman“ pukovnica Mira Žutić - službeni prevoditelj, voditelj Odjela prometa u Službi za potporu MORH-a gosp. Željko Domazet, predstavnica Ministarstva branitelja gđa Gorana Marić, predstavnica Pravosudne policije gđa Davorka Dunar, predstavnik Carinske uprave gosp. Robert Kučinac, pripadnik ZOS GSOS pukovnik

Žarko Andabaka, pripadnik SUO GSOS pukovnik Branimir Hamer, pripadnik PVP OS bojnik Franjo Barunčić, predstavnik Orkestra Oružanih snaga RH Davor Dropuljić, pripadnici ZzP satnik Nikola Horvat i Dejan Podošak, tajnik Saveza povijesnih postrojbi gosp. Nino Stančić Vidrač, osobni tajnik generalnog vikara natporučnik Vladimir Krpan, djelatnice Samostalnog odjela za potporu gđa Marija Vukovojac i gđa Branka Šandro te pomoćnici vojnih kapelana satnik Srećko Žmalec i gosp. Nenad Veriga. ■

Pepelnica u kapeli Vojnog ordinarijata

1. ožujka 2017.

Na Čistu srijedu – Pepelnici, 1. ožujka, vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan predvodio je sveto misno slavlje s obredom pepeljanja u zajedništvu s vojnim ordinarijem u miru msgr. Jurjem Jezerincem i generalnim vikarom Vojnog ordinarijata o. Jakovom Mamićem, OCD, u kapeli Vojnog ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru.

Na početku misnog slavlja biskup je blagoslovio pepeo i u znak pokore posuo pepelom glave nazočnih djelatnika Vojnog ordinarijata. U svojoj propovijedi istaknuo je cilj korizme – ne da nešto dajemo Bogu u smislu zadovoljštine jer je jednom za svagda zadovoljštinu dao Sin Božji nego da hodimo s njim i time sve više postajemo njegovi. ■

Pepelnica na vojnem poligonu „Eugen Kvaternik“

1. ožujka 2017.

Na Čistu srijedu, 1. ožujka, na vojnem poligonu „Eugen Kvaternik“ u Slunju, svetom misom uz obred pepeljanja obilježen je početak korizmenog vremena, intenzivnije priprave za najveći kršćanski blagdan – Uskrs. Svetu misu u restoranu „Pleter“ na vojnem poligonu predvodio je vojni kapelan Vojne kapelaniye „Blaženi Ivan Merz“ don Milenko Majić.

Misi su nazočili pripadnici postrojbi smještenih na vojnem poligonu, najvećim dijelom Topničko raketne bojne Gardijske mehanizirane brigade predvođenih zapovjednikom TRB-a bojnikom Antom Lovrićem i Središta za borbenu obuku predvođeni zapovjednikom Središta i ujedno vojnog poligona pukovnikom Mariom Lilićem. Svetoj misi nazočili su i pripadnici bojne „Vukovi“ koji provode vježbu na poligonu.

U popodnevним satima vojni kapelan obišao je i dio oklopne bojne „Kune“ koji su uključeni u vježbu na poligonu, a smješteni su u mjestu

Božići na poligonu te u improviziranom blagovalištu služio misu i obred pepeljanja

Don Milenko naglasio je u homiliji značaj ovoga nadolazećeg korizmenog vremena, naglasivši kako bi ovo vrijeme bilo putokaz da uvidimo jesmo li na putu kojim nas Bog vodi prema vječnosti ili smo na raskrižjima svog životnog puta krenuli nekom pogrešnom stazom. Ističući smisao posta i odricanja napomenuo je da oni nemaju smisla ako nemaju svoju svrhu, a to je da pomažemo sebi u svom duhovnom rastu i još važnije da svojim bližnjima pomažemo i podupiremo ih u nedaćama života. Neka nam ova korizza pomogne u izgradnji i produbljenju ljubavi prema Bogu i bližnjemu, potaknuo je.

Potom je slijedio obred pepeljanja svih nazočnih, kao simboličnim činom spremnosti na pokoru i odricanje. A riječi „Sjeti se čovječe da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti“ pokazuju nam našu malenkost i prolaznost. ■

Pepelnica u Velikoj Buni

1. ožujka 2017.

Proslava Pepelnice u kapelici vojarne „Satnik Josip Zidar“ u Velikoj Buni okupila je znatan broj vjernika koji su u vjeri počeli svoj korizmeni put. Svetu misno slavlje s obredom pepeljanja predvodio je vojni kapelan vlc. Željko Savić.

Kapelan je u propovijedi progovorio o smislu i značenju korizmenog puta. „Korizma je posebno darovano vrijeme koje nas poziva da razlučimo bitno od nebitnoga. Dajemo li milostinju, postimo ili molimo – što god ovih dana činili od toga svi ti čini moraju proizvesti duhovnu reakciju – moraju nas potaknuti da promislimo i nanovo oblikujemo svoj odnos prema Bogu i ljudima. Početak svega je poniznost – ona je preduvjet kvalitetnog rasta i izgradnje.“

Možemo obaviti sve što se od nas traži, a

zapravo ne učiniti ništa. Možemo redovito postiti, formalno izmoliti sve molitve, dijeliti milostinju, pomagati potrebitima, a da naš odnos prema Bogu i ljudima ostane nepromijenjen, na mrtvoj točki. Ako nema istinske želje za nutarnjom promjenom, za nutarnjim ozdravljenjem, ako nas sva ta djela ne mijenjaju u odnosu prema Bogu i bližnjemu onda, kako Isus kaže, primili smo svoju plaću.

Simbolika pepela govori nam da si ne umisljamo neku svoju veličinu, govori da smo bez Boga ništa. Sve što imamo Božji je dar, sva naša vrijednost dolazi od Boga. Sve je od njega. Zato živjeti tu istinu u ovisnosti o njemu znači biti u istini. I takav život koji je oslonjen na Boga ima budućnost, ima vječnost. Bez Boga ostajemo prah i u prah se vraćamo“. ■

Pepelnica u petrinjskoj vojarni

1. ožujka 2017.

U petrinjskoj vojarni "Pukovnik Predrag Matanović" veliki broj pripadnika 1. mb „Tigrovi“ i 2. mb „Gromovi“, zajedno sa svojim zapovjednicima bojnikom Mlinarićem i bojnikom Kelnerićem ispunio je kapelicu sv. Ilike Proroka, žećeći prisustvovati na svetoj misi i obredu pepeljanja. Svetu misnu slavlje predvodio je vojni kapelan don Antonio Mikulić.

Kapelan je u svojoj homiliji poručio da prestanemo doživljavati korizmu kao "vrijeme bez nečega", nego kao vrijeme s Bogom. Pepeo do-

ziva u misao propadljivost stvorenja, ali i novi početak. U ovome vremenu nastojmo postići promjenu srca dubokim zaokretom, u tome nam mogu pomoći i oruđa koja nam Crkva daje na raspolaganje. Post i molitva. Kršćanski post nije instant dijeta, nego duhovna snaga koja jača kako duh tako i tijelo. Isus nas poziva da ne postimo smrknuti, nego vedroga lica. Kada pronađete Boga u ovoj korizmi pronaći ćete i sebe, jer kad je Bog na prvome mjestu sve ostalo dolazi na pravo mjesto, potaknuo je kapelan. ■

Pepelnica u Policijskoj akademiji

1. ožujka 2017.

U crkvi sv. Mihovila u Policijskoj akademiji svetom misom i obredom pepeljanja na Čistu srijedu vjernici Policijske akademije započeli su svoj korizmeni hod duhovne priprave za proslavu Uskrsa. Sv. misu i obred pepeljanja predvodio je biskupski vikar za pastoral MUP-a RH i policijski kapelan fra Frano Musić.

U propovijedi pozvao je okupljene na pokoru i na istinsko obraćenje Evanđelju.

Pepelnica je početak korizmenog vremena, a korizma je vrijeme od 40 dana priprave za Uskrs. Liturgija nam korizmu predstavlja kao vrijeme milosti i spasenja. "Evo sad je vrijeme

milosno, evo sad je vrijeme spasa!" (2 Kor 6, 2).

Na Pepelnici svećenik posipa vjernike pepelom uz riječi: "Obratite se i vjerujte Evanđelju!" Crkva nam upućuje poziv da ozbiljno razmislimo o svom životu te da se osobno i zajednički nastojimo istinski obratiti. "Sjeti se čovječe da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti"

Znak pepela, koji u biblijskoj tradiciji nosi značenje pokore i tugovanja, u kontekstu kršćanske liturgije zadobiva značenje životne obnove koja se otkriva u životu pokore i obraćenja, a također podsjeća da je Bog velikodušan i milosrdan onima koji mu se obraćaju pokorna srca. ■

Pepelnica u Policijskoj upravi zagrebačkoj

1. ožujka 2017.

U kapeli Majke Božje Kamenitih vrata u srijedu, 1. ožujka, slavljena je sveta misa povodom početka korizme za sve djelatnike Policijske uprave zagrebačke. Svetu misu i obred pepeljanja predvodio je policijski kapelan don Marin Drago Kozić.

U propovijedi je don Marin naglasio početak svetog korizmenog vremena, koje nam daruje

Gospodin, a to je vrijeme milosti i spasenja. Obred pepeljanja kojem vjernici pristupaju na Čistu srijedu - Pepelnici uz riječi: „Obratite se i vjerujte evanđelju“ ili „Spomeni se čovječe da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti“ poziv je za osobno obraćenje, a to je život po evanđelju. Neka ovo sveto vrijeme svakome od nas bude doista spasonosno vrijeme, poželio je don Marin. ■

Pepelnica u PU karlovačkoj

1. ožujka 2017.

Na Čistu srijedu, 1. ožujka, u prostorijama Policijske uprave karlovačke slavljena je sveta misa s obredom pepeljanja koju je predvodio policijski kapelan vlč. Andrija Markač. „Pepelnicom ili Čistom srijedom započinje korizma, četrdesetodnevna priprava za Uskrs. Običaj je u našim crkvama da se na ovaj dan vjernici obilježavaju

pepelom, jer upravo pepeo je simbol onoga praha iz kojeg je čovjek sazdan. Tim činom vjernici potvrđuju da su spremni na obraćenje, post, pokoru, molitvu i vršenje dobrih djela“, kazao je kapelan. Na svetoj misi nazočni su bili brojni djelatnici, predvođeni načelnikom Policije uprave karlovačke Tomislavom Kotićem. ■

Pepelnica u PU krapinsko-zagorskoj

1. ožujka 2017.

U sjedištu PU krapinsko-zagorske u Zaboku na Čistu srijedu, 1. ožujka, slavljenja je sveta misa koju je predvodio pater Zrinko Nikolić, policijski kapelan Policijske kapelaniće „Sv. Nikola Biskup“.

Pepelnica je početak korizme i poziv na obraćanje i promjenu ponašanja u svemu onome što nije kršćansko. „Crkva nas priprema da se kroz

molitvu, post i dobra djela pripremimo za susret s uskrslim Kristom na kraju četrdesetodnevni putovanja“, pojasnio je pater u propovjedi.

Pri kraju svete mise pater Zrinko obavio je obred pepeljanja uz riječi „Obratite se i vjerujte evanđelju“, uputivši nazočne na osobno obraćenje. ■

Pepelnica u MORH-u i GS OS RH

1. ožujka 2017.

Na blagdan Čiste srijede ili Pepelnice 1. ožujka u kapelici posvećenoj sv. Ivanu Pavlu II. u sjedištu Ministarstva obrane i Glavnog stožera Oružanih snaga Republike Hrvatske svečano je obilježen početak korizme misnim slavljem i obredom pepeljanja koje je predvodio biskupski vikar za pastoral u MORH-u i GS OS RH i vojni kapelan don Marko Medo. Uz nazočnost velikog broja vjernika djelatnika MORH-a i GS OS RH misnom slavlju su nazočili potpredsjednik vlade i ministar obrane Damir Krističević sa suradnicima, glavni inspektor obrane general-bojnik Slaven Zdilar i drugi djelatnici Ministarstva obrane i Glavnog stožera OS RH.

Kapelan Medo je u homiliji istaknuo kako je početak korizme milosno vrijeme za obraćenje i povratak Gospodinu jer smo u stalnoj opasnosti da se navežemo na materijalne stvari i zaboravimo od kuda smo došli i kamo idemo. Uslijedio je obred pepeljanja u kojem svećenik posipa vjernike pepelom uz riječi: „Obratite se i vjerujte Evanđelju!“ Sam pepeo simbolizira grijeh i ljudsku prolaznost. Onaj tko bi se posuo s pepelom, želio je reći drugima: „Ja sam grešnik“. Poziv je to da prestanemo osuđivati druge i baviti se izvanjskim stvarima, nego da se okrenemo sebi i priznamo svoje slabosti uzdajući se u beskrajno Božje milosrđe. ■

Pepelnica u vojarni „Pukovnik Marko Živković“

1. ožujka 2017.

Na Čistu srijedu, 1. ožujka, vjernici Vojne kapelaniće „Sv. Petar i Pavao“ na Plesu započeli su korizmeni hod svetom misom s obredom pepeljanja koju je predvodio vojni kapelan o. Viktor Grbeša.

U propovijedi je kapelan naglasio da ove korizme nastojimo, kroz čitanje Božje riječi, činjenje djela milosrđa i post, doživjeti Boga kao svoga Oca koji nas ljubi i u svakom trenutku brine o nama. ■

Pepelnica u požeškoj vojarni

1. ožujka 2017.

U požeškoj vojarni 123. brigade HV-a u kapelici sv. Ivana Krstitelja slavljenje je euharistijsko slavlje na Čistu srijedu ili Pepelnicu s obredom pepeljanja. Svećenik najprije blagoslovila je pepeo, a zatim ga stavlja vjernicima na čelo

i pri tom govori: „Obratite se i vjerujte evanđelju!“ ili „Spomeni se čovječe da si prah i da ćeš se u prah pretvoriti!“ Euharistijsko slavlje i obred pepeljanja predvodio je vojni kapelan vlc. Željko Volarić. ■

Pepelnica u vojarni “Croatia”

1. ožujka 2017.

Na Čistu srijedu, 1. ožujka, u vojarni „Croatia“ u Zagrebu u Vojnoj kapelanići „Sveta obitelj i sv. Antun Padovanski“, vojni kapelan vlc. Slav-

ko Rajić služio je svetu misu na kojoj je obredom pepeljanja uveo prisutne pripadnike vojarne „Croatia“ u korizmeno pokorničko vrijeme. ■

Zaključena sinoda slovačke Vojne biskupije 3. ožujka 2017.

Na poziv vojnog ordinarija Slovačke republike msgr. Františeka Rábeka, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan, sudjelovao je na svečanom zatvaranju Sinode Vojne biskupije Slovačke republike. Vojni ordinarijat u Slovačkoj ustanovio je sv. Ivan Pavao II. 2003. godine. Sinoda je započela radom 3. ožujka 2015. i trajala je do 2. ožujka 2017. godine.

Svečanost zatvaranja započela je u petak, 3. ožujka, svetom misom u 15 sati u vojnoj katedrali sv. Sebastijana u Bratislavi. Misu je predvodio i propovijedao slovački vojni ordinarij msgr. František Rábek.

U svečanoj concelebraciji bili su: predstavnik Svetе Stolice za vojne ordinarijate o. Gi-

ulio Cerchietti, OFM, vojni ordinariji iz Austrije (msgr. Werner Freistetter), Mađarske (msgr. László Bíró), Bosne i Hercegovine (msgr. Tomo Vučić) i Hrvatske (msgr. Jure Bogdan), šest (nad) biskupa iz Slovačke i oko šezdeset svećenika – uglavnom vojnih i policijskih kapelana. Na misi su sudjelovali: pripadnici Oružanih snaga Slovačke republike, policije, Slovačke informacijske službe, Pravosudne policije, Željezničke policije, vatrogasaca, Gorske službe spašavanja, Carinske uprave, članovi Sinode, predstavnici kulturnih, političkih i drugih javnih ustanova iz Slovačke. Nakon sv. mise slavlje je nastavljeno svečanom akademijom i domjenkom u prostorijama Policijske akademije u Bratislavi. ■

Ispraćaj 6. HRVCON-a u misiju „Resolute Support“ 3. ožujka 2017.

U petak, 3. ožujka, svečani ispraćaj 6. hrvatskog kontingenta u misiju potpore miru "Resolute Support" (Odlučna potpora) u Afganistanu započeo je u kapeli Vojne kapelanie "Sv. Petar i Pavao" u vojarni „Pukovnik Marko Živković“, slavljenjem svete mise koju je predvodio izaslanik vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana biskupske vikar za pastoral MORH-a i GS OS RH-a don Marko Medo u zajedništvu s vojnim kapelanom don Vladislavom Mandurom, koji s kontingentom odlazi u misiju.

U propovijedi je don Marko uputio pozdrave vojnog ordinarija svim pripadnicima kontingenta, naglasivši da će svatko od njih biti

u biskupovim molitvama. „U vremenu korizme koja je vrijeme pustinje, vojnici će u Afganistanu biti suočeni s brojnim napastima: sebeljublja, razdora, obeshrabrenja, osuđivanja... stoga im je potrebna Božja pomoć i blizina koju mogu osjetiti i kroz prisutnost vojnog kapelana u misiji“.

Poslijepodne, na svečanosti ispraćaja nazöili su predsjednica RH i vrhovna zapovjednica OS RH gospođa Kolinda Grabar-Kitarović, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstićević, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov, vojni izaslanici Albanije i SAD-a, članovi obitelji pripadnika kontingenta i brojni drugi.

Kontingent uključuje 91 pripadnika Oružanih snaga Republike Hrvatske (od kojih su četiri žene) te 22 pripadnika oružanih snaga partnerskih zemalja i to: 17 pripadnika Vojske Crne Gore, dva pripadnika OS Albanije, dva pripadnika OS Bosne i Hercegovine te jednog pripadnika Armije Makedonije.

Nakon prijavka kojeg je predsjednici Grabar-Kitarović predao brigadir Dražen Čovran, zapovjednik 6. HRVCON-a RS, ona je u svom obraćanju istakla važnost dugogodišnjeg i kontinuiranog sudjelovanja pripadnika hrvatskih OS u međunarodnim misijama mira. "Naše sudjelovanje potvrđuje nas kao odgovornog i punopravnog međunarodnog saveznika i pridonosi jačanju međunarodnog ugleda Republike Hrvatske", rekla je predsjednica Grabar-Kitarović naglasivši kako se zbog promjena nastalih u međunarodnom sigurnosnom okruženju, Hrvatska danas brani i u Afganistanu.

Ističući vjeru kako će pripadnici ovog, kao i svih prijašnjih kontingenata OS RH u misiji „Resolute Support“ i operaciji ISAF dati svoj vidljiv doprinos izgradnji mira i institucija Islamske Republike Afganistan, ministar obrane Damir Krstičević podsjetio je kako su pripadnici pobjedničke Hrvatske vojske „brend“, a njihov angažman prate brojne pohvale zbog iskazane profesionalnosti i sposobnosti, kako od visokih dužnosnika misije tako i od državnih dužnosnika Afganistana. „Vjerujem kako ćete i nadalje, baš poput svih vaših prethodnika, svoje zadaće obavljati profesi-

onalno, fokusirano, pokazujući svoju sposobnost i vjerodostojnost, kako prema saveznicima tako i prema stanovnicima Afganistana. Znam da ćete pokazati i onu prepoznatljivu hrvatsku crtu, humanost i razumijevanje za ljude i njihove običaje. Pronosite u Afganistanu duh pobjedničke hrvatske vojske i budite u punom smislu predstavnici jedine nam domovine, Hrvatske“.

Načelnik GS OS RH general zbora Mirko Šundov je u svom obraćanju istaknuo kako su pripadnici ovog, kao i prijašnjih hrvatskih kontingenata, odlučili služiti plemenitim ciljevima uspostave mira i ukupnom boljitu Afganistana. "U ime domovine odlazite u Afganistan. Svaki naš dosadašnji kontingent ostavio je tamo pozitivan trag - vjerujem da će takav biti i vaš".

Pripadnici 6. hrvatskog kontingenta u okviru misije RS bit će angažirani u savjetničkim timovima koji savjetuju Afganistske nacionalne obrambene sigurnosne snage (ANDSF), snaga za zaštitu savjetničkih timova te na stožernim dužnostima u Regionalnom zapovjedništvu Sjever (TAAC-N) i NATO zapovjedništvu u Kabulu, gdje će preuzeti dužnosti od 5. hrvatskog kontingenta.

Misija „Resolute Support“ započela je 1. siječnja 2015. godine, a primarni cilj joj je obuka i savjetovanje Afganistskih sigurnosnih snaga. Početkom djelovanja misije „Resolute Support“ završila je dotadašnja misija ISAF pod vodstvom NATO-a, u kojoj su pripadnici OS RH sudjelovali od veljače 2003. godine. ■

Održane duhovne vježbe za djelatnike HRZ i PZO 10. ožujka 2017.

Duhovne vježbe za vjernike Vojne kapelaniće „Sv. Petar i Pavao“, djelatnike Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane, održane su od 7. do 10. ožujka u Valbandonu. Voditelj je bio vojni kapelan o. Viktor Grbeša.

Na putu prema odredištu sudionici duhovnih vježbi upoznati su sa stradanjem blaženika Miroslava Bulešića i s važnim povijesnim mjestima na području Istre. Posjetili su mjesto Lanišće u kojem je blaženik djelovao i u kojem je ubijen te uz vodstvo gospođe Marije Žmac saznali detalje o tom strašnom zločinu koji se je zbio 28. kolovoza 1947. godine. Svetu misu slavili su u rodnoj župi bl. Miroslava, crkvi sv. Vincencija u Svetvinčentu u kojoj se nalazi blaženikov grob. Više o njegovom životu rekao im je župnik vlč.

Darko Zgrablić. Nakon svete mise prošli su stazom glagoljaša te uz vodstvo gospođe Dores Blagonić posjetili Hum, najmanji grad na svijetu, a uz vodstvo gosp. Eduarda Graželja mjesto Hum.

Nakon niza predavanja o važnosti rada na duhovnoj dimenziji čovjeka i molitvi kao susretu s Bogom koji donosi mir, zdravlje i radost u život, polaznici duhovnih vježbi susreti su se sa sestrama Milosrdnog Isusa u Puli. S karizmom zajednice i životom sv. Faustine Kowalske upoznala ih je s. Aldona Paczkowska. Iskustvo svoga poziva i osobno svjedočanstvo s njima je podijelila s. Jana Komenda. Slijedećeg dana su u Poreču posjetili Eufrazijanu u kojoj su slavili svetu misu. Na povratku posjetili su marijansko svetište na Trsatu. ■

Korizmene duhovne vježbe u Puli 10. ožujka 2017.

U Puli su od 7. do 10. ožujka održane korizmene duhovne vježbe za petnaest djelatnika MORH-a i OS RH koje je predvodio biskupski vikar za pastoral u MORH-u i GS OS RH don Marko Medo uz pratnju pomoćnika satnika Srećka Žmaleca.

U ozračju molitve i sabranosti vjernici su se, nakon svakog nagovora voditelja, povlačili u osamu, u svoje sobe, kako bi u miru osluškivali Božju riječ - odabrane biblijske tekstove - i uranjali u otajstvo Boga kakav se objavio u evanđelju. Na taj su se način osvjedočili o važnosti i ljepoti šutnje koja im je omogućila susret s Bogom i sa samima sobom na dubljoj razini. Bili su pozvani prepoznati ono "jedno potrebno" što im Isus kroz svoju riječ, upravo sada, aktualizira.

Tijekom svih susreta voditelj je sugerirao važnost uranjanja u otajstvo milosrdne Božje ljubavi upirući pogled u Krista, što ih je dovelo do prave spoznaje što je grijeh i kome trebaju oprostiti, nakon čega su pristupali sakramentu pomirenja. Euharistijska slavlja slavila su se u crkvi sv. Franje u Puli i u crkvi bl. Miroslava Bulešića u Valbandonu.

U povratku su sudionici duhovnih vježbi posjetili svetište Gospe Trsatske i sudjelovali na križnom putu što je označilo završetak duhovnih vježbi. Na putu prema Zagrebu, u autobusu, uz molitvu i radosne pjesme, većina sudionika izrazila je želju za ponovnim susretom na duhovnim vježbama koje su im dale dodatni impuls i snagu za borbu sa svim njihovim teškoćama.

Prisega 18. naraštaja ročnika u Požegi 11. ožujka 2017.

U požeškoj vojarni 123. brigade u subotu, 11. ožujka, održana je svečanost prisege 18. naraštaja ročnika na dragovoljnem vojnom osposobljavanju. Uz brojne uzvanike na svečanosti su nazočili predsjednica RH i vrhovna zapovjednica Oružanih snaga Kolinda Grabar-Kitarović, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Mirko Šundov, vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan i požeški biskup msgr. Antun Škvorčević. Posebni gosti bili su invalidi Domovinskog rata 1. skupine.

Načelnik Glavnog stožera OS RH Mirko Šundov je u svom obraćanju kazao: "Današnjom ste se prisegom obvezali na vjernost domovini, profesionalno izvršavanje obveza, poštivanje

Ustava i zakona, a osobito me veseli interes vas mladih, obrazovanih i perspektivnih ljudi za ulazak u Oružane snage - jer ljudi su temelj našeg obrambenog sustava". Podsjetivši na hrabrost, požrtvovnost i domoljublje branitelja Domovinskog rata, načelnik je mladim ročnicima poželio da im na njihovom putu i vojnoj karijeri Domovinski rat bude trajna inspiracija i nadahnuće.

Ministar obrane Damir Krstičević rekao je kako u ročnicima gleda nasljednike. "Vidim djevojke i mladiće koji će i dalje prenositi duh pobjednika, snagu i domoljublje vaših očeva i dječova u izgradnji stabilne, sigurne, bolje Hrvatske". Također je podsjetio kako je 2017. godina u MORH-u posvećena hrvatskom vojniku, dočasniku i časniku te poboljšanju uvjeta života i rada

ljudi u Oružanim snagama. U okviru tih težnji i naknade za ročnike su podignute s ranijih 1190 na 2000 kuna. „Ljudi su naša najveća vrijednost, ljudi su oni koji su i u najtežim trenucima činili prevagu. Budite ponosni što postajete dio velike obitelji Hrvatske vojske, vojske branitelja izznikle u Domovinskom ratu, vojske koja teži izvrsnosti na ponos domovine. Budite dostojni nastavljači onih časnih ljudi, naših branitelja, koji su osigurali hrvatsku slobodu, hrvatsku budućnost i onu, sanjanu, bolju Hrvatsku“.

U svom obraćanju predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović je, pozdravljajući ročnice i ročnike, podsjetila na sudionike Domovinskog rata, poginule i preminule branitelje. Govoreći o sigurnosnim prijetnjama, političkoj nesigurnosti, asimetričnim prijetnjama i brojnim izazovima

koji su dio suvremenog, globalnog okruženja, Predsjednica je naglasila važnost ulaganja u sustav domovinske sigurnosti kao najbolji mogući odgovor na postojeće izazove.

Prisegu je položilo 473 ročnika, od toga 48 žena a pastoralna briga za njih povjerena je vojnem kapelanu vlc. Željku Volariću, svećeniku Požeške biskupije.

Dragovoljnim vojnim osposobljavanjem ročnici stječu vojna znanja i vještine za obnašanje vojničkih dužnosti u Oružanim snagama RH, te potrebna znanja i vještine za služenje u pričuvnom sastavu Oružanih snaga RH. Istovremeno, time ispunjavaju i uvjet za prijam u djelatnu vojnu službu. Temeljna i specijalistička obuka traje osam tjedana, a provodi se u Požegi i na vojnom poligonu Gašinci. ■

Proslavljen Dan Policijske kapelanie „Sv. Josip“ 17. ožujka 2017.

Svetom misom u Nacionalnom svetištu svetog Josipa u Karlovcu u petak, 17. ožujka, proslavljen je Dan Policijske kapelanie „Sv. Josip“. Uoči proslave blagdana svetog Josipa koji je zaštitnik Policijske uprave karlovačke i grada Karlovca slavljenja je koncelebrirana sveta misa koju je predvodio gospičko-senjski biskup msgr. Zdenko Križić u zajedništvu s generalnim vikarom Vojnog ordinarijata u RH o. Jakovom Mamićem, domaćinom policijskim kapelanom vlc. Andrijom Markaćem, vojnim kapelanom don Milenkom Majićem i svećenicima karlovačkog kraja.

Uz djelatnike policije i zamjenika glavnog ravnatelja policije Zvonimira Vnučeca, predstavnike Hrvatske vojske, Karlovačke županije, Grada Karlovca te udruga proisteklih iz Domovinskog rata u misnom slavlju sudjelovali su i brojni vjernici.

Gospičko-senjski biskup msgr. Zdenko Križić policiji kao čuvarima naše domovine zaželio je da im Gospodin po zagovoru svetog Josipa udjeli mudrost kako bi u svom poslu mudro i pravedno postupali na dobro hrvatskog naroda i građana ove zemlje. ■

Proslava blagdana sv. Josipa - zaštitnika Ratne škole 17. ožujka 2017.

Ratna škola "Ban Josip Jelačić" je u petak, 17. ožujka, u Zaprešiću proslavila blagdan svetog Josipa, zaštitnika Ratne škole.

Svečanosti su nazočili izaslanik potpredsjednika Vlade i ministra obrane i načelnika Glavnog stožera OS RH general-pukovnik Slavko Barić, zamjenik zapovjednika HVU-a brigadni general Zdravko Klanac, načelnik Ratne škole „Ban Josip Jelačić“ brigadir Krešimir Trstenjak, prvi zapovjednik Ratne škole umirovljeni general-pukovnik Franjo Feldi, polaznici aktualnog 19. naraštaja i prethodnog naraštaja Ratne škole, vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, gradonačelnik grada Zaprešića gosp. Željko Turk te drugi vojni i civilni dužnosnici.

Proslava je započela prijemom izaslanstva Hrvatskog vojnog učilišta "Dr. Franjo Tuđman" i XIX. naraštaja Ratne škole "Ban Josip Jelačić" kod gradonačelnika grada Zaprešića. Nakon kratkog pozdrava gradonačelnika i predstavljanja grada Zaprešića, kao i pozdrava general-pukovnika Slavka Barića uslijedilo je polaganje vijenaca pa-

lim braniteljima u Domovinskom ratu. Vijence su polagali predstavnici Ratne škole, grada Zaprešića i udruga proizašlih iz Domovinskog rata.

Zatim je slavljenja koncelebrirana sveta misa u Novim dvorima ispred kapelice sv. Josipa, koju je predvodio vojni biskup msgr. Jure Bogdan uz sudjelovanje župnika Zaprešića vlč. Ivana Frkonje i vojnog kapelana HVU-a p. Zorana Vujičića, polaznika Ratne škole XIX. naraštaja, bivših polaznika Ratne škole, umirovljenih generala i časnika kao i domaćih župljana.

Biskup Bogdan je u propovijedi oslikao lik sv. Josipa, velikog čovjeka vjere, molitve i rada. Govorio je o kvalitetama sv. Josipa i vrednotama koje je živio i svjedočio te sve nazočne potaknuo i pozvao da se ugledamo u taj sveti lik.

Nakon svete mise položeni su vijenci ispred obiteljske grobnice Jelačićevih.

Svečanost su uveličali Klapa HRM-a „Sveti Juraj“, Puhački orkestar Zaprešić, Zaprešićke mažoretkinje „Jelačićke“ i Kuburaško društvo „Ban Josip Jelačić“. ■

Proslava desete obljetnice GOMBR-e 20. ožujka 2017.

U ponedjeljak, 20. ožujka, u vojarni „Slavonski sokolovi“ u Vinkovcima proslavljenja je 10. obljetnica ustrojstva Gardijsko oklopno-mehanizirane brigade (GOMBR) Hrvatske kopnene vojske OS RH. Na proslavi nazočili su izaslanik potpredsjednika Vlade RH i ministra obrane državni tajnik Tomislav Ivić, izaslanik načelnika Glavnog stožera OS RH i zapovjednik HkoV-a general pukovnik Mate Ostović, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan, predstavnici županije i grada Vinkovaca te mnogobrojni gosti i uzvanici.

Na ceremoniji polaganja vijenaca i paljenja svjeća za poginule branitelje u Domovinskom ratu, a posebno za poginule pripadnike GOMBR-e, msgr. Jure Bogdan izmolio je molitvu za duše poginulih odnosno njihovo otpuštenje i odrješenje od grijeha.

Nakon polaganja vijenaca uslijedilo je svečano liturgijsko slavlje u kapeli vojarne, koje je predvodio msgr. Bogdan u zajedništvu s dekanom Osječkog vojnog dekanata preč. Antom Mihaljevićem i domaćinom, vojnim kapelanom Vojne kapelaniće „Kraljica svete krunice i sveti Ivan Kapistran“ fra Matom Vincetićem, te vojnim kapelanom iz Đakova p. Dragom Majićem.

Kako je po liturgijskom kalendaru bio blagdan svetog Josipa, zaštitnika Republike Hrvatske, vojni biskup propovijedao je o liku, vrijednostima i značenju nebeskog zaštitnika dragenam i lijepe domovine. Napose je istaknuo njezin očinski i muževni besprijeckorni karakter kao uzor i model svim vojnicima i vojnim djelatnicima u njihovim nastojanjima ostvarivanja svojih vojničkih ali i životnih potencijala i dužnosti.

Na svetoj misi su uz vojниke i njihove za-

povjednike, kao i goste dužnosnike iz društveno-političkog miljea, sudjelovala i djeca i školarci iz vinkovačkih vrtića i škola. Naime, po prvi put je proslava obljetnice brigade bila otvorena i za civile, a posebno za članove obitelji vojnika i vojnih djelatnika u vojarni. Djeca i mladi su ne samo molili u kapeli, nego su i obilazili izloženo naoružanje i vojna vozila gledajući ono što mogu vidjeti samo na televiziji. Korak je to do polaska očevim stopama pojedinaca među njima, u obrani i izgradnju domovine u vojnem pozivu i zvanju.

Nakon svete mise bilo je svečano postroja-

vanje brigade na kojem su podijeljene nagrade i pohvale zaslužnim ročnicima, a potom je uslijedio ručak na kojem je biskup udijelio blagoslov i čestitke na obljetnici svim pripadnicima brigade uime Vojnog ordinarijata.

Cijela manifestacija protekla je u svečanom i dostojanstvenom tonu s uvjerenjem da će sve dobri Bog i dalje pratiti svojim milostima u obavljanjima vojnih zadataka i službi za koje su ga molili pod svetom misom te da će s njegovom zaštitom i pomoći još bolje, radosnije i blagodarne ući u novu dekadu postojanja i djelovanja. ■

25. obljetnica 93. zrakoplovne baze HRZ i PZO

21. ožujka 2017.

U vojarni "Pukovnik Mirko Vukušić" u Zemuniku u utorak, 21. ožujka, svečano je obilježena 25. obljetnica 93. zrakoplovne baze Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane (HRZ i PZO).

Svečanosti su nazočili izaslanik načelnika Glavnog stožera OS RH i zapovjednik HRZ i PZO-a brigadni general Miroslav Kovač, zapovjednik 93. zb brigadir Karol Lučan, vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, djelatnici baze te predstavnici postrojbi iz vojarne "Zemunik".

Obilježavanje Dana 93. zrakoplovne baze započelo je svetom misom za sve poginule i umrle pripadnike postrojbe u crkvi Svih Svetih

u Sukošanu koju je predvodio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan i polaganjem vijenaca kod Spomen-križa na mjesnom groblju Sukošan-Debeljak. Ovom je prigodom obilježena i 24. obljetnica pogibije šestorice pripadnika postrojbe stradalih u ožujku 1993. u obrani crta dostignutih u operaciji Maslenica, u jednom od najtragičnijih događaja iz Domovinskog rata na prostorima Zadarskog bojišta.

Nastavak svečanosti i postrojavanje postrojbi baze održani su na stajanci vojarne u Zemuniku, gdje je zapovjednik baze brigadir Karol Lučan podsjetio na povijest 93. zb koja je stvana u ratnim vremenima te je svim poginulim

hrvatskim braniteljima iskazao poštovanje i zahvalu za njihovu žrtvu. Izdvojio je nekoliko značajnih događaja koji su se dogodili tijekom 25 godina djelovanja zrakoplovne baze, nakon što je 1993. u VRO Maslenica oslobođena vojarna u Zemuniku, a to su ponajprije početak školovanja hrvatskih vojnih pilota i razvijanje sposobnosti njihova školovanja u skladu s najvišim svjetskim standardima obuke. Istaknuo je važnost potpore koju baza pruža zajednici i civilnim institucijama kroz gašenje požara iz zraka, hitne medicinske letove i akcije traganja i spašavanja.

U ime načelnika GS OS RH svim nekadašnjim i sadašnjim pripadnicima 93. zrakoplovne

baze čestitke na obljetnici uputio je njegov izašlanik i zapovjednik HRZ-a i PZO-a brigadni general Miroslav Kovač, istaknuvši kako su ova baza i njezine postrojbe okosnica budućnosti Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane.

Naglasio je kako je broj školovanih pilota i zrakoplovnih tehničara iz godine u godinu sve veći, kao i broj stranih polaznika koji su prepoznali kvalitetu i stručnost nastavnika letenja a to je, kako je rekao, najbolji pokazatelj da raspolaže-mo potrebnim resursima koji Hrvatskom ratnom zrakoplovstvu jamče stvaranje kadrova na koji-ma će počivati budućnost zrakoplovstva. ■

Održana tribina o snazi ljudske riječi u PU krapinsko-zagorskoj 21. ožujka 2017.

U utorak 21. ožujka u Policijskoj upravi krapinsko-zagorskoj slavljenja je sveta misa i održano predavanje o temi: „Veličina i snaga ljudske riječi”, koje je održao fra Frano Musić, biskupski vikar za pastoral MUP-a i redarstvenih službi RH.

Fra Frano govorio je o životvornosti riječi, odnosu između ljepote riječi i psovke, o tome kako izgovorena riječ može izgrađivati odnose među ljudima, ali i o tome kako ih može rušiti. Prema riječima koje izgovara, vidljiv je sustav vrijednosti do kojeg čovjek drži. „Čovjek se

iskazuje riječima, priopćava drugima svoje vri-jednosti i stavove i zato je potrebno biti svjestan riječi koje izgovaramo. Psovka je povreda ljepote ljudske riječi, izraz je prokletstva i rušilačke snage u čovjeku. Čuvati se psovke, zauzimati se da se ona iskorjenjuje naše je poslanje”, kazao je fra Frano.

Na kraju tribine policijski kapelan p. Zrinko Nikolić zahvalio se fra Frani na dolasku te zaželio da nazočni svima nose lijepu riječ, riječ koja tješi, hrabri i stvara prostor povjerenja i lju-bavi. ■

Duhovne vježbe za pripadnike 1. mb „Tigrovi“ i 2. mb „Gromovi“ 24. ožujka 2017.

Od 21. do 24. ožujka u vojarni „Kovčanje“ na Malom Lošinju održane su duhovne vježbe za pripadnike 1. mb „Tigrovi“ i 2. mb „Gromovi“. Voditelj duhovnih vježbi bio je njihov vojni kapelan don Antonio Mikulić.

Tijek vježbi odvijao se u svakodnevnom slavljenju svete mise, predavanjima, kao i svakodnevnoj prilici za duhovni razgovor i sakrament isповijedi.

Na predavanjima se nastojalo dotaknuti pojmove, situacije i pitanja s kojima se svatko susreće. Prvo predavanje započelo je s uvodom u duhovne vježbe, zatim se u drugom i slijedećim

razmišljalo što je molitva te kako moliti, zatim o izlikama zbog koji se ne ide na misu te o razlozima za katolika zašto ići na misu; o pitanjima zašto je teško oprostiti, o kršćanskom poimanju smrti...

Sudionici vježbi u četvrtak su pohodili otok Cres i samostan sv. Frane. Uz vodstvo fra Stjepana Brćine obišli su samostansku crkvu, samostan, muzej, vrt te se upoznali s njegovom bogatom poviješću. Na kraju dana pohodili su maleno selo Lubenice koje je izolirano od ostatka otoka i u kojem živi svega sedam mještana ali ima čak četiri kapelice. ■

Duhovne vježbe pripadnika ZZOD-a i GOMBR-e 24. ožujka 2017.

Za tridesetak pripadnika Zapovjedništva za obuku i doktrinu i Gardijske oklopno-mehanizirane brigade organizirane su duhovne vježbe u Puli od 21. do 24. ožujka. Vodio ih je don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral MORH-a i Oružanih snaga RH.

Voditelj je sudionike vježbi poticao na usmjerenje života prema Bogu. „Isus nam govori u povjerenju. Zastanimo na čas u tišini srca, pred sobom, pred njim, 'bez žurbe', kako bi spoznali tko smo zapravo. Važno se u nutrini svoje pustinja osloniti na Boga koji nas je stvorio i koji nas prihvata onakve kakvi jesmo. Mjera toga odnosa bit će kako smo se odnosili prema svojim bližnjima. Važno je žrtvovati se za druge i služiti

drugima. Ono što je duša za tijelo to su kršćani za svijet, te se trebamo izdignuti iz svakodnevnog života, ojačati se i pokazati svijetu. Osobito je važno pomoliti se i zahvaliti za sve milosti koje smo primili u ovim razmatranjima“, istaknuo je don Marko.

U sklopu duhovnih vježbi vlč. Ilija Jakovljević, policijski kapelan za PU istarsku, u zajedništvu s don Markom Medom predvodio je pokorničko bogoslužje, te svetu misu u kapeli blaženog Miroslava Bulešića u Valbandonu. Također, sudionici duhovnih vježbi posjetili su Svetvinčenat, rodno mjesto blaženog Miroslava Bulešića, o čijem životu i djelovanju su pogledali dokumentarni film, gdje su također slavili Euharistiju. ■

Križni put Hrvatske vojske i policije na Ksaveru 26. ožujka 2017.

Generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH o. Jakov Mamić predvodio je križni put Hrvatske vojske i policije na IV. korizmenu nedjelju, 26. ožujka, na Ksaverskom perivoju u Zagrebu. Generalni vikar, biskupski vikari za pastoral MORH-a i MUP-a don Marko Medo i fra Frane Musić, vojni i policijski kapelani, pripadnici Počasno-zaštitne bojne, vojnici, policajci, kadeti Hrvatske vojske i polaznici Policijske akademije u procesiji iza križa i zastava krenuli su od zgrade Vojnog ordinarijata do ksaverske kalvarije, gdje

su im se na križnom putu pridružili zagrebački vjernici i ksaverski župnik fra Vice Blekić, TOR. Na postajama su se izmjenjivali vojni kapelan p. Zoran Vujičić i biskupski vikar za pastoral MUP-a i Redarstvenih službi RH fra Frane Musić, kao i čitači kadeti Hrvatske vojske i polaznici Policijske akademije.

Nakon 14 postaja hoda s Isusom o. Jakov je održao prigodnu homiliju, a nakon njega se obratio fra Vice i kao domaćin pozdravio sudionike križnog puta. ■

Sastanak Koordinacijskog odbora za pripremu hodočašća u Lourdes 28. ožujka 2017.

U utorak, 28. ožujka, u sjedištu Vojnog ordinarijata u Zagrebu održan je sastanak Koordinacijskog odbora za pripremu hodočašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes koje će se održati od 16. do 23. svibnja 2017. godine, u sklopu međunarodnog vojnog hodočašća, pod geslom „Daruju nam mir“.

Uz Vojni ordinarijat, koji je organizator hodočašća, u odbor su uključeni Ministarstvo obrane i Ministarstvo unutarnjih poslova, te se pridružuju Ministarstvo branitelja, Ministarstvo pravosuđa – Pravosudna policija, Ministarstvo financija – Carinska uprava, Državna uprava za zaštitu i spašavanje i drugi.

Sastanak je otvorio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, pozdravio zapovjednika hodočašća brigadnog generala Miroslava Kovača, zamjenika zapovjednika hodočašća za MORH

brigadnog generala Zdravka Klanca i zamjenika hodočašća za MUP glavnog policijskog savjetnika gosp. Ivicu Franića, o. Jakova Mamića, generalnog vikara Vojnog ordinarijata, fra Franu Musića, biskupskega vikara za pastoral MUP-a i Redarstvenih službi RH, vojne i policijske kapelane, sve nazočne predstavnike tijela koja se uključuju u organizaciju i zaželio im dobrodošlicu te naglasio narav hodočašća. Zatim je predao riječ don Marku Medi, biskupskom vikaru za pastoral MORH-a i Oružanih snaga RH koji je koordinirao sastankom.

Predstavnici ministarstava, uprava i službi koje se uključuju u hodočašće upoznati su s pripremom hodočašća, broju prijavljenih, terminima i popratnoj dokumentaciji koje organizatori postavljaju pred hrvatsku delegaciju te s aktivnostima koje još treba izvršiti. Nazočni su preuzeли daljnja zaduženja svatko u svome djelokrugu. ■

26. obljetnica akcije "Plitvice" i pogibije Josipa Jovića 31. ožujka 2017.

Komemorativnim skupom na Plitvicama u petak, 31. ožujka, na kojem je sudjelovalo nešto tisuća ljudi, obilježena je 26. obljetnica akcije "Plitvice" i pogibije Josipa Jovića, prvog hrvatskog redarstvenika koji je život izgubio na Uskrs 31. ožujka 1991. godine.

Kod Spomen-obilježja vijence je položila obitelj Josipa Jovića, a djeca Osnove škole Plitvička jezera položila su zajednički vijenac hrvatskih branitelja i obitelji poginulih i nestalih branitelja. Zajednički vijenac položili su: predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskog sabora Božo Petrov, potpredsjednik Vlade, ministar obrane i izaslanik predsjednika Vlade RH Damir Krstičević, ministar unutarnjih poslova Vlaho Orepić, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, glavni ravnatelj policije Marko Srdarević i načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH, general zborna Mirko Šundov.

Molitvu za prvog poginulog redarstvenika i sve koji su dali život za slobodu Domovine predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan.

U prigodnom obraćanju predsjednica RH Kolinda Grabar-Kitarović rekla je da akcija Plitvice u povijesti Domovinskog rata ima posebno značenje, a ime Josipa Jovića postalo je simbol za hrvatske branitelje. "Akcija je pokazala zajedništvo, samopouzdanje, odlučnost i jasne ciljeve", istaknula je predsjednica, dodavši da su nam takve osobine potrebne i danas.

Predsjednik Hrvatskog sabora Božo Petrov istaknuo je da je upravo akcija Plitvice pokazala koliko će teška biti borba za hrvatsku slobodu i samostalnost. Danas je dan ponosa na uspjeh akcije, no i tuge jer se sjećamo prve hrvatske žrtve u toj borbi. "Heroji poput Jovića utkani su u temelje naše mlade države i tako će biti zauvijek", zaključio je Petrov.

Ministar obrane Krstičević rekao je da su "Josip i svi naši branitelji pokazali kako se bori za jedinu domovinu. I ne bi bilo naših postignuća, ne bi bilo slobodne Hrvatske, ne bi bilo ni naše sadašnjosti, ni naše budućnosti da nije bilo takvih hrvatskih ljudi, takvog domoljublja i njihove žrtve. Upravo zato što znamo kroz što smo prolazili devedesetih, odlučni smo čuvati i graditi onu bolju Hrvatsku koju su naši prijatelji sanjali". Izrazivši ponos što je u redovima naše pobedničke Hrvatske vojske kao dragovoljni ročnik danas njegov nečak i imenjak Josip Jović, ministar Krstičević je istaknuo da je "to primjer kako se čuvaju vrijednosti Domovinskog rata, kako se njeguje domoljublje i kako se gaji naš jedinstveni, hrvatski pobednički duh".

Ministar unutarnjih poslova Vlaho Orepić rekao je da je skup način da se kaže "Hvala!" svim sudionicima akcije i prvom hrvatskom redarstveniku Josipu Joviću, te svim hrvatskim braniteljima i njihovim obiteljima za žrtvu koju su podnijeli. "Nisu mrzili nikoga, nego su voljeli svoju domovinu za koju su se borili", istaknuo je.

Stjepan Cifrek, sudionik akcije „Plitvice“ i

umirovljeni časnik OS RH, u kratkim je crtama ispričao događaje iz tih dana. "Operacija je potpuno uspjela, ali smo izgubili Josipa koji je bio u prvom jurišnom redu i tako je pala prva krv i prva žrtva za Lijepu Našu", rekao je Cifrek.

Vojni ordinarij u RH je u završnoj molići na kraju komemoracije među ostalim rekao: „Kao kršćanski vjernici, prosvijetljeni vjerom, svjesni smo da svaka žrtva u dimenziji Isusova križa i njegovog uskrsnuća ima svoj smisao i da se ništa od toga ne može i neće izgubiti. Čovjek može zaboraviti, može krivo vrednovati tuđu žrtvu, može o njoj krivo govoriti ali Bog ne zaboravlja. Božjem srcu, Bogu ljubavi koji je sama dobrota ne promiče ni najmanja žrtva u ovome životu a kamoli žrtva vlastitoga života. Bog sve vidi, sve vrednuje i sve obilno nagrađuje. U tome svjetlu, mi danas molimo za dušu pok. Josipa Jovića, sve poginule hrvatske branitelje, sve nestale u obrambenom Domovinskom ratu, sve one koji su preminuli od posljedica rata, kao i za duše svih koji su se borili i žrtvovali za slobodu našeg naroda i naše Domovine. Neka im Bog ljubavi, u Vječnoj Domovini kamo smo svi usmjereni, mi hodočasnici na ovoj zemlji, bude nagrada u zajedništvu sa svima svetima u nebu“.

Akcija na Plitvicama 31. ožujka 1991. godine bila je odgovor hrvatske policije na zauzimanje Nacionalnog parka Plitvice i blokiranje državne ceste D1, koja je spajala sjever i jug zemlje. U akciji, izvedenoj u dva dijela, sudjelovala je Jedinica za posebne namjene Rakitje i Antiteroristička jedinica Lučko, koja je kao prethodnica zauzela Koranski most i osigurala ulazak policijskih snaga u Nacionalni park.

U ranim jutarnjim satima snage MUP-a krenule su glavnom prometnicom prema Ho-

telu Jezero. No, kolonu vozila hrvatske policije iz zasjede su napali pobunjenici. Sukob je trajao nekoliko sati, a otpor neprijatelja, dubok snijeg i gusta magla otežavali su probor naših policajaca. Nažalost, pri kraju akcije poginuo je 22-godišnji Josip Jović, pripadnik Jedinice za posebne namjene Rakitje, a devet policajaca je ranjeno. Pobunjenici su zapucali na Jovića iz pošte. Iako je nosio pancirku, metak ga je pogodio u nezaštićeni dio tijela.

Uz sam trud medicinske ekipe, Josip je preminuo prije dolaska u bolnicu. Josip Jović prva je žrtva Domovinskog rata i prvi poginuli redarstvenik koji je dao život u borbi za samostalnost i suverenost Republike Hrvatske. Taj događaj u novijoj hrvatskoj povijesti ostao je zabilježen kao „Krvavi Uskrs 1991“.

Josip Jović rođen je 21. studenoga 1969. godine u Aržanu kod Imotskog, u obitelji Marije i Filipa Jovića koji su podizali osim Josipa i sina Tomislava te kćeri Franku, Mirnu i Anitu. Josip je školu završio u rodnom mjestu. U kolovozu 1990. godine priključio se Jedinici za specijalne namjene MUP-a "Rakitje". Prije Akcije „Plitvice“ s tom jedinicom je bio na terenu u Pakracu i Petrinji. Nakon nesretne pogibije pokopan je uz sve vojne počasti na mjesnom groblju u Aržanu. Na Uskrs 1994. u Aržanu mu je otkriven spomenik. Josip Jović posmrtno je promaknut u čin bojnika. Odlikovan je visokim državnim odličjima: Redom Petra Zrinskog i Frana Krste Frankopana s pozlaćenim pleterom; Spomenicom Domovinskog rata; Spomen značkom I. gardijske brigade "Tigrovi"; Spomenicom I. poginulog redarstvenika Ministarstva unutarnjih poslova u Domovinskom ratu. Njegovo ime danas nosi policijski brod, Policijska škola i Osnovna škola u Aržanu. ■

GODIŠNJE IZVJEŠĆE GENERALNOG VIKARA O. JAKOVA MAMIĆA

Božićno čestitanje u Vojnom ordinarijatu, Zagreb, 21. prosinca 2016.

Poštovani oci biskupi, vojni ordinariju msgr. Jure Bogdan i biskupe u miru msgr. Juraj Jezerinac, braćo svećenici i redovnici (kapelani Vojne biskupije), sestre redovnice, dragi djelatnici Kurije Vojnog ordinarijata, poštovani voditelji i djelatnici Samostalnog odjela MORH-a za potporu Vojnom ordinarijatu i Samostalne službe MUP-a za suradnju s Vojnim ordinarijatom sa suradnicima, dragi pomoćnici vojnih i policijskih kapelana, gospodo časnici za potporu u OS RH i svi vi koji se ulažete da bi naša biskupija kvalitetno živjela i djelovala, dobro došli.

Ovo je čas našeg radosnog zajedništva koje se svake godine ponavlja okolnošću dolaska Božića te čini da se osjetimo mnogo bliže jedni drugima i odgovorni jedni za druge.

Okolnošću prošlogodišnjeg čestitanja, istaknuo sam određene „zrake“ koje će tijekom ove 2016. godine obasjavati Crkvu i na poseban način našu biskupiju: zraka Božića, zraka Godine milosrđa i zraka biskupskog ređenja našeg ordinarija.

I doista, uvjeren sam da smo osjetili blagotvornu ljepotu svih triju „zraka“: kako na osobnoj tako i na eklezijalnoj razini: iskustvo Božića uvijek je ljekovito, jer jednostavna i topa ljudska radost i jednostavnost Boga među nama čisti nas tako spontano i nenasilno od svih naših jada i rana koje nam u realizmu života mogu ponekad postaviti i teška pitanja ili davati osjećaj neostvarenosti ili manje vrijednosti; imali smo potom veliko iskustvo Boga milosrđa koje nam je još više otvorilo „vrata povjerenja“ u pristupanju njegovom srcu. Upravo smo prije mjesec dana zaključili Godinu milosrđa Vojne biskupije u našoj kapeli blaženoga Miroslava Bulešića u Valbandonu. Samo slavlje i iskustvo dojmilo se svih sudionika te su, kako je do mene doprlo, bili sretni što su mogli biti sudionici ovog milosnog događaja. Biskupsko ređenje našega ordinarija pružilo nam je iskustvo priateljstva i ljubavi u okruženosti mnogih dobrih i dragih ljudi - uzvanika koje je poveznica priateljstva i solidarnosti dovela i učinila sudionicima svečanosti ovog događaja. Događaj ređenja našeg biskupa, vjerujem, unio je u nas i jaču svijest o važnosti Vojno redarstvene biskupije i njezinog pastira u kontekstu Crkve u Hrvata.

Poštovana braćo i sestre, dragi oci biskupi, običaj je da u ovakvim prilikama iznesemo i stanje Vojne biskupije (jedan općeniti pregled), ono

što se događalo u tekućoj godini i što se na neki način planira za slijedeću godinu. Podimo od personalne situacije i prođimo kroz našu biskupiju slijedeći relevantna događanja u njoj.

1. Osoblje Vojnog ordinarijata i neke strukturalne promjene

1.1. Kapelani i personalna tematika: U ovoj godini Vojni ordinarijat imao je na raspolaganju 36 svećenika (18 stalnih vojnih kapelana; ovima valja pridodati jednog kapelana na ugovoru o djelu (fra Ilija Mikulić – Knin) i jednog policijskog kapelana (vlč. Ivan Blaževac) koji pokriva vojnu kapelanicu u Gospiću; imali smo također 16 stalnih policijskih kapelana koji pokrivaju 20 kapelanijskih trojica (po dvije PU: vlč. Ivica Horvat, vlč. Ozren Bizek i vlč. Željko Rakošec) te 2 vojna kapelana (p. Mirko Vukoja i vlč. Željko Volarić) koji pokrivaju vojnu i policijsku kapelanicu; od 22 policijske kapelanijske jedna kapelana nam nikako nije pokrivena: PU sisačko-moslavačka. Tijekom ove godine namjestili smo, zahvaljujući dobroj suradnji s Ministarstvom unutarnjih poslova, dvije policijske kapelane: u PU krapinsko-zagorskoj imenovanjem i uvođenjem u službu kapelana o. Zrinka Nikolića, redovnika zajednice Monfortanaca, te u PU zadarskoj imenovanjem i uvođenjem u službu vlč. Tomislava Vlahovića, svećenika Zadarske nadbiskupije.

Drago mi je da ovom prigodom možemo čestitati našim novoimenovanim biskupskim vikarima za pastoral: don Marku Medi i fra Frani Musiću. Ovim činom naše vojno i policijsko dušobrižništvo konačno je dobilo svoje prve promicatelje i nositelje neposredne odgovornosti. Neka ih Duh Sveti nadahnjuje i neka im osvjetljava put za dobro naših vjernika.

Novost je i to da su biskupovim dekretom pripojene Vojnom ordinarijatu dvije djelatne osobe: s. Jelena Burić i gosp. Damir Šantek. Drago nam je da se odlično nalaze i snalaze na dobrobit svih nas.

1.2. Pomoćnici: I dalje ostaje pitanje koje će se sustavno riješiti, nadamo se, putem izmjene i dopune Pravilnika o ustroju i djelovanju Vojnog ordinarijata u RH. Stav Vojnog ordinarijata je da budu djelatne vojne osobe (vojnici, dočasnici i časnici s određenom duhovno-teološkom spremom) te da imaju tretman kategorije „specijali-

sta”, što će biti vrlo teško postići. Razgovori su u tijeku, iako su trenutno prekinuti zbog nedavne smjene Vlade RH, ali očekujemo njihov skori nastavak. Unatoč ovoj strukturnoj nejasnoći, koja se odnosi na budućnost, možemo primijetiti da nismo imali većih poteškoća za uslugu pomoćnika kad smo to tražili. Poznato je također da smo u nekim slučajevima uspjeli zadržati pomoćnike, iako velikim dijelom su razmješteni po postrojba-ma i ne uvijek lako dostupnim vojnog kapelanu.

1.3. Pомладак: Radosni smo, oci biskupi, da je naš prošlogodišnji student, sada don Antonio Mikulić, uvršten u Red prezbitera i da je nakon slavlja mlade mise raspoređen na službu vojnog kapelana Vojne kapelani „Sv. Ilija Prorok“ u Petrinji. Iskreno mu čestitamo i radujemo se njegovom predanom radu. Trenutno imamo dva bogoslova u formaciji gosp. Branko Čagelj (5. godina studija) i gosp. Ivan Mrnjavac (4. godina studija). Naši su bogoslovi priključeni formativnoj zajednici otaca karmelićana u Remetama. Koliko nam izviješća dopuštaju vidjeti, a i moje osobno iskustvo svjedoči, da su naši bogoslovi zadovoljni svojom pripadnošću našoj Vojnoj biskupiji, svojom formacijom i uvjetima smještaja i studija.

Također, zaprimljeno je bilo 6 upita za kandidaturu. Nakon razgovora s njima i podjele mišljenja s Vojnim ordinarijem, odlučeno je ne primiti njihove molbe.

Ostaje nam, poštovani oci biskupi, gospodski kapelani i djelatnici VORH-a, velika briga stvaranja uvjeta za primanje i izobrazbu našeg svećeničkog pomlatka. Uvjerenja sam da se intenzivno i sustavno trebamo posvetiti rješavanju ovog ključnog pitanja za Vojnu biskupiju. Mislim također da će trebati ovo pitanje staviti na dnevni red i Zakona o OS RH, onako kako su postavljena pitanja koja se odnose na sve druge profile djelovanja u OS RH. U tom duhu će, možda, trebati tražiti i rješenja.

1.4. Inkardinacije: tijekom 2016. godine inkardiniran je u Vojnu biskupiju vlč. Ivan Blaževac (svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije), kapelan PU ličko-senjske i kapelan poslužitelj u Vojnoj kapelaniji „Sv. Franjo Asiški“ u Gospicu. Osim novoinkardiniranog vlč. Ivana Blaževca, ranije su dobili inkardinaciju: vlč. Vladislav Mandura, vlč. Željko Savić, don Marin Drago Kozić, don Marko Medo, vlč. Željko Rakošec te don Antonio Mikulić. Ukupno je sedam inkardiniranih svećenika u našoj Vojnoj biskupiji. Uvjeren sam da će ove inkardinacije još više učvrstiti Vojnu biskupiju i da će nadolazeći „novi“ kadar uvelike pridonositi njezinom ugledu putem svojeg kvalitetnog svećeničkog života i dušobrižničkog rada.

2. Pastoralne i druge aktivnosti

Polazište kao i pokazatelj pastoralnih aktivnosti u našim kapelanjama svakako je Plan i program djelovanja svake naše kapelanije do-stavljen na uvid i odobrenje Vojnom ordinarijatu. Ako prelistamo te planove i programe vidjet ćemo kako je pastoralna aktivnost raznolika i česta i sadržajno bogata.

2.1. Pastoralne aktivnosti kojima je nositelj Vojni ordinarijat, a naši su kapelani izvršitelji. Te aktivnosti obuhvaćaju vojnu i policijsku strukturu biskupije. Nije riječ samo o redovitom pastoralnom dušobrižništvu što ga svaka kapelanija provodi unutar svojeg župskog pastoralala, nego i šire.

2.1.1. Hodočašća, kojih smo na razini Vojne biskupije imali četiri: Lourdes (sudjelovala je iz MORH-a 401 osoba, a iz MUP-a 101 osoba, te 182 branitelja) i Marija Bistrica (sudjelovalo je do 3000 DVO/policijskih službenika, ne računajući povjesne postrojbe, branitelje (oko 1500) te obitelji DVO-a i DS-a); vrijede spomena i dva druga međunarodna hodočašća, značajna, makar ne i brojna hodočašća za HV i policiju, jer po njima se očituje marijanski duh hrvatskog naroda, kao i zajedništvo u povijesti, osobito s braćom iz BiH, u Bobovac. I poljsko, u Czestochowu. S područja južne Hrvatske hodočastili su pripadnici HRM, dio postrojbi iz Knina te djelatnici PU splitsko-dalmatinske Gospi Sinjskoj (30. srpnja 2016). Ovima treba pridodati ovogodišnja dva dekanatska hodočašća: jedno je gransko HKOV-a u Udbinu: brojna prisutnost pripadnika OS, vojnička organizacija i duhovni program – sve to na ponos HV-a; te regionalno hodočašće u Ilok. Valja posebno spomenuti već ustaljeno i dobro organizirano policijsko hodočašće u Ludbreg. Ne treba smetnuti s uma da je bilo i drugih hodočašća, kao što je ono HRZ-a koje se organizira već preko 10 godina u Remete, kao i druga kako lokalna tako i krajevna hodočašća, bilo HV-a bilo policije.

S novim biskupom ostvarili smo i jedno međunarodno vojno-redarstveno hodočašće u Rim povodom Godine milosrđa. Tom prigodom imali smo i audijenciju kao i poseban prijam („rukoljub“) nekih dužnosnika MORH-a, MUP-a i GS OS RH koji su zajedno s biskupom imali pri-godu iz bližega vidjeti Svetog Oca.

2.1.2. Mješovite duhovne vježbe: Naši ka-pelani su organizirali ukupno po 2 turnusa du-hovnih vježbi, a u svakom turnusu devet grupa: 2 proljetna – MORH i MUP i 2 jesenska. Unu-

tar MORH-a sudjelovalo je 360 osoba, a unutar MUP-a 180 osoba. Odaziv na duhovne vježbe u MORH-u je nešto porastao u odnosu na prošlogodišnji, dok u MUP-u stagnira. Ukupno je sudjelovalo u ovim duhovnim vježbama 540 osoba.

2.1.3. Duhovne vježbe za bračne parove:

Bračni susreti, odnosno duhovne vježbe za bračne parove, organizirani su u 2 turnusa slijedeći vremenske intervale proljeća i jeseni. Jednaki broj turnusa održan je u MORH-u i MUP-u, a sudjelovalo je ukupno po 30 parova ili 60 osoba iz MORH-a i 30 parova ili 60 sudionika iz MUP-a. Ukupan broj sudionika u „bračnim susretima“ (duhovnim vježbama za bračne parove) je 120 osoba. Zajedno sa sudionicima duhovnih vježbi, sudjelovalo je 660 osoba.

2.1.4. Duhovne vježbe za svećenike i djelatnike Vojnog ordinarijata: Kao i svake godine, i ove je bilo omogućeno organizirati duhovne vježbe svećenicima (kapelanicima) i djelatnicima Vojnog ordinarijata. Organizirana su po dva turnusa (proljetni i jesenski). Na proljetnom susretu svećenika sudjelovalo je 28 (od 35), a u jesenskom 27 (od 35); glede djelatnika: u proljetnom je bilo 26 (od 33), a u jesenskom 25 (od 33 osobe).

2.1.5. Ljetovanje djece i mladih: Ovu pastoralnu aktivnost, kao zasebnu pastoralnu aktivnost, naši kapelani provode samo unutar MORH-a i OS RH. Održano je 6 susreta (šest grupa) djece (180 sudionika) i jedna studenata (50 sudionika). Ovima valja dodati i 49 osoba potpore. Ukupan broj sudionika bio je 230, što je u odnosu na prošlu godinu, ako su moji podaci točni, više za 40 sudionika. Voditelji aktivnosti, osobito studentske grupe, iskazali su interes za još jedan turnus. Vidjet ćemo kako ćemo moći raspolagati sa doznačenim sredstvima, pa ćemo se prema tome i ravnati.

2.1.6. Osim ovih pastoralnih aktivnosti, Uprava Vojnog ordinarijata i vojni i policijski kapelani, kao i djelatnici Samostalnog odjela i Samostalne službe, sudjelovali smo u nekoliko važnih međunarodnih događanja na kojima smo imali i aktivno učešće, počevši od oca biskupa, generalnog vikara i kapelana (Italija, Francuska, Njemačka, Austrija, Mađarska, itd). Ove godine nas je na susretu AMI-a predstavljala pukovnica Dubravka Filipović. Stekla je dragocjeno iskustvo, a Vojni ordinarijat dobio je vrsnu suradnicu. Slijedeći susret održat će se u Rimu. Ti susreti su već uobičajena praksa, pa ih neću posebno obrađivati. Napominjem njihovu važnost za međunarodnu povezanost i ugled naše Vojne biskupije.

2.1.7. Prezbitersko vijeće: Nakon što je prestankom službe bivšeg Vojnog ordinarija, prestalo djelovati Prezbitersko vijeće, tijekom 2016. osnovano je novo Prezbitersko vijeće koje je 28. studenoga 2016. imalo svoju konstitutivnu sjednicu s proširenim dnevnim redom glede triju jubileja: 25. godina hodočašća Vojnog ordinarijata u Lurd i Mariju Bistrigu te 20. godina od uspostave Vojnog ordinarijata.

2.1.8. Dekanatski susreti: Ove godine dobili smo izvješće o četiri (4) održana sastanka vojnih dekanata s prisjeljim izvješćima: Osječki (16. 10.), Zagrebački (25. 1.), Karlovački (3. 3. i 6. 4.).

Policajski dekanati, koliko nam je poznato, nisu imali svoje dekanatske sastanke niti vizitacije. Bilo bi doista dobro, poštovani kapelani, da se dekanatski sastanci redovito održavaju i da Uprava Vojnog ordinarijata bude upoznata sa sadržajem zaključaka. Iskreno vas potičem na tu obvezu.

2.1.9. Dušobrižnička prisutnost kapelana u mirovnim misijama: Ranijih smo se godina jako zalagali da Vojni ordinarijat (kapelani) ne bude zaobiđeni glede slanja kapelana u mirovne misije zajedno s pripadajućim kontingentom Hrvatske vojske. Bogu hvala, taj smo rezultat polučili i sada je praksa redovita.

Pojavljuje se pitanje otvaranja novih mirovnih misija te mogućnosti odgovora Vojnog ordinarijata na te potrebe. Prema informacijama, sigurno se do lipnja 2017. otvara mirovna misija u Africi (lokacija je još nepoznata), a dosta se učestalo spominje i mirovna misija u Ukrajini, odnosno u Latviji. Već tri tjedna odgovorne službe GS OS čekaju da im priopćimo imena kandidata – kapelana za Afriku kao i njegovog zamjenika. Tako da uz ovu postojeću (Afganistan) uskoro ćemo imati još dvije, a to je ukupno 6 ljudi. Tu ima stanovitih poteškoća koje će otac biskup morati u razgovoru s nadležnim ordinarijima rješavati, jer ćemo doći u situaciju da nećemo moći odgovoriti ovoj tako važnoj pastoralnoj aktivnosti.

2.2. Preuređenje, izgradnja i opremanje sakralnih prostora: Hvala dragom Bogu, u ovoj godini naši kapelani su uspjeli, naravno uz zlaganje uprave Vojnog ordinarijata i savjesno praćenje našega ekonoma, ostvariti neke važnije zahvate u svojim kapelarijama. Navodim slijedeće: za vojnu kapeliju u Slunju: izrada idejnog projekta; policijsku kapelu u Valbandonu: liturgijska oprema, Križni put i ormari; za kapeliju u HKOV Bl. A. Stepinac - Karlovac: sanacija vlage i vitraji; za vojnu kapeliju u Ze-

muniku: spomen-soba; za policijsku kapelaniju u Zadru: liturgijski inventar i knjige; za vojnu kapelaniju u Flotili - Lora - Split: oprema; policijska kapelanija u Zaboku: liturgijska oprema i knjige; u zgradici Vojnog ordinarijata namješteni su uredi oca biskupa kao i soba biskupa u miru; uspostavljen je također razglas u kapeli i hodniku - donacija.

Interventi u svim navedenim kapelanicama odlično su vođeni i urađeni. Dostojanstvo i praktičnost. Osim navedenog napominjem da se pripremaju, s peripetijama koje smo ove godine mali s ugovorima, zamašniji zahvati u sakralnom prostoru kapelanije u Vinkovcima (rekonstrukcija kino-dvorane) kao i sustavni pristup kapelanicama na poligonima u Slunju, u Gašincima kao i na Pantovčaku u Počasnoj zaštitnoj bojni.

3. Važne predstojeće obveze na razini Vojnog ordinarijata

3.1. Završiti dokument ZDP, br. 12 – Dušobrižništvo: Predmetni dokument je u završnoj fazi, naravno pod uvjetom da ne iskrne nešto nepredvidivo u ovom času. Na našem zadnjem savjetovanju održanom u zgradici HBK u nazočnosti svih relevantnijih čimbenika OS RH, zaključeno je: učiniti određene pomake i uskladiti dokument sa strukturalnom postavkom svih takvih dokumenata. Ovih dana vlč. Ante Mihaljević i pukovnik Petar Matanović u dogovoru sa mnom intenzivnije privode kraj taj zadatak, nakon čega bi se našli i još jednom prelistali dokument te ga proslijedili odgovornima u GS OS RH. Bile su određene kontroverze oko „autorstva“ dokumenta i zauzet je stav da pukovnik Petar Matanović bude njegov koautor sa stajališta OS. Nadamo se da će se nešto slično učiniti i na razini dušobrižništva u MUP-u i policiji.

3.2. Doraditi izmjene i dopune Pravilnika o ustroju i djelovanju Vojnog ordinarijata u RH: Riječ je o usklađivanju već postojećeg Pravilnika, koji ima snagu provedbe međunarodnog Ugovora, sa izmijenjenim stanjem i prilikama u MORH-u i OS RH.

Na temelju imenovanja našeg Ordinarija za člana Komisije HBK za odnose s Vladom te nakon što mu je povjerena briga praćenja i usklađivanja dokumenata iz područja MUP-a i MORH-a s novonastalim situacijama, Ordinarij je oformio Povjerenstvo sa strane Vojnog ordinarijata koje će zajedno s predstavnicima MUP-a i MORH-radići na reviziji Pravilnika.

Nakon nekoliko sastanaka koji su tekli u vrlo povoljnoj atmosferi, došlo je do smjene

Vlade, pa stoga i članova Povjerenstva sa strane Vlade, što se odrazilo i na povlačenje predstavnika MUP-a iz Povjerenstva za izmjenu i dopunu Pravilnika. Povjerenstvo je nastavilo raditi i bez predstavnika MUP-a (Vojni ordinarijat i MORH) te je došlo do visokog stupnja usuglašenosti. Očekujemo skori nastavak rada cijelokupnog Povjerenstva.

Ono što nam se čini ključno, svakako je pravno i pastoralno pozicioniranje Vojnog ordinarijata u odnosu na dva ministarstva, ali i kapelana u odnosu na OS i policiju. Isto tako ispravno pozicioniranje dušobrižničkih aktivnosti u odnosu na obveze i zadatke vojske i policije te osigurati kvalitetnu provedbu dušobrižništva tako da ni jedan segment (MUP-a i policije te MORH-a i OS) ne bude izuzet ili zanemaren.

Upravo 19. prosinca 2016. dobili smo Prijedlog izmjena i dopuna Zakona o službi u OS RH. Nakon površnog uvida, konstatirao sam da pomoćnika kapelana ponovno nema na popisu DVO. Isto tako određene stvari u svezi sa statusom vojnih kapelana u OS vjerojatno će doživjeti određene promjene u odnosu na postojeće: prijedlog ide za tim da se uvede kategorija DVO-a „vojni dušobrižnik“, naziv koji bi bio u skladu s hrvatskim zakonodavstvom kao i eventualnim prisutnostima drugih vjerskih zajednica, osobito onih koje nemaju istovjetnu terminologiju Katoličke Crkve za vjerske službenike. Ovih dana ću stupiti u kontakt s izrađivačem Prijedloga, pa ću više znati kamo vode naznačene izmjene i dopune, pa ću Vas izvestiti o tome kao i o dalnjim koracima koje će Vojni ordinarijat trebati učiniti.

3.3. Uspostaviti Obiteljsko savjetovalište: Slijedom uzastopnih traženja od GS OS RH da se Vojna biskupija intenzivno uključi u program suzbijanja nasilja u obiteljima koje pripadaju djelatnim vojnim osobama i djelatnicima Ministarstva obrane, a time i Vojnoj biskupiji, obećali smo Glavnom stožeru uspostaviti Obiteljsko savjetovalište tijekom prvih mjeseci slijedeće godine. Vrednujemo ovo kao novi korak u dušobrižništvu, a na nama je da oblikujemo ekipu koja će stručno i s ljubavlju raditi na tom području. Sve pojedinosti su za uglaviti slijedećih dana. Očekuje se intenzivniji pristup biskupske vikare.

4. Naglasci na neke aspekte budućnosti

Poštovani oci biskupi, kolege svećenici i djelatnici Vojnog ordinarijata, u najskorije vrijeme morat ćemo usmjeriti svoju pozornost na utvrđivanje termina i osmišljavanje programa obilježavanja 20. obljetnice uspostave Vojnog or-

dinarijata u Republici Hrvatskoj (25. 4. 1997.).

Druge važno ročište su dva jubilara (25. obljetnica) vojno-redarstvena hodočašća: ono u Lurd 16. 5. 2017. te u Mariju Bistrigu 1. 10. 2017. Koju težinu dati ovim događajima i kako ih najbolje u javnosti prezentirati, a da duhovna dimenzija ostane najkvalitetnija?

Predstoji nam uspostava drugih tijela Vojnog ordinarijata, osim Prezbiteriskog vijeća, kako bi ova ustanova mogla djelovati sukladno kanonskim propisima.

Ponovno ističem potrebu sustavnog razmišljanja i rješavanja primanja i formacije eventualnih kandidata za svećeničku službu za Vojni ordinariat. Naš postojeći sustav rješavanja ovog pitanja neće moći dugo izdržati, a predviđamo da će kandidati i dalje dolaziti sa željom da budu primljeni kao svećenički kandidati za Vojni ordinariat. Stoga, ovo je doista jedna od primarnih i neodgovarajućih zadaća za Upravu Vojnog ordinarijata.

Čestitka

Dragi naši biskupi, dragi sudionici ovog

čestitanja, želim u ime svih Vas ovom prigodom izraziti našu iskrenu čestitku našem vojnom ordinariju msgr. Juri Bogdanu te našem dragom biskupu u miru msgr. Jurju Jezerincu za svetkovinu Božića i nove 2017. godine. Istovremeno želim i svima vama, poštovani djelatnici i suradnici Vojnog ordinarijata iskustvo Božje blizine i Božje ljubavi, osobito onda kad možda počnete sumnjati da ste voljeni i da vam se ne iskazuje dosta pažnja. Želim također u ime svih vas da dopre naša čestitka do oca Zdravka Barića i do našeg hrvatskog kontingenta koji se nalaze u mirovnoj misiji u Afganistanu. Poručujemo im da smo s njima ne samo ovom okolnošću, nego svaki dan u molitvi pred Bogom, našim Ocem.

Božić je događaj jednom zauvijek donesene Božje odluke da će u svim vremenima i u svim situacijama biti s nama za nas. Uključimo u svoje slavlje i velike probleme Crkve i današnjeg našeg svijeta. Budimo povezani snagom otajstva i neka nam ono jednog dana bude znakom prepoznavanja u našem prijateljstvu. Svima vama sretan Božić i blagoslovljena 2017. godina. ■

O. Jakov Mamić, OCD
Generalni vikar Vojnog ordinarijata

BOŽIĆNA ČESTITKA MSGR. JURE BOGDANA SVEĆENICIMA, POMOĆNICIMA I DJELATNICIMA VOJNOG ORDINARIJATA

Božićno čestitanje u Vojnom ordinarijatu, Zagreb, 21. prosinca 2016.

Oče biskupe u miru, draga braćo svećenici, poštovani pomoćnici, poštovani članovi Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH), poštovani članovi Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP), poštovani djelatnici u Vojnom ordinarijatu, braćo i sestre u Kristu Isusu.

1. Zahvaljujem generalnom vikaru ocu Jakovu Mamiću na čestitkama i na riječi koju nam je uputio. Prošlo je godinu dana od mojeg imenovanja biskupom i skoro će osam mjeseci kako sam kao zaređeni biskup doselio u Zagreb. Kroz ovu godinu želio sam izravno i neizravno, koliko je to bilo moguće upoznati našu biskupiju, vojnu i policijsku komponentu u njoj. U prvome redu to su bile vojne i policijske kapelanie i mjesta u kojima djelujemo, kao i mirovne misije u svijetu. U prvoj godini svi su željeli vidjeti, upoznati i u svojoj sredini imati novoga biskupa. Njega su željeli i mnogi drugi izvan naše biskupije ali sam apsolutno dao prednost Vojnom ordinarijatu, a nije se uvijek bilo laganо othrvati. Koliko je to bilo moguće želio sam upoznati što i koliko se radi na terenu. U prvome redu zahvaljujem Vama svećenicima i pomoćnicima na zauzetom pastoralnom radu, među našim vojnicima i policajcima i drugima koji su pod jurisdikcijom Vojne biskupije. Odreda, bez iznimke, stekao sam dojam, da je svećenik i uopće dušobrižnička služba cijenjena i poštovana u sredinama gdje djelujete. Dakako da ste svi Vi ovdje prisutni za to zaslужni. Rad Vas svećenika i pomoćnika promatra se i prosuđuje, rekao bih mikroskopski: redovitost u službi i na mjestima gdje ste poslani, preciznost, odgovornost, apostolska zauzetost, profesionalnost. Promatralju se i prosuđuju i druge vrline kao npr. građanska uljudnost, odnos prema osobama i stvarima, itd. I to se honorira međusobnim povjerenjem, uvažavanjem od onih kojima ste poslani i među kojima djelujete. Puno puta sam čuo i to me raduje kako „naš kapelan“ znade komunicirati dobro s ljudima, kako diskretno i zauzeto djeluje, isповijeda, drži dobre propovijedi, redovito slavi sv. mise, na raspolaganju je za razgovor, ima razvijenu socijalnu i karitativnu dimenziju prema potrebnima, radostan je svećenik sa svojim prepoznatljivim svećeničkim identitetom, živi iz vjere,

živi sa svojim narodom, itd. Ljudi u nama traže uvijek i najprije svjedoka Evandžela, i naša riječ ima snagu i kredibilitet ukoliko iza nje стоји naša zauzetost, naš život iz vjere i po vjeri. Sredine u kojima djelujete su vrlo različite i nemoguće je svugdje jednako dospjeti i pastoralno djelovati. Svaka kapelania je drugačija, specifična. Neki od Vas svećenika ste u potpunosti na raspolaganju Vojnome ordinarijatu. Drugi pak ste istovremeno prisutni u svojim biskupijama, odnosno redovničkim zajednicama, i pravo je umijeće spojiti jedno i drugo i da sve dobro funkcioniра.

Cuo sam također i komentare, kako malo-pomalo naša mlada biskupija poprima svoj identitet i kako je sve prisutnija u eklezijalnom zajedništvu s ostalim dijecezama naše Crkve.

2. Dok polagano izrastaju nove (stare) strukture s novim biskupom, kroz narednu godinu ćemo stanoviti naglasak staviti i na obilježavanje dvadesete obljetnice naše biskupije. O svemu ćemo Vas na vrijeme izvješćivati, pozivati na aktivno sudjelovanje na raznim razinama i mjestima.

3. Živimo posljednje dane Došašća 2016. Nikome ne treba govoriti koliko su se mnogi uprli svim silama da nam ga ukradu i da mu dadu neki drugi smisao, isto tako i Božiću. S druge pak strane mise zornice su pravi fenomen, veliko duhovno osvježenje za cijelu naciju i Crkvu u njoj. Mnogi od Vas, u našoj biskupiji, prepoznali ste u zornicama „prolaz Duha“ pa ste na svojim mjestima djelovanja marljivo pripremali i organizirali zornice. Sve to izvrsna je priprava za Božić.

Našim vjernicima bili ste na raspolaganju za sv. isповijed i poticali ste ih na duhovnu pripravu za Božić. Božić je u nedjelju. U moru poslova koje imate Vi svećenici, pomoćnici i svi drugi djelatnici, zauzeto činite da sve štima dobro. I tu ste u opasnosti od hereze akcije, aktivizma nauštrb kontemplacije. Nama svećenicima koji „baratamo“ dnevno sa svetim, najsvetijim, trajna je opasnost da izgubimo osjećaj poštovanja prema svetome. A to je jako opasno i pogubno za duhovni život i za djelovanje iz žive vjere po vjeri. Svima Vam stavljam na srce da nađete vremena za sebe, za svoj duhovni život, za do-

bru i temeljitu božićnu sv. ispovijed. Ali isto tako i za zdravlje i odmor.

Što će nam život donijeti? Što će sve providnost staviti pred nas? Pred koje izazove će nas sve staviti možda već i ovoga Božića, slijedeće godine, teško je sve predvidjeti. U Vašem djelovanju ako li odmah i ne vidite rezultate ne mojte se obeshrabriti. Hrabro naprijed. Ustrajno, polagano. Mi činimo ono što mislimo da je najbolje! Gospodin će zaliti svojom milošću naš rad i učiniti da sve urodi dobrim i obilnim plodovima.

Jučer sam susreo potpredsjednika Vlade i ministra obrane Damira Krstičevića i generala

zbora Mirka Šundova. Oni su s ostalim članovima izaslanstva bili u Afganistanu. Osobito mi je bilo dragو čuti kako biranim riječima govore o ulozi vojnog kapelana u mirovnoj misiji i s kojim poštovanjem govore o našem p. Zdravku Bariću. S njime sam osobno telefonski razgovarao i on sve pozdravlja i svima čestita Božić i novu godinu.

Čestitam Vam svima Božić! Želim da ga vjernički proslavite tamo gdje Vas je providnost postavila djelovati, u vjerničkim zajednicama, obiteljima. A nova godina neka nam svima bude godina mira, zdravlja, blagoslova. Sretno i blagoslovljeno svima. ■

PROPOVIJEDI VOJNOG ORDINARIJA

MSGR. JURE BOGDANA

Sprovod Silvane i Marina Šunjerga

Čista Velika, 29. ožujka 2017.

Tuž 3, 17-26; Ps 27 (26), 1,4.7i 8b i 9a. 13-14;
Otk 14, 13; Mk 15, 33-39; 16, 1-6.

Ožalošćena rodbina, prijatelji i poštovatelji preminulih, dragi mještani i poznanici počinjnih supružnika Silvane i Marina, poštovani pripadnici policije i vojske, poštovani župničići Čiste Velike, policijski i vojni kapelani, braćo svećenici, poštovana braća i sestre

1. U trenutcima velike tuge svima se žalujem zbog tragičnog i preranog odlaska supružnika Silvane i Marina Šunjerga.

Mještani Čiste Velike i čitavog ovog kraja, stariji i mlađi, prijatelji i poznanici u Domovini i po svijetu, kolege na radnim mjestima..., danas dijele iste osjećaje: sjećanje na tragično okrutno ubojstvo, bračnih drugova Silvane i Marina. Njihova smrt sve nas je duboko potresla. Zatečeni smo i zbumjeni provalom zla i mržnje koja je progovorila svom svojom ubojitom silinom i koja ostavlja tragove dubokog mraka, pomračenja ljudske savjesti, srca i čovječnosti. Ovdje se danas svima nama nameće teško pitanje, otkuda i zašto zlo u svijetu? Ono se ovdje nameće iz grča strašne nevolje i zla koje nas je snašlo i koje se ovdje dogodilo. Veliki i dobri Bože, zašto? Zašto se ovo dogodilo?

Pitamo se, kako je počinitelj mogao povjerovati da će zlom i ubijanjem nešto postići? Kako razumom protumačiti svu nerazumnost i okrutnost zla koje se dogodilo u ovoj obitelji? Jesu li oni koje je mržnja pogubila jednostavno njezine žrtve, ili njihovu konačnu sudbinu određuje netko drugi? Ima li ova patnja neko značenje ili je i ona sastavnim dijelom besmisla koje je zlo stvorilo? Dok promatramo čudesno Božje djelovanje kako obnavlja i budi na život usnulu prirodu, dok je sve okrenuto proljeću, životu, dok se kao kršćani u korizmenom hodu pripremamo na središnji blagdan naše vjere Kristovog uskrsnuća koji pobjeđuje зло, mržnju i smrt, ljudski i vjernički zbumjeni smo: Zašto ova smrt?

2. Emotivno negativan pristup stradanjima Silvane i Marina, s mišlu na mržnju i osvetu nije primjeren onome što se dogodilo. Ovom smrću

duboko je pogoden (možda najviše?) i sam počinitelj i njemu valja pomoći! Ovdje, kao i u svim sličnim situacijama razbojstva i ubojstva, duboko vrijede kršćanska načela i valja ih poštovati: Ne može se mržnjom pobijediti mržnju. Ne može se osvetom pobijediti zlo. Ako li na zlo pokušavamo odgovoriti istom mjerom, istim zlom, onaj koji nam je nanio zlo je uspio. I nas je uveo u labirinte mržnje i ponore zla. Doveo nas je na svoju neljudsku razinu. Mržnja je uvijek mrak iz kojeg se ne vidi cjelovita istina i ne prosuđuje točno što se zabilo. Osveta je nemoć izazvana zlom! Promašen je također pokušaj onih koji duboke rane, poznate i manje poznate iskoristavaju za vlastite interese bez poštovanja i samilosti prema poginulima. Poigravati se s dostojanstvom poginulih žrtava i s patnjom živih je veliko zlo. U trenutcima boli i patnje, želimo odgovoriti dostojanstvenom šutnjom, poštovanjem prema žrtvama, vjerničkom molitvom, ljudskom blizinom, ljubavlju i pažnjom prema svima koji su pogodeni ovom tragedijom.

Svjesni smo da ovoj i sličnim tragedijama ne možemo i ne smijemo pristupiti stoičkom hladnoćom kao da se ništa nije dogodilo. Ne olakšavaju patnju promišljanja o svemu što se dogodilo da je potrebno što prije zaklopiti ove ružne stranice i okrenuti se budućnosti. Bijeg je to od teške stvarnosti i to nas ne oslobađa od posljedica zla.

3. Svi naši ljudski pokušaji govora i odgovora na ovu tragediju nisu u stanju prodrijeti u dubinu i misterij zla, otkriti smisao patnje i nasilnog umiranja, smiriti dušu i utješiti srce onih koji su zlom izravno pogodeni. Ovdje nam je danas potrebna nadljudska riječ koja otvara nova obzorja, daje snagu i ne truje naše srce osvetom i mržnjom.

U prvome čitanju iz knjige tužaljki objavljen nam je Božji pristup ljudskim stradanjima. Izvor je ove tragedije u duhovnoj dimenziji, u ljudskoj slobodi zahvaćenoj na neshvatljivi način zlom, koje je pomračilo savjest i um. Starozavjetni sveti pisac se ne bavi počiniteljem zla nego usredotočuje svoju pažnju, ljudskom i vjerničkom solidarnošću prema onima kojima je naneseno zlo

te svjedoči Božju blizinu i solidarnost s njima. To nas sve potiče, da u ovakvim i sličnim kušnjama i situacijama, mi svoju pažnju prvenstveno usredotočujemo na Vas roditelje, rodbinu i prijatelje preminulih Marina i Silvane i očitujuemo svoju solidarnost s Vašom patnjom i ranama. Svojim dolaskom danas u Čistu Veliku mi želimo svetopisamskim riječima biti blizu vašoj duši „kojoj je oduzet mir“, koja „sahne u vama“, osjetiti vaš „dotrajali život“, pridružiti se Vašoj bijedi i stradanju, pelinu i otrovu (Tuž 3, 17-19). Poput pisca knjige tužaljki želimo s Vama to Vaše stanje povjeriti Bogu te s njime i s Vama vjernički ponavljamo: „Dobrota Gospodnja nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo (...) Tvoja je vjernost velika! Gospodin je dio moj, veli mi duša, i zato se u nj pouzdajem, i gojim nadu u sebi. (...) Jer dobar je Gospodin onom koji se u nj pouzdaje, duši koja ga traži“ (Tuž 3, 22-26). Predati Bogu sve terete svoje duše, vjerovati mu i u zlu, znati da postoji svjetlo iako smo trenutno u mraku, to je put oslobođenja od zla koje iznutra pritišće, osjećaj je to smirenosti u iščekivanju da Bog na nama ostvari ono što može samo njegova ljubav.

Braćo i sestre, otvorite mu svoje izranjeno srce, pružite mu ruku, usmjerite prema njemu svoje korake, kako biste postali slobodni i jaki u Bogu, i kako biste vidjeli naše stradale Marina i Silvanu u svjetlu njegove ljubavi koja ih se ne odriče.

4. Što nam još veli glas s neba? Čuli ste u drugome kratkom čitanju, Ivan je primio nalog: «Piši! (...) Blaženi mrtvi koji umiru u Gospodinu!» (Otk 14, 13). S osjećajima duboka poštovanja i iskrene zahvalnosti svoj pogled usmjerujemo na živote naših preminulih Silvane i Marina.

Marin je rođen 27. veljače 1972. u Munchenu, odrastao je u Munchenu i tamo je završio srednju školu. Zov roditeljskih korijena i rodnih ognjišta vratio ga je kući 1993., u jeku obrambenog Domovinskog rata. Napušta sigurnost i perspektivu mirnog doma u Bavarskoj, dolazi u Hrvatsku, uključuje se u Domovinski rat kao pripadnik Oklopne bojne 113. brigade. Od 1999. stupa u aktivni sastav Specijalne jedinice policije PU šibensko-kninske. Od 2001. do smrti je u Specijalnoj jedinici Policije MUP-a sa sjedištem u Splitu. U tome razdoblju uči i pohađa i uspješno završava niz napornih obuka u Specijalnoj policiji: protuexplozijski ronitelj, padobranac, instruktor za tjelesnu pripremu zahtjevnih procesa u pripremi

pripadnika Specijalne policije, itd...

Oni koji su ga dobro poznavali za njega tvrde da su ga resile vrline dobrote, otvorenosti, susretljivosti, humanosti, stegе, reda, rada, brižnosti, profesionalnosti, stručnosti...

Pokojna Silvana iz obitelji Storić rođena je 23. lipnja 1971. godine u Furtwangenu u Njemačkoj. Tamo je odrasla i završila ekonomsku školu i zaposlila se. Nakon vjenčanja s Marinom, još neko vrijeme ostala je s djetetom u Njemačkoj, a onda se 1998. doselila u Čistu Veliku. Dogovorno sa suprugom nije se zapošljavala nego se u potpunosti posvetila obitelji, suprugu i sinu. Rado je pomagala potrebite. Ništa joj nije bilo teško! Bila je istaknuta i aktivna član župne zajednice, poglavito u pjevačkome zboru. Njezin omiljeli psalam je bio "Uđite s hvalama na vrata njegova, u dvore njegove s pjesmama", koji kao zov i poruka dominira na njihovoj osmrtnici.

5. Braćo i sestre. Iz naše tjeskobne situacije, jedna snažna Isusova tvrdnja u evanđelju želi nas božanskom snagom podići: "Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu!" (Mt 10, 28). Ovaj "Ne bojte se!" izgovorio je Sin Božji, koji je i sam "ubijen u tijelu" – kako veli sv. Petar – a "oživljen u Duhu" (1 Pt 3, 18). On zna da čovjek može ubiti čovjeka, i obznanjuje da to uboštvo ne određuje njegovu konačnu sudbinu. Što nam može zlo ako smo Božji? Može slomiti naše prolazno i smrtno tijelo, ali dušu ne može ubiti. Tu moć ima Zli, davao, čije zlodjelo se suptilno očituje u svakoj maloj i velikoj opaćini, malome i velikome grijehu, zlu. Čvrsto vjerujemo da su duše naših pokojnih vjerničkom ukorijenjenošću u živoga Boga i u snagu njegove ljubavi, pobjednice nad smrću koja se očitovala u Isusovu križu i uskrsnuću o čemu nam govori pročitano Evanđelje.

Dok tako razmišljamo o našim pokojnicima upravljamo Bogu molitvu da nam očuva Čistu Veliku i cijelu Hrvatsku od svakoga zla. „Dokle još Gospodine? Velike su i teške naše kušnje“. Neka nas on, dobri Bog, snagom svoga Duha osposobi da i u najtežim životnim okolnostima budemo njegovi vjerni suradnici na izgradnji svijeta utemeljenog na ljubavi. ■

*Pokoj vječni daruj im Gospodine.
I svjetlost vječna svjetlila njima.
Počivali u miru Božjem.*

PROPOVIJEDI GENERALNOG VIKARA O. JAKOVA MAMIĆA

Križni put Hrvatske vojske i policije na zagrebačkom Ksaveru Zagreb, 26. ožujka 2017.

Braćo i sestre, na ovom Križnom putu sudjelujemo kao vjernici pripadnici Oružanih snaga i Redarstvenih službi u RH. Mi smo svjetлом vjere i žarom ljubavi molili, gledali i išli ukorak tragom 14 postaja Isusove patnje i smrti. Ovo otajstvo Isusove muke i smrti nas otkupljuje od grijeha i naše sebičnosti, ono nas prosvjetljuje mudrošću Sina Božjega i ono nas čini odgovornima u našem odnosu prema Bogu, sebi i ljudima. Osim čina pobožnosti kojim smo iskazali zahvalnost Bogu, rekli smo jedni drugima da smo uz čovjeka patnje i odbačenosti i da vjerujemo u smisao takvog života. Siguran sam da se u Isusu, u toj osobi križa, prepoznaju sve patnje nevinih ljudi i da su opravdani svi vapaji koji su žedni pravde. Ovo je onaj znak podignut u „pustinji“ ljudske nemoći u koji valja gledati da bi smogli snage za sljedeći korak svoga hoda.

Braćo i sestre, pobožnošću križnog puta rekli smo i sebi i drugima da vjerujemo u Isusa patnje i boli: vjerujemo u Isusa čija je cijena na tržištu vrijednosti ljudskih osoba dosegla iznos od 30 srebrnika; vjerujemo u Isusa kojeg njegov narod, uz povik „Raspni! Raspni!“, predaje na milost i nemilost tuđinu koji ga osuđuje na sramotnu smrt križa; vjerujemo u Isusa koji je u presudi izjednačen s ljudima kriminala i na silnim rušiteljima državnog poretka; vjerujemo u Isusa koji će tri puta pasti, jer ne može dalje; vjerujemo u Isusa na kojem krvare rane udaraca i uvreda, a lice mu je obliveno krvlju; vjerujemo u Isusa koji će, u osjećaju nutarnje napuštenosti, s križa izreći stravične riječi upućene Bogu Ocu: „Eli, Eli, lama sabahtani?“ – Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? Vjerujemo u Isusa koji će na tom istom drvetu križa „povika(ti) iza glasa“ (Mt 27, 5) „dovršeno je“ (Iv 19, 30) „i duh (svoj) ispusti(ti)“ - umrijeti (Mt 27, 5).

Drugujući s takvim Isusom, braćo i sestre, tko od nas smije očajavati zbog slabosti naše vjere, zbog određenih lutanja u koja smo upali i teško nam je bez njih. Isusov križni put nam otkriva istinu o nama. U sabranom hodu od postaje do postaje otkrivamo da i mi pripadamo ljudima koji se neće izvući bez božanske utjehe i nove snage: žedni smo međusobne podrške i razumijevanja, pomoći, milosrđa i pravednosti;

osjećamo i slabost svoje vjere koja najčešće šuti kad trebamo odgovor. Potrebna nam je ljudska podrška i Božja ruka da ne klonemo u vjeri koja je iz dana u dan sve više i sve jače iskušavana.

Time se, poštovana braćo i sestre, poistovjećujemo s mnoštvom koje živi s pitanjima, nejasnoćama i sumnjama. Ali, znamo da idemo za onim koji pada pod teretom zla svih ljudi. Vidimo da on posve smireno i odvažno preuzima odgovornost za zlo ljudi, sebe predaje umjesto svih i time sve opravdava i oslobađa. Idemo njegovim tragom uvjereni da ćemo bolje razumjeti sebe kad vidimo da nam je On jednak u nemoći. Ovaj naš vjernički hod postaje životna škola u kojoj učimo kakav je put na kojem ljudi, narodi i povijest mogu postati drugačiji i graditi jedan novi svijet snagom Evanđelja.

Sveti Ivan zapisa da je „kod Isusova križa stajala njegova majka i sestra njegove majke, Marija Kleofe, i Marija Magdalena (i) učenik koga je ljubio“ (Iv 19, 25).

Dobro je prepoznati Mariju pod križem. Ona je majka i naše vjere te nas uči kako se odnosi prema Isusovoj patnji u braći ljudima. Dobro je prepoznati i učenika koji стоји uz majku Isusovu pod križem, jer nas uči uzeti odgovornost za one koji ostaju „nikome“ nakon što je patnja i smrt pokosila sva njihova uporišta.

Htjeli bismo na tom Križnom putu vidjeti i druge Isusove učenike. Nažalost, njih nema na tom putu. Ne vidimo da idu s njime: je li njima ovladao strah zbog učiteljeve sudsbine i bojazan da ne bi i njih ta sudsina snašla? Možda su se zاغubili u mnoštvu onih koji htjedoše biti svjedoci njegove smrti? Možda su se i sami prorušili da ne budu prepoznati kao njegovi. Nažalost, nisu nam pomogli razumjeti potrebu patnika i važnost ljudske utjehe.

Braćo i sestre, danas nam je biti pod mnoštvom osobnih i kolektivnih križeva ljudi i naroda. Izdvajam danas osobitu potrebu boravka pod križem našega naroda, jer vrijeme je to u kojemu i pojedinac i narod gube sigurnost, a beznađe i tjeskoba tiho ovladavaju ljudima, po zlu je krenuo i život i vrijeme. Danas biti pod tim križem pokazatelj je odgovornosti i zrelosti vjere. Biti pod križem osobne i kolektivne agonije,

groznog straha od stvarne istine da možda nećemo opstati kao narod i da su ovo, možda, zadnja stoljeća našeg narodnoga bića na ovoj grudi.

Ističem da u tako sudbonosnoj situaciji čovjeka i naroda nije dovoljno da budemo tu „negdje“: riječ je o osobnom i kolektivnom ispitu odgovornosti glede vlastitog udjela u propasti ili spašavanju naroda. Ovo danas moramo razumjeti: riječ je o „povijesnom križu“ zemlje koju smo krvlju natapali da bi bila slobodna, vjekovima branili da bi bila „naša“, a sada smo ju sami osudili na smrt. U ovakvim situacijama ne smijemo ostati „puki“ pratitelji ili sudionici jednog kolektivnog „sprovoda“: ovdje smo kao odlučni subjekti budućnosti, jer će ona biti onakva kako se mi danas budemo ponašali.

Zato, drage vojnikinje i vojnici, drage policajke i policijski, dragi mladići i djevojke, mlađi bračni parovi, pomozite ovoj zemlji da se ne strovali u ništavilo smrti zbog straha pred životom. Pomozite graditi one odnose između muškarca i žene, mladića i djevojke, koji vode k ostvarenju ljepote života, a ne smrti. Pomozimo mladima da ne budu tjeskobno uvjetovani pitanjima budućnosti i da se opredijele za život. Vas danas nazočne molim da i sami postanete pro-

stor nastanka i razvitka života. Daj Bože, da se ova poruka danas čuje i razumije. Otvorite um i srce, ljubav i nadi za govor života.

Znamo, braćo i sestre, da se određene teškoće mogu nositi samo uz jaku Božju podršku, njegovo svjetlo i blizinu. Neka vam ova Kalvarija danas bude mjesto Vašeg iskustva Božje bliskosti i njegove ispružene ruke prema vama, vaše sličnosti s Isusom da birate život i pod cijenu smrti. Svaki život je plod ljubavi koja poznaje žrtvu. Prihvatite ovo, dragi mladi, jer vi ste najdragocjeniji sinovi i kćeri hrvatskog naroda. Budite rasadnici života protiv svih naših poriva sebičnosti.

Molim Boga da vas svjetlo vjere otvori slobodi „sinova Božjih“ kako ne biste podlegli raznim „pranjima mozga“ i „ponudama“ što nam ih suvremena kultura smrti, dnevna politika i nositelji nekršćanskog svjetonazora obilno nude. Neka vam vjera u Isusa Krista i zajedništvo s njime te privrženost njegovoj Crkvi budu mesta mira, slobode i radosti vaše. Neka vam Domovina bude draga riječ na ustima, biser u srcu i stvarnost koja traži vašu odgovornost. Ostanimo s Isusom i budimo u današnjem svijetu ljudi koji žive, razmišljaju i ljube na Isusov način. Amen. ■

KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA

PROSINAC 2016.

Zagreb, 15. prosinca 2016., četvrtak. Povodom dana vojne kapelanije sv. Ivana od Križa, biskup vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan sudjelovao je na cjelokupnom slavlju u Velikoj Buni. U zajedništvu s vlč. Željkom Savićem i drugim svećenicima predvodio je sv. misu i propovijedao. Istoga dana navečer s pastoralnim vikarom don Markom Medom bio na prigodnome božićnome domjenku i čestitanju Društva Poljičana „Sv. Jure“ u Zagrebu.

Zagreb, 18. prosinca 2016., nedjelja. U kapelici Vojnog ordinarijata predvodio prije podne sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 20. prosinca 2016., utorak. Predvodio sv. misu zornicu i propovijedao u kapelici vojne kapelanije sv. Mihovila arkanđela na Hrvatskoj vojnom učilištu. Sudjelovao je u programu proslave 25. obljetnice Hrvatskog vojnog učilišta „Dr. Franjo Tuđman“. Istoga dana prije podne blagoslovio je osoblje i prostorije Ministarstva obrane i Glavnog stožera OS RH.

Zagreb, 21. prosinca 2016., srijeda. Božićno čestitanje u Vojnome ordinarijatu. Uz biskupa ordinarija sudjeluju: umirovljeni biskup msgr. Juraj Jezerinac, svećenici kapelani, njihovi pomoćnici, djelatnici Vojnog ordinarijata, Samostalne službe za suradnju (MUP) i Samostalnog odjela za potporu (MORH) Vojnome ordinarijatu. Prigodnu čestitku biskupu izrekao je generalni vikar o. Jakov Mamić, OCD. Biskup je uzvratio čestitkom svima.

Istoga dana poslije podne primio je u sjedištu Vojnog ordinarijata glavnog ravnatelja policije gosp. Marka Srdarevića s pratnjom. Na sastanku je s biskupom sudjelovao o. Jakov Mamić, OCD, generalni vikar i fra Frano Mušić, OFM, biskupski vikar (MUP).

Zagreb, 22. prosinca 2016., četvrtak. Slavio sv. misu i propovijedao u sjedištu PU zagrebačke. Sudjelovao na prigodnome božićnome domjenku i čestitanju u zajedništvu s don Marinom Dragom Kozićem, policijskim kapelanom.

Zagreb, 23. prosinca 2016., petak. Zajedno s msgr. Jurjem Jezerincem, umirovljenim biskupom, i generalnim vikarom o. Jakovom Mami-

ćem, OCD, sudjelovao u Ministarstvu obrane na božićnome prijemu i čestitanju.

Zagreb, 25. prosinca 2016., Božić. U 22 sata, u zajedništvu s msgr. Jurjem Jezerincem i don Marijom Dragom Kozićem u kapelici Vojnog ordinarijata predvodio božićnu sv. misu i propovijedao. Istoga dana na Božić prije podne predvodio sv. misu i propovijedao.

Rim, 27. prosinca 2016., utorak - 9. siječnja 2017., ponedjeljak. Boravio u Rimu. Odsjeo u Papinskoj hrvatskoj zavodu sv. Jeronima.

SIJEČANJ

Rim, 4. siječnja 2017., srijeda. U Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u večernjem terminu predvodio večernju sv. misu i propovijedao.

Rim, 6. siječnja 2017., petak, svetkovina Bogovađenja. U Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima slavio prije podne sv. misu i propovijedao.

Rim, 8. siječnja 2017., nedjelja. Predvodio sv. misu i propovijedao u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima za hrvatsku zajednicu.

Rim, 9. siječnja 2017., ponedjeljak. Pohodio nadbiskupa msgr. Santa Marciana, talijanskoga vojnog ordinarija u njegovome sjedištu u Rimu. Istoga dana s vlč. Tomislavom Hačkom zrakoplovom oputovao u Domovinu.

Sveta Jana, 10. siječnja 2017., utorak. Poslije podne u župi Sveta Jana predvodio sv. misu i sprovođene obrede za pok. Baricu Hačko. Sin pokojnice je policijski službenik u Zagrebu, a unuk vlč. Tomislav Hačko svećenik na studiju u Rimu.

Zagreb, 11. siječnja 2017., srijeda. U vojarni Croatia u Zagrebu biskup je blagoslovio vojarnu, njene stanovnike i službenike. U kapelici vojarne slavio sv. misu i propovijedao. U koncelebraciji je bio vlč. Slavko Rajić i više drugih svećenika. U Zapovjedništvu za potporu koja je pod zaštitom Sv. obitelji, iz praktičnih razloga, blagdan se slavio danas.

Zagreb, 12. siječnja 2017., četvrtak. U 12 sati blagoslovio prostore i osoblje u sjedištu Vojnoga ordinarijata.

Zagreb, 13. siječnja 2017., petak. Sudjelovao zajedno s msgr. Jurjem Jezerincem na inauguraciji dvorana u Ministarstvu obrane, u čast ministra Gojka Šuška, generala zbora Janka Bobetka, generala zbora Zvonimira Červenka i generala Blage Zadre.

Istoga dana s msgr. Jurjem Jezerincem pohodio vrhovnu poglavaru sestara Služavki malog Isusa s. Radoslavu Radek i čestitao joj imandan.

Karlovac (Hrnetić), 14. siječnja 2017., subota. U župnoj crkvi sv. Martina u Karlovcu, u zajedništvu s msgr. Jurjem Jezerincem predvodio sprovodne obrede potom sv. misu za pok. Dragicu Novosel, rođenu sestruru umirovljenog biskupa msgr. Jurja Jezerinca. Pod misom je propovijedao msgr. Jezerinac.

Zagreb, 15. siječnja 2017., nedjelja. U Zagrebačkoj prvoštolicu u 10 sati sudjelovao u svečanoj koncelebraciji povodom 25. obljetnice priznanja Republike Hrvatske. Slavlje je predvodio i propovijedao zagrebački nadbiskup metropolit kardinal Josip Bozanić. U koncelebraciji su bili: apostolski nuncij u RH nadbiskup msgr. Alessandro D'Errico, nadbiskup metropolit riječki msgr. Ivan Devčić, biskup varazdinski msgr. Josip Mrzljak, vladika križevački msgr. Nikola Kekić, biskup bjelovarsko-križevački msgr. Vjekoslav Huzjak, msgr. Juraj Jezerinac, umirovljeni vojni ordinarij, pomoćni zagrebački biskup msgr. Mijo Gorski, tajnik Hrvatske biskupske konferencije msgr. Enco Rodinis, tajnik apostolske nunciature msgr. Janosz Blachowiak, prvoštolni kaptol zagrebački, prebendari, provincijali te više svećenika. Državna strana Republike Hrvatske bila je zastupljena na najvišoj razini: predsjednica Republike Hrvatske gospođa Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskog sabora gosp. Božo Petrov, predsjednik Vlade gosp. Andrej Plenković, više ministara, saborskih zastupnika, predstavnika akademskih, kulturnih i vojnih ustanova. Sve je izravno prenosila Hrvatska radiotelevizija.

Nakon sv. mise, u Nadbiskupskome dvoru prisutni biskupi s nekoliko svećenika, susreli su se s predsjednicom republike, predsjednikom sabora, predsjednikom vlade, ministrom vanjskih i europskih poslova, i nekoliko drugih političkih djelatnika.

Biskup vojni ordinarij sudjelovao je također navečer na akademiji u dvorani Vatroslava Lisinskoga na koncertu održanom pod naslovom „Moja Domovina“ povodom 25. obljetnice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske.

Zagreb, 18. siječnja 2017., srijeda. Biskup je pohodio Ministarstvo unutarnjih poslova, susreo se

s nadležnim ministrom gosp. Vlahom Orepićem. Potom je u nazočnosti p. Stjepana Harjača, DI, dekana i policijskog kapelana blagoslovio djelatnike i prostorije Ministarstva.

Nakon toga biskup je pohodio Ravnateljstvo policije te se susreo s ravnateljem gosp. Markom Srdarevićem. U prepunoj dvorani blagoslovio je djelatnike Ravnateljstva i prostorije.

Istoga dana poslije podne pohodio je prihvatni centar za azilante u Ježevu. Susreo se s voditeljem gospodinom Josip Biljanom i drugim djelatnicima, upoznao se s njihovim radom. Potom je blagoslovio djelatnike i prostorije centra.

Požega, 19. siječnja 2017., četvrtak. Policijska uprava Požeško-slavonska proslavila je dan sv. Vinka Pallottija, svoj Dan kapelanije. Biskup je u crkvi sv. Lovre zajedno s policijskim kapelanom vlč. Željkom Volarićem slavio za djelatnike Policijske uprave sv. misu i propovijedao. Potom je u Policijskoj upravi blagoslovio djelatnike i prostorije uprave i zadržao se na prigodnome domjenku. Istoga dana pohodio je i požeškog biskupa msgr. Antuna Škvorčevića.

Đakovo, 20. siječnja 2017., petak. Dan vojne kapelanije u Đakovu kojoj je nebeski zaštitnik sv. Sebastijan. U kapelici Zapovjedništva Oklopne i Tenkovske bojne „Kune“ GOMBR, u Đakovu predvodio sv. misu i propovijedao u koncelebraciji s kapelanom o. Draganom Majićem, DI, i drugim svećenicima. Ispred vojarne, pred kipom sv. Sebastijana uz paljenje svijeća predvodio molitvu za pokojne branitelje.

Zagreb, 22. siječnja 2017., nedjelja. U kapelici Vojnog ordinarijata predvodio prije podne sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 23. siječnja 2017., ponedjeljak. Sudjelovao u Zagrebu na cjelodnevnom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine.

Zagreb, 24. siječnja 2017., utorak. U Međubiškupijskome sjemeništu na Šlati u Zagrebu, započeo je radom 57. teološko-pastoralni tjedan. Sudjelovao s ostalim biskupima na otvaranju i prijepodnevnom radu tjedna. Koncelebrirao s ostalim biskupima na sv. misi koju je predvodio i propovijedao vrhbosanski nadbiskup metropolit kardinal Vinko Puljić.

Zagreb, 25. siječnja 2017., srijeda. Sudjelovao na zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije.

Zagreb, 26. siječnja 2017., četvrtak. U Vojnome

ordinarijatu održan je susret biskupa sa svećenicima, vojnim i policijskim kapelanicima. Nakon zajedničkog objeda u ordinarijatu, profesor dogmatske teologije sa KBF iz Splita don Ante Mateljan održao je predavanje na temu „Svećenik i Euharistija“. Drugi dio sastanka bio je posvećen temama iz ordinarijata.

Zagreb, 29. siječnja 2017., nedjelja. U kapelici Vojnog ordinarijata predvodio sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 31. siječnja 2017., utorak. U Ordinarijatu primio na razgovor članove udruge Macelj s predsjednikom dr. Stjepanom Bačićem. Istoga dana primio gosp. Miroslava Kovača, zastupnika u Hrvatskome saboru.

VELJAČA

Zagreb, 1. veljače 2017., srijeda. S generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem, OCD, pohodio sjedište Sigurnosno obavještajne agencije. Susreo se s gosp. Danielom Markićem i suradnicima. Blagoslovio djelatnike i prostorije agencije.

Dubrovnik, 2. - 3. veljače, 2017., četvrtak - petak. Sudjelovao u proslavi sv. Vlaha u Dubrovniku. U svečanoj koncelebraciji i procesiji sudjelovali su biskupi: msgr. Mate Uzinić, msgr. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup metropolit, msgr. Želimir Puljić, zadarski nadbiskup, msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij u RH, msgr. Tomislav Rogić, šibenski biskup, msgr. Egidije Živković, biskup Željezna u Austriji, msgr. Zdenko Križić, gospicko-senjski biskup, i msgr. Ante Ivas, šibenski biskup u miru. Sv. misu je predvodio i propovijedao msgr. Egidije Živković. Cjelokupni program izravno je prenosila Hrvatska radiotelevizija.

Pridvorje, 4. veljače 2017., subota. Proslava sv. Vlaha, dana policijske kapelaniye u Policijskoj upravi dubrovačko-neretvanskoj. Slavio sv. misu, održao propovijed za policiju u franjevačkome samostanu u Pridvorju u Konavlima, zajedno s policijskim kapelanom don Ivom Boričem i drugim svećenicima.

Kašina, 5. veljače 2017., nedjelja. U župnoj crkvi u Kašini predvodio sv. misu u 11 sati i propovijedao. Pod misom krstio je djevojčicu Miu Klarić, peto dijete Joze i Željke Klarić.

Virovitica, 7. veljače 2017., utorak. Proslava bl. Alojzija Stepinca, zaštitnika kapelaniye u Policijskoj upravi virovitičko-podravskoj. Biskup je

pohodio Policijsku upravu u Virovitici. U franjevačkoj crkvi u središtu grada predvodio sv. misu i propovijedao, u zajedništvu s policijskim kapelanom vlč. Ozrenom Bizekom i drugim svećenicima.

Zagreb, 8. veljače 2017., srijeda. Prije podne primio je u Ordinarijatu delegaciju iz Rimske biskupije koja sudjeluje u vođenju postupka za beatifikaciju Bonifacija Pavletića iz Kutine. U prisustvu svjedoka, pod prisegom, dao je i službeno izvješće o glasu svetosti brata Bonifacija.

Istoga dana u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije susreo se s biskupima članovima Povjerenstva za razgovore s Državom: msgr. Đuro Hranić, msgr. Antun Škvorčević, msgr. Vjekoslav Huzjak, msgr. Dražen Kutleša, msgr. Jure Bogdan i msgr. Mijo Gorski. Na susretu je bio u ime tajništva HBK msgr. Enco Rodinis.

Poslije podne šestorica biskupa i msgr. Rodinis održali su sastanak u Ministarstvu pravosuđa s članovima povjerenstva Vlade RH (čine ga šestorica ministara) i tajnik gosp. Šime Jerčić. Na čelu crkvenog povjerenstva je predsjednik msgr. Dražen Kutleša. Predsjednik državnog povjerenstva je ministar pravosuđa gosp. Ante Šprlje.

Mississauga, 10. - 14. veljače, 2017., petak - utorak. Na poziv vlč. Ivice Reparinca, župnika župe Hrvatskih mučenika, boravio u Mississaugi u Kanadi. U okviru priprave za proslavu blagdana bl. Alojzija Stepinca, u petak i subotu predvodio misno slavlje i propovijedao. U nedjelju 12. veljače predvodio središnje misno slavlje i propovijedao o bl. Alojziju Stepincu. Boravak u Kanadi bio je biskupu prigoda i za susrete s mnogim osobama. Zajedno sa župnikom vlč. Reparincem pohodio duhovni centar na Norvalu kojeg vode hercegovački franjevcii.

Zagreb, 17. veljače 2017., petak. Slavlje zaštitnika vojne kapelaniye sv. Valentina u Počasno-zaštitnoj bojni na Tuškancu. Predvodio sv. misu i propovijedao. Kapelan o. Zdravko Barić, monfortanac, je trenutno u mirovnoj misiji u Afganistanu pa ga je u ulozi kapelana mijenjao karmelićanin o. Viktor Grbeša.

Zagreb, 19. veljače 2017., nedjelja. U kapelici Ordinarijata slavio sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 20. veljače 2017., ponедjeljak. Biskup je sudjelovao u koncelebraciji u crkvi Krista Kralja na Mirogoju i u ukopnim obredima preminulog profesora KBF-a u Zagrebu vlč. Tomislava Ivančića. Sv. misu i homiliju je održao nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Ukopne obrede predvodio je

požeški biskup i pokojnikov rođak msgr. Antun Škvorčević. I on se, nad otvorenim grobom prigodnim govorom, oprostio od pokojnika.

Istoga dana poslije podne, biskup je primio karlovačkog vojnog dekana vlč. Vladislava Manduru, prije njegovog odlaska u Afganistan.

Zagreb, 26. veljače 2017., nedjelja. U kapelici Ordinarijata predvodio sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 27. veljače 2017., ponedjeljak. U Vojnome ordinarijatu predsjedao konstituirajući sjednici Zbora savjetnika Vojne biskupije. Članovi zbora savjetnika su: o. Jakov Mamić, OCD, generalni vikar, fra Frano Musić, OFM, biskupski vikar za pastoral (MUP), fra Žarko Relota, OFM Conv., policijski kapelan i dekan, don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral (MORH), don Vladislav Mandura, vojni kapelan i dekan, don Slavko Rajić, vojni kapelan. Danas je i prva obljetnica biskupova ređenja pa je čestitku u ime prisutnih izrekao generalni vikar.

Zagreb, 28. veljače 2017., utorak. S generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem, OCD, i biskupskim vikarom za pastoral (MORH) don Markom Medom sudjelovao na sastanku kod načelnika Glavnog stožera OS RH generala zbora Mirka Šundova s njegovim suradnicima.

Istoga dana navečer, zajedno s don Markom Medom, u dvorani Vjenac na Kaptolu u Pastoralnome institutu bio na predstavljanju knjige akademika prof. Davorina Rudolfa „Stvaranje hrvatske države 1991. Ministarska sjećanja“, Književni krug, Split 2006., str. 526.

OŽUJAK

Zagreb, 1. ožujka 2017., srijeda. Pepelnica, Čista srijeda. U kapelici Ordinarijata slavio sv. misu i propovijedao. Uz umirovljenog biskupa msgr. Jurja Jezerinca na sv. misi su sudjelovali generalni vikar o. Jakov Mamić, OCD, i svi djelatnici u Ordinarijatu.

Bratislava, 2. -3. ožujka 2017., četvrtak - petak. Sudjelovao u Bratislavi u svečanosti zaključenja biskupske sinode Vojne biskupije u Slovačkoj. Koncelebriranu sv. misu u vojnoj katedrali sv. Sebastijana u Bratislavi, predvodio je i propovijedao slovački vojni biskup msgr. František Rábek.

Zagreb, 5. ožujka 2017., nedjelja. U kapelici Vojnog ordinarijata predvodio sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 6. ožujka 2017., ponedjeljak. U Vojno-

me ordinarijatu primio akademika prof. Radoslava Tomića.

Zagreb, 10. ožujka 2017., petak. Sudjelovao na sastanku u Vojnome ordinarijatu s generalnim vikarom o. Jakovom Mamićem, OCD, biskupskim vikarom za MORH don Markom Medom, pomoćnicima vojnih kapelana i dvojicom djelatnika iz Glavnog stožera OS RH.

Zagreb, 11. ožujka 2017., subota. U vojarni u Požegi sudjelovao zajedno s msgr. Antunom Škvorčevićem, požeškim biskupom, na prisezi dragovoljnih ročnika.

Zagreb, 12. ožujka 2017., nedjelja. U kapelici Vojnog ordinarijata predvodio sv. misu i propovijedao.

Varšava, 12. - 14. ožujka 2017., nedjelja - utorak. U svojstvu izaslanika Hrvatske biskupske konferencije sudjelovao u Varšavi na 375. zasjedanju Poljske biskupske konferencije. Zasjedanje poljskih biskupa održano je u Varšavi 13. i 14. ožujka o.g. Dne 13. ožujka poslije podne sudjelovao u proslavi Papinog dana zajedno s ostalim biskupima u crkvi Sv. Križa. Svečanu koncelebraciju na poljskome jeziku predvodio je apostolski nuncij u Poljskoj msgr. Salvatore Pennacchio. Istoga dana sudjelovao je i na svečanome prijemu u apostolskoj nunciaturi u Poljskoj koji je priređen povodom Papinog dana.

Zagreb, 15. ožujka 2017., srijeda. Zajedno s kanclerom Vojnog ordinarijata gosp. Robertom Stipetićem pohodio ministra obrane RH gosp. Damira Krstičevića. Zadržao se u razgovoru s ministrom i njegovim suradnicima o nekim tekućim pitanjima od obostranog značenja.

Zagreb, 16. ožujka 2017., četvrtak. Pohodio ministra pravosuđa gosp. Antu Šprlu u Ministarstvu pravosuđa koji je na čelu državnog Povjerenstva za razgovore s Hrvatskom biskupskom konferencijom.

Zaprešić, 17. ožujka 2017., petak. Sudjelovao u Zaprešiću na slavlju sv. Josipa zaštitnika Ratne škole „Ban Josip Jelačić“. Ispred kapelice gdje je bio pokopan ban Josip Jelačić predvodio sv. misu i propovijedao. Sudjelovao također na polaganju vjenaca i svijeća na grob obitelji Jelačićevih.

Zagreb 19. ožujka 2017., nedjelja. U kapelici Vojnog ordinarijata prije podne predvodio sv. misu i propovijedao. Istoga dana otputovao u Osijek.

Vinkovci, 20. ožujka 2017., ponedjeljak. U vin-kovačkoj vojarni „Slavonski sokolovi“ zajedno s vojnim kapelanom fra Matom Vincetićem, OFM, predvodio sv. misu i propovijedao. Sudjelovao na slavlju desete obljetnice ustrojstva Gardijsko oklopno-mehanizirane brigade (GOMBR) Hrvatske kopnene vojske OS RH. Poslije podne otpu-tovao u Zadar.

Zadar, 21. ožujka 2017., utorak. U grobljanskoj kapelici u Sukošanu, u koncelebraciji s vojnim kapelanom i dekanom o. Ivom Topalovićem i drugim svećenicima, predvodio sv. misu i propovijedao za poginule hrvatske branitelje. Za njih i sve poginule hrvatske branitelje predvodio molitvu na groblju. Potom u vojarni "Pukovnik Mirko Vukušić" u Zemuniku sudjelovao u svećanoj obilježavanju 25. obljetnice 93. zrakoplovne baze Hrvatskog ratnog zrakoplovstva i protuzračne obrane (HRZ i PZO).

Slunj 22. ožujka 2017., srijeda. S generalnim vi-karom o. Jakovom Mamićem, OCD, pohodio poligon „Eugen Kvaternik“ na Slunju.

Split, 25. ožujka 2017., subota. Na svetkovinu Blagovijesti predvodio jutarnju sv. misu i propovijedao u samostanu Marijinih sestara od čudotvorne medaljice u Zagrebu. Pod sv. misom obnovila je redovničke zavjete sestra s. Ivančica Fulir. Istoga dana otputovao u Split.

Donji Dolac, 26. ožujka 2017., nedjelja. Povo-dom obljetnice masakra 272 mještana Donjega Doca 26. ožujka 1944. i spomena poginulih žu-pljana, biskup je u župnoj crkvi sv. Martina u Donjem Docu (njegovo rodno mjesto) predvodio sv. misu i propovijedao. Kod središnjeg križa

predmolio je molitvu za sve tragično preminule mještane i sve vjerne mrtve.

Zagreb, 27. ožujka 2017., ponedjeljak. Na za-grebačkome krematoriju predvodio sprovodni obred za pok. Krinoslava Čovića, Velikog po-ljičkog kneza i predsjednika Udruge zagrebačkih Poljičana "Sveti Jure".

Zagreb, 28. ožujka 2017., utorak. U sjedištu Voj-nog ordinarijata u Zagrebu predsjedao je sastan-ku Koordinacijskog odbora za pripremu hodo-čašća Hrvatske vojske i policije u Lourdes koje će se održati od 16. do 23. svibnja 2017. godine, u sklopu međunarodnog vojnog hodočašća, pod gesлом „Daruj nam mir“. Uz Vojni ordinarijat, koji je organizator hodočašća, u odboru su uključe-ni Ministarstvo obrane i Ministarstvo unutarnjih poslova, te se pridružuju Ministarstvo branitelja, Ministarstvo pravosuđa – Pravosudna policija, Ministarstvo financija – Carinska uprava, Držav-na uprava za zaštitu i spašavanje i drugi.

Čista Velika, 29. ožujka 2017., srijeda. U mjestu Čista Velika (Šibenska biskupija) na mjesnome groblju predvodio sprovodne obrede s homili-jom za tragično preminule supružnike Silvanu i Marina Šunjerga. Pok. Marin Šunjerga je bio policajac Specijalne jedinice policije MUP-a sa sjedištem u Splitu. Nakon ukopa, u župnoj crkvi predvodio koncelebriranu sv. misu zadušnicu s deset svećenika.

Plitvice, 31. ožujka 2017., petak. Na Plitvičkim jezerima sudjelovao u komemoraciji dvadeset i šeste obljetnice smrti hrvatskog policajca Josipa Jovića iz Aržana. Predmolio zajedničku molitvu za njega i sve poginule hrvatske branitelje.

ADRESAR VOJNOG ORDINARIJATA

Vojni ordinarijat u RH
Ksaverska cesta, 12
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 4670 660 (59) (centrala)
faks: +385 1 4670 662
www.vojni-ordinarijat.hr
vojni.ordinarijat@morp.hr

Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij

Msgr. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij u miru

O. Jakov Mamić, generalni vikar
tel: +385 1 3784 489
jakov.mamic@morp.hr

Don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral
MORH-a i Oružanih snaga RH
marko.medo@morp.hr

Fra Frano Musić, biskupski vikar za pastoral
MUP-a i Redarstvenih službi RH
fmusic2@mup.hr

Robert Stipetić, kancelar
specijal 68 642
robert.stipetic@morp.hr

Dragan Logarušić, ekonom
specijal 68 631
mob: +385 99 5793 911
dragan.logarusic@morp.hr

S. M. Gordana Miškić, tajnica Vojnog
ordinarijata
specijal 68 638
gmiskic@morp.hr

Samostalni odjel za potporu Vojnom ordinarijatu (MORH)

Vojni ordinarijat u RH
Ksaverska cesta, 12
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 4670 660
faks: +385 1 4670 662

Bojnik Petar Klarić, voditelj Odjela
specijal 68 634
perica.klaric@morp.hr

Vladimir Krpan, osobni tajnik generalnog vikara
specijal 68 635
vladimir.krpan@morp.hr

Mladen Čobanović, viši stručni savjetnik za
organizaciju
tel: +385 1 4670 660
mladen.cobanovic@morp.hr

Marija Vukovojac, stručni savjetnik
specijal 68 637
marija.vukovojac@morp.hr

Samostalna služba za suradnju s Vojnim ordinarijatom (MUP)

Poličijska akademija
Avenija Gojka Šuška, 1
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)
faks: +385 1 2391 496 (specijal 26496)

Josip Zagorščak, voditelj Službe
tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)
mob: 098 470 781 (specijal 84484)
jzagorscak@mup.hr

Mato Topić, policijski službenik za
međunarodnu vjersku suradnju
tel: +385 1 2391 527 (specijal 26527)
mob: 091 4554 649 (specijal 82649)
mtopic@mup.hr

Mario Dokmanić, policijski službenik za
međunarodnu vjersku suradnju
tel: +385 1 2391 523 (specijal 26523)
mob: 099/7031 578 (specijal 85620)

Branko Šarkanj, policijski službenik za
organizaciju i potporu
tel: +385 1 2391 528 (specijal 26528)
mob: 091/4563 958 (specijal 82958)
bsarkanj@mup.hr

Darko Šantek, policijski službenik za
organizaciju i potporu
tel: +385 1 2391 529 (specijal 26529)
mob: 091/4565 464 (specijal 82644)
dsantek@mup.hr

Sanja Vrkljan Horvat, administrativna tajnica
tel: +385 1 2391 525 (specijal 26525)

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
„Sveti Ivan Pavao II“ 22. listopada	MORH I GS OS RH Stančićeva 6, Zagreb
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	Zapovjedništvo HKoV, Karlovac
„Sv. Andđeli čuvari“ 2. listopada	Inženjerijska pukovnija, Karlovac
„Gospa Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta“ 11. rujna	Motorizirana bojna „Pauci“ vojarna „Kralj Zvonimir“, Knin
„Sv. Martin Tourski“ 11. studenoga	Zapovjedništvo specijalnih snaga, Delnice
„Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja	Zapovjedništvo HRZ I PZO 91. zrakoplovna baza, Zagreb
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Zapovjedništvo HRM Središte za obuku HRM, Split
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Flotila HRM, Obalna straža Pomorska baza Split, Split
„Sv. Ivan od Križa“ 14. prosinca	SOD, Velika Buna
„Sv. Ilija Prorok“ 20. srpnja	Mehanizirana bojna "Gromovi" GMB, i Mehanizirana bojna "Tigrovi" GMB, Petrinja
„Kraljica svete Krunice“ i „Sv. Ivan Kapistran“ 7. listopada	GOMBR, Vinkovci
„Uzvišenje svetog Križa“ 14. rujna	Gardijska motorizirana brigada, Knin
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopad	1. motorizirana bojna „Vukovi“ voj. „Eugen Kvaternik“, Gospić
„Sv. Leopold Mandić“ 12. svibnja	Zapovjedništvo ZOD „FKF“ MB "Sokolovi" i "Pume", Osijek
„Bl. Ivan Merz“ 10. svibnja	SBO i Topničko-raketna bojna GMB poligon „Eugen Kvaternik“, Slunj
„Sv. Valentin“ 14. veljače	Počasno-zaštitna bojna, Zagreb
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	HVU „Dr. Franjo Tuđman“, Zagreb
„Sv. Gabrijel arkandeo“ 29. rujna	Središte za obuku HRZ i PZO, 93. zrakoplovna baza, Zadar
„Sv. Ivan Krstitelj“ 24. lipnja	SzOIDL, Požega
„Sv. Obitelj“ 28. prosinca	ZZP, Zagreb
„Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja	Dom Glavnog stožera, Zagreb
„Sv. Sebastijan“ 20. siječnja	Zapovjedništva Oklopne i Tenkovske bojne "Kune" GOMBR, Đakovo

KONTAKT UREDA	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
tel: 01/486-1345 faks: 01/456-7986	don Marko Medo mob: 091/2044-009	satnik Srećko Žmalec srecko.zemalec@morp.hr tel: 01/456-8080, mob: 091/7635-866
tel: 047/626-388 faks: 047/626-536	don Vladislav Mandura , dekan Karlovac vlado.mandura@gmail.com mob: 091/586-3400	satnik Dražen Čulig drazen.culig@morp.hr mob: 091/8811-862
tel: 047/626-603 faks: 047/626-622		narednik Daniel Radinović tel: 047/626-536, mob: 098/186-3426
tel/faks: 022/617-841	fra Ilija Mikulić mob: 098/432-607	vojnik Marko Buzuk marko.buzuk@morp.hr mob: 091/533-8266
tel: 051/652-806 faks: 051/652-940	p. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	satnik Anton Žic anton.zic@morp.hr mob: 098/917-0427
tel: 01/6228-862 faks: 01/6228-484	o. Viktor Grbeša mob: 098/9737-473	vojnik Lorenc Tomkić mob: 098/946-7773
tel: 021/354-913 faks: 021/354-323	don Branimir Projic branimir.projic@morp.hr mob: 098/510-737	narednik Manda Sartori tel: 021/354-323 mob: 098/9554-177
tel: 021/354-160 (650) faks: 021/354-650	o. Jozo Mravak mob: 091/579-4868	desetnik Dario Rajčić mob: 098/744-330
tel: 01/2025-830 faks: 01/2025-879	vlč. Željko Savić mob: 091/973-2698	Nenad Veriga mob: 098/906-0816
tel: 075/221-215 faks: 075/221-278	don Antonio Mikulić mob: 099/322-0700	natporučnik Mario Barišić mob: 098/886-306
tel: 032/348-460 faks: 032/348-460	fra Mato Vincetić mob: 099/308-2203	satnik Adam Dakić adam.dakic@morp.hr mob: 091/725-8290
tel: 022/617-810 faks: 022/617-722	fra Božo Ančić mob: 098/760-979	stožerni narednik Borislav Lapenda mob: 091/172-8512
tel/faks: 053/577-201	vlč. Ivan Blaževac mob: 098/9084-983 iblaževac@yahoo.com	
tel: 031/236-862 faks: 031/236-841	o. Ante Mihaljević , vd dekan Osijek ante.mihaljevic@morp.hr mob: 098/269-599	natporučnik Darko Boban dboban@icloud.com mob: 099/712-0900
tel: 047/626-824 faks: 047/626-846	don Milenko Majić mmajic@morp.hr mob: 098/924-1483	
tel: 01/4566-344 (367) faks: 01/4566-368	o. Zdravko Barić , dekan Zagreb mob: 091/576-2764 zdravko.baric64@gmail.com	
tel: 01/3786-004 (272) faks: 01/3784-657	p. Zoran Vujičić mob: 098/337-162	poručnik Marijan Puljiz mob: 099/2486-662
tel: 023/358-209 (239) faks: 023/358-209	o. Ivo Topalović , dekan Split mob: 098/423-533	satnik Vinka Rogić vinka.rogić@morp.hr mob: 098/532-045
tel/faks: 034/245-117	vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	satnik Antun Mandić amandic@morp.hr mob: 091/786-1333
tel: 01/6631-318 faks: 01/6631-296	vlč. Slavko Rajić slavko.rajic@morp.hr mob: 098/1632-359	
tel: 01/6631-299 faks: 01/6631-397		satnik Damir Sedlar mob: 091/943-0134
tel: 031/839-166 faks: 031/839-156	p. Drago Majić mob: 098/186-6901	

„Majka Božja Kamenith vrata“ 31. svibnja	MUP PU zagrebačka Petrinjska 20, 10 000 Zagreb
„Sv. Mihovil arkandeo“, podružnica Split 29. rujna	MUP PU splitsko-dalmatinska 2. policijska postaja, 21 000 Split
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Policijska akademija Av. G. Šuška 1, 10 000 Zagreb
„Sv. Vid“ 15. lipnja	MUP PU primorsko-goranska 1. Policijska postaja, 51 000 Rijeka
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Zagreb Sjedište i Ravnateljstvo, Uč. grada Vukovara 33
„Bl. Miroslav Bulešić“ 6. studenoga	MUP PU istarska Trg Republike 1, 52 100 Pula
„Sv. Juraj“ 23. travnja	MUP PU varaždinska Ivana Milčeca 10, 42 000 Varaždin
„Sv. Matej“ 21. rujna	MUP PU bjelovarsko-bilogorska Vlahe Paljetka bb, 43 000 Bjelovar
„Sv. Jeronim“ 30. rujna	MUP PU osječko-baranjska Trg Lavoslava Ružičke 1, 31 000 Osijek
„Sv. Luka evanđelist“ 18. listopada	MUP PU šibensko-kninska Velimiria Škorpika 5, 22 000 Šibenik
„Sveti Filip i Jakov, apostoli“ 3. svibnja	MUP PU zadarska Andrije Hebranga bb, 23 000 Zadar
„Sveti Marko Križevčanin“ 7. rujna	MUP PU koprivničko-križevačka Trg Eugena Kumičića 18, 48 000 Koprivnica
„Sveti Hrvatski mučenici“ 9. rujna	MUP PU ličko-senjska Ulica Hrvatskog sokola 2, 53 000 Gospić
„Sv. Josip“ 19. ožujka	MUP PU karlovačka Trg hrvatskih redarstvenika 6, 47 000 Karlovac
„Sv. Vinko Palloti“ 22. siječnja	MUP PU požeško-slavonska Josipa Runjanina 1, 34 000 Požega
„Sv. Kvirin Sisački“ 4. lipnja	MUP PU sisačko-moslavačka Rimska 19, 44 000 Sisak
„Sv. Euzebije i Polion“ 29. svibnja	MUP PU vukovarsko-srijemska Glagoljaška 27b, 32 100 Vinkovci
„Sv. Marko evanđelist“ 25. travnja	MUP PU brodsko-posavska Ivana Mažuranića 9, 35 000 Slavonski Brod
„Sv. Vlaho“ 3. veljače	MUP PU dubrovačko-neretvanska Dr. Ante Starčevića 13, 20 000 Dubrovnik
„Sv. Nikola biskup“ 6. prosinca	MUP PU krapinsko-zagorska Matije Gubca 53, 49210 Zabok
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	MUP PU međimurska Jakova Gotovca 7, 40 000 Čakovec
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače	MUP PU virovitičko-podravska Trg bana Josipa Jelačića 19, 33 000 Virovitica

tel: 01/4563 295 (293) faks: 01/4563 699	don Marin Drago Kozic mob: 099/2680-728 (spec. 86084)	Mišo Josipović mob: 099/2292-432 (spec. 85 546) mjosipovic@mup.hr
tel: 021/215-659 faks: 021/307-512	fra Žarko Relota , dekan Split Mob: 099/4965-535 (spec. 86867)	Luka Galić tel. 021/307 511 (specijal 40 511) fax. 021/307 512 mob: 098/9591-333
tel/faks: 01/2391-490 (specijal 26 490)	fra Frano Musić mob: 099/2584-982 (spec. 86011)	Luka Norac Kevo tel. 01/2391 526 (specijal 26 526) mob: 091/4563-866
tel: 051/430-495 faks: 051/430-687	p. Mirko Vukoja mob: 099/6226-236	
tel: 01/6122-712 (715) faks: 01/3788-653	p. Stjepan Harjač , dekan Zagreb mob: 099/2113-891 (spec. 84048)	Vinko Bakula tel: 01/3788 853 (specijal 88 853) mob: 091/4563-805
	vlč. Ilija Jakovljević , dekan Rijeka mob: 099/4965-534 (spec. 86866)	
tel.: 042 372 392 (spec. 86 087)	vlč. Ivica Horvat , dekan Varaždin tel/faks: 042/749-400 mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
fax: 043/251-771	vlč. Damir Vrabec mob: 099/4965-536 (spec. 86868)	
tel.: 031/237-553 faks: 031/237-267	vlč. Željko Rakošec , dekan Osijek zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
fax: 022/347-284	don Darko Poljak mob: 099/2680-733 (spec. 86089)	
	don Tomislav Vlahović	
	vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	
	vlč. Ivan Blaževac mob: 099/2680-729 (spec. 86085)	
tel.: 047/664-143 faks: 047/664-385	vlč. Andrija Markač mob: 098/213-393	Senka Staroveški tel.: 047/664-460
	vlč. Željko Volarić mob: 098/340-798	
	vlč. Željko Rakošec , dekan Osijek zrakosec@mup.hr mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	
	vlč. Davorin Andić mob: 099/4965-533 (spec. 86865)	
	don Ivan Borić mob: 099/2680-735 (spec. 86091)	
	o. Zrinko Nikolić	
	vlč. Ivica Horvat , dekan Varaždin mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
	vlč. Ozren Bizek mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	

SADRŽAJ

PORUKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA ZA USKRS 2017.....	5
SVETA STOLICA	7
21. svjetski dan posvećenog života (<i>Homilija pape Franje na misi za posvećene osobe, blagdan Prikazanja Gospodinova, 2. veljače 2017.</i>)	7
Božja riječ je dar. Drugi su dar (<i>Poruka pape Franje za korizmu 2017.</i>)	9
"Velika mi djela učini Svesilni!" (Lk 1, 49) (<i>Papina poruka za 32. svjetski dan mladih, 9. travnja 2017.</i>) ..	11
Ne boj se jer ja sam s tobom (Iz 43, 5). Priopćivanje nade i povjerenja u našem dobu (<i>Poruka pape Franje za 51. svjetski dan sredstava društvene komunikacije, 28. svibnja 2017.</i>)	14
HRVATSKI BISKUPI	16
25. obljetnica međunarodnog priznanja Republike Hrvatske (<i>Homilija kardinala Josipa Bozanića na misi zahvalnici prigodom 25. obljetnice međunarodnog priznanja Republike Hrvatske, Zagreb, katedrala, 15. siječnja 2017.</i>)	16
Priopćenje s XIX. redovitog godišnjeg zajedničkog zasjedanja HBK i BK BiH (Zagreb, 23. siječnja 2017.)	19
Priopćenje s Izvanrednoga plenarnog zasjedanja Sabora HBK (Zagreb, 25. siječnja 2017.)	20
Balzam milosrđa (<i>Poruka prigodom Dana posvećenog života 2017., 2. veljače</i>)	20
Suočavanje sa stvarnošću starenja kao prilika za rast (<i>Poruka Vijeća HBK za život i obitelj u povodu Dana života 2017., 5. veljače</i>)	22
O nedjelji – Danu Gospodnjem (<i>Priopćenje Stalnoga Vijeća Hrvatske biskupske konferencije</i>)	24
Tjedan solidarnosti s Crkvom i ljudima u Bosni i Hercegovini (<i>Poslanica predsjednika Hrvatskog Caritasa varaždinskog biskupa msgr. Josipa Mrzljaka</i>)	24
ODREDBE IZ VOJNOG ORDINARIJATA	26
59. međunarodno vojno hodočašće (PMI), 25. hodočašće hrvatske vojske i policije u Lourdes 2017. godine – obavijest	26
Susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH – poziv	28
Šesti pastoralno-katehetski kolokvij za svećenike – obavijest i poziv	29
Korizmeni križni put za Hrvatsku vojsku i policiju na Ksaveru – poziv	30
Sveta Misa posvete ulja u Vojnom ordinarijatu – poziv	31
Proljetni susret svećenika Vojnog ordinarijata u RH – poziv	32
Dekreti i imenovanja	33
Obavijest o imenovanju članova Zbora savjetnika Vojnog ordinarijata	33
IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI	34
Blagoslov u MORH-u i GS OS RH	34
Božićni susret u Vojnom ordinarijatu	35
Pohod glavnog ravnatelja policije Vojnom ordinarijatu	36
Priprava za Božić za djelatnike PUZ-a	37
Božićno misno slavlje u petrinjskoj vojnoj kapelaniji	38
Dodata odlikovanja i zahvalnica u PU splitsko-dalmatinskoj	38
Proslavljen Dan Vojne kapelaniјe „Sveta obitelj“	39
Blagoslov djelatnika i prostora Vojnog ordinarijata	39
Blagoslovljene dvorane MORH-a i GS OS RH imenovane po velikanima Domovinskog rata	40
Dvadeset i peta obljetnica međunarodnog priznanja Republike Hrvatske	41
Blagoslov djelatnika i prostorija PU zagrebačke	43
Blagoslov djelatnika i prostora u sjedištu MUP-a i Ravnateljstvu policije	43
Blagoslov Prihvratnog centra za strance u Ježevu	44
Proslavljen Dan Policijske kapelaniјe „Sveti Vinko Palotti“	45
Proslavljen Dan Vojne kapelaniјe „Sv. Sebastijan“ u Đakovu	45
Susret svećenika Vojnog ordinarijata	46
Djelatnici PU zagrebačke hodočastili u Krašić	47

28. međunarodna konferencija voditelja vojnih kapelana	47
U Dubrovniku proslavljen blagdan sv. Vlaha	49
Proslavljen Dan Policijske kapelaniјe "Sv. Vlaho"	52
Kršeno peto dijete u obitelji Klarić	54
Dan policijske kapelaniјe u Virovitici	55
U Zapovjedništvu HKoV-a proslavljen Dan kapelaniјe	56
Msgr. Jure Bogdan na proslavi Stepinčeva u Mississaugi u Kanadi	57
Obilježena 23. obljetnica pogibije Damira Tomljanovića	58
Proslava Dana Vojne kapelaniјe „Sv. Valentin“	59
Priprava za 25. jubilarno hodočašće hrvatske vojske i policije u Lourdes	60
Pepelnica u kapeli Vojnog ordinarijata	62
Pepelnica na vojnem poligonu „Eugen Kvaternik“	62
Pepelnica u Velikoj Buni	62
Pepelnica u petrinjskoj vojarni	63
Pepelnica u Policijskoj akademiji	63
Pepelnica u Policijskoj upravi zagrebačkoj	63
Pepelnica u PU karlovačkoj	63
Pepelnica u PU krapinsko-zagorskoj	64
Pepelnica u MORH-u i GS OS RH	64
Pepelnica u vojarni „Pukovnik Marko Živković“	64
Pepelnica u požeškoj vojarni	64
Pepelnica u vojarni "Croatia"	64
Zaključena sinoda slovačke Vojne biskupije	65
Ispraćaj 6. HRVCON-a u misiju „Resolute Support“	65
Održane duhovne vježbe za djelatnike HRZ i PZO	67
Korizmene duhovne vježbe u Puli	67
Prisega 18. naraštaja ročnika u Požegi	68
Proslavljen Dan Policijske kapelaniјe „Sv. Josip“	69
Proslava blagdana sv. Josipa - zaštitnika Ratne škole	70
Proslava desete obljetnice GOMBR-e	71
25. obljetnica 93. zrakoplovne baze HRZ i PZO	72
Održana tribina o snazi ljudske riječi u PU krapinsko-zagorskoj	73
Duhovne vježbe za pripadnike 1. mb „Tigrovi“ i 2. mb „Gromovi“	74
Duhovne vježbe pripadnika ZZOD-a i GOMBR-e	74
Križni put Hrvatske vojske i policije na Ksaveru	75
Sastanak Koordinacijskog odbora za pripremu hodočašća u Lourdes	76
26. obljetnica akcije "Plitvice" i pogibije Josipa Jovića	77
 GODIŠNJE IZVJEŠĆE GENERALNOG VIKARA O. JAKOVA MAMIĆA (<i>Božićno čestitanje u Vojnom ordinarijatu, Zagreb, 21. prosinca 2016.</i>)	79
 BOŽIĆNA ČESTITKA MSGR. JURE BOGDANA SVEĆENICIMA, POMOĆNICIMA I DJELATNICIMA VOJNOG ORDINARIJATA (<i>Božićno čestitanje u Vojnom ordinarijatu, Zagreb, 21. prosinca 2016.</i>)	84
 PROPOVIJEDI VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA	86
Sprovod Silvane i Marina Šunjerga (<i>Čista Velika, 29. ožujka 2017.</i>)	86
 PROPOVIJEDI GENERALNOG VIKARA O. JAKOVA MAMIĆA	88
Križni put Hrvatske vojske i policije na zagrebačkom Ksaveru (<i>Zagreb, 26. ožujka 2017.</i>)	88
 KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA	90
 ADRESAR VOJNOG ORDINARIJATA	95
 SADRŽAJ	100

